42. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. DECEMBER 17.

Ludas Matyi

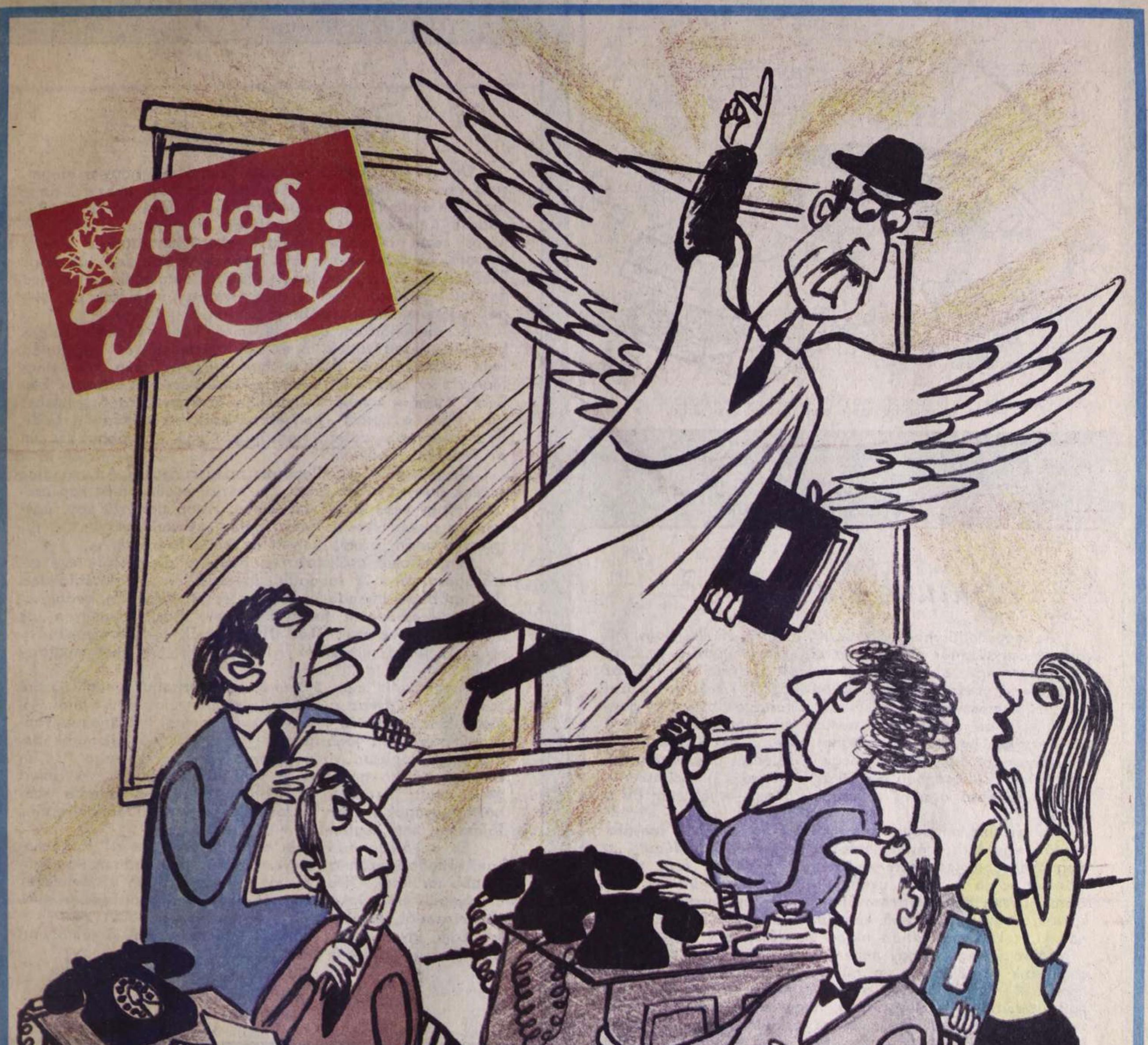

Várnai György rajza

– Föntről üzenik, hogy április 1-jéig ne legyen fizetésemelés!

MENNYBŐL AZ ANGYAL – REVÜNK A 8–9. OLDALON

BIZALMATLANSÁG

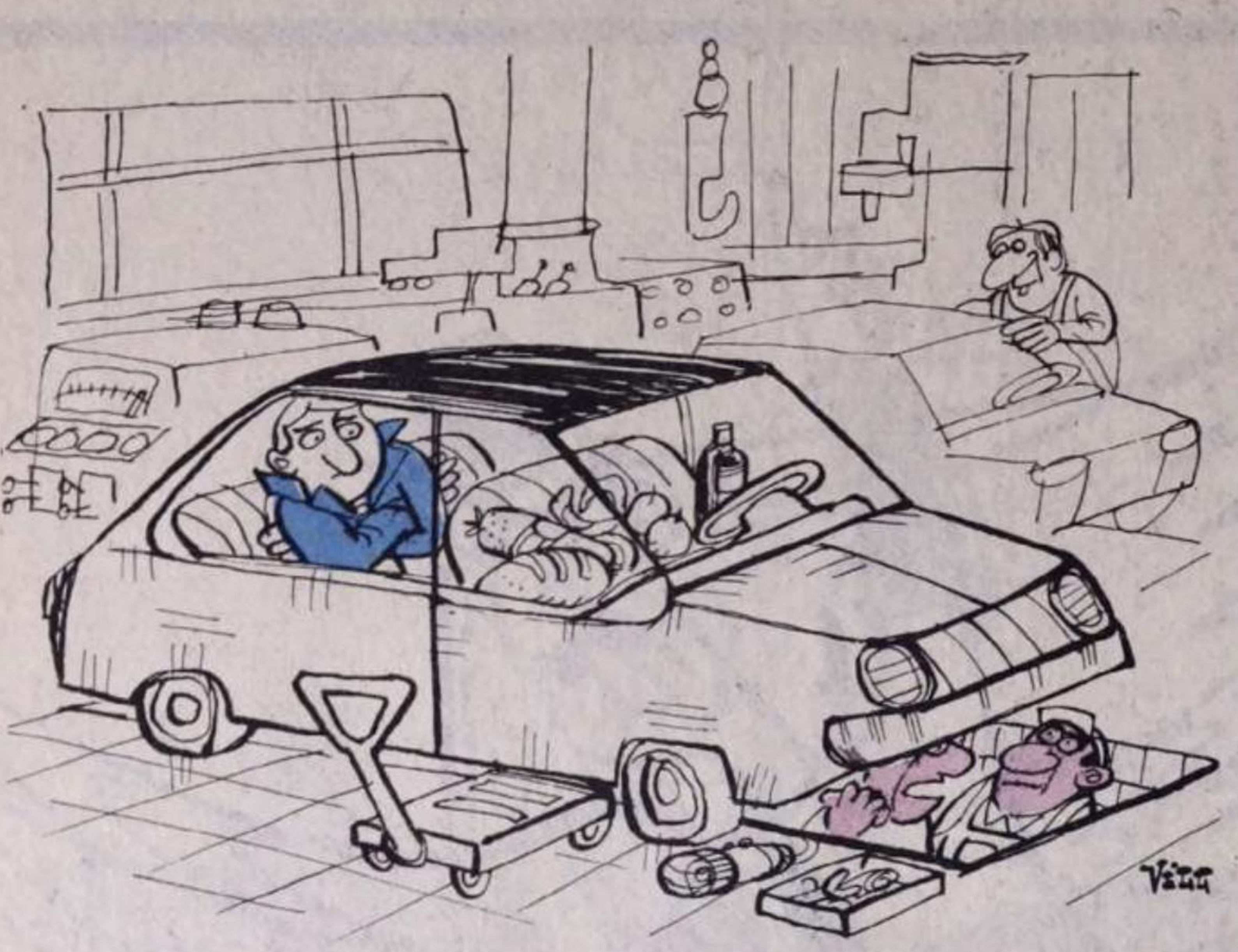

– Már a második napja nem mozdul ki az ürge.

Eljutunk-e a csúcsig?

Az, hogy eljutunk-e a csúcsig, azon is múlik, hogy mit tartunk annak. Már ezért nehéz egyszerre eljutni a csúcsig. Meg aztán van, aki a reggeli csúcsot kedveli, van, aki az estit. (Tehát Petőfi 6.05, vagy tv1 20.05). Karácsony közeledtével természetesen elsősorban a fenyőfák csúcsára gondolok – talán emlékeznek, mennyi vita volt azon, hogy a fenyővásáron hogyan kell meghatározni a fák magasságát, mígnem végre kimondatott, hogy a talpától a csúcsáig kell mérni. Így kisebbségben maradtak azok, akik a középszerre, azaz a középső ágakra esküdtek, mivel nekik már az a csúcs.

És az sem mindegy, hogy sok-e vagy kevés a fenyőfa. Miután egy hírből értesültem, hogy némelyik erdészet „a megnövekedett igényekre tekintettel" az előző évek többszörösét vágja ki, az a gyanúm támadt, hogy ünnep után marad bőven eladatlan fenyőfa. Amikor ugyanis azt nyilatkozzák, hogy a csökkenő kereslet miatt kevesebb fát vágnak ki, sokan már 20-án hiába keresik.

Mert lényeges, hogy mihez mérjük a csúcsot. Januártól emelkedik – például – a hústermeléshez szükséges keveréktakarmányok ára, ám a minisztérium főosztályvezetője egy interjúban megmagyarázta, hogy mivel korábban csökkentek e termékek árai, „jövőre tulajdonképpen a 85-ös beszerzési árak lesznek érvényesek." Ami ugyan több, mint a 86-os, dehát hány terméknél egyeznénk ki a 85-ös árakkal 87-ben! Különben – ha már takarmányról esett szó –, most forgalomba hoztak egy olcsóbb keveréket is „gazdasági abrak" néven. Aminek fő összetevőjét mindenki figyelmébe ajánlom: ezt úgy hívják, hogy nemcsak a fogyasztásban, hanem a termelésben is el kell érni a csúcsot, mert az idén – amint megállapították – túlzott volt a vásárlóerő-kiáramlás. Például 5 százalékkal költött többet a lakosság bútorra, mint tavaly. Igaz, ha az áremelkedéseket is figyelembe vesszük, akkor 3 százalékkal kevesebb bútor fogyott. S ha hozzátenném, hogy gyakran milyen minőségben...

De nem teszem hozzá, mert fülembe cseng az egykori válasz: „Hát igen, ezek a növekedés nehézségei." Ami azért jobban hangzik, mint a nehézségek növekedése. És egyelőre itt tartunk, de azért reménytkeltő például, hogy pályázatot írtak ki egy új budapesti nemzetközi hajóállomásra. Már erre is telik! Még ugyan nem a beruházásra, hanem csak a pályadíjakra, amelyekből többszázezer forintnyit osztottak ki.

Még biztatóbb, hogy magyar tudósok növekedést serkentő hormonokat állítottak elő, igaz, ezekkel együtt növekedést gátlókat is, de kétségtelen, hogy ha ezeket társadalmi célra lehet majd felhasználni, a serkentőt választjuk gazdasági abrakként. És hogy még fokozzam a derűlátást: egyes mai gondok eltüntetését az is elősegítheti, hogy jövőre bűvészfesztivál lesz Budapesten.

Földi Iván

Hamis az igazi

Ünnepi forgalom dühöng az üzletekben, nagy a roham, vevő vevő sarkában, s a helyzetet még csak nehezíti, hogy újabban álellenőrök álellenőrködnek a fővárosban. A Budapesti Kereskedelmi Felügyelőség vezetője a sajtó segítségét kérte a hamisrevizorok elleni háborúban. Ahogy mondta, az üzletvezetők többségének eszébe sem jut, hogy kételkedjék a vizsgálat jogosságában, automatikusan beijed és automatikusan tejel is, természetesen nemcsak az, akinek tejtermék miatt került a tejtermék a fejére.

Az álellenőrökre az a jellemző, hogy rendkívül magabiztosak, határozottak, s ez az üzletvezetőkről egyáltalán nem mondható el. Áruhiányban ugyanis még ma sincs hiány, s a nyilatkozó szerint a kereskedelem bizonyos cikkeket csupán monopolhelyzetben lévő gyártóktól szerezhet be. Ebben a „piaci" helyzetben csaknem mindenütt találhatunk apróbb szabálytalanságot. Néha nagyobbat is, ám ezt már én gondolom.

De mit csinál az ellenőrzés hamiskártyása? Azt mondja: szemet huny a hibák fölött, ha pénzt, esetleg árut kap cserébe. Vagy vásárláskor azt reméli, szebb portékát kap, úgylehet a pult mélyéről. Netán betér egy vendéglőbe, s a fogyasztás után, fizetés helyett az iroda felé indul...

A gondokat csak fokozza, hogy az álellenőrök egy része igazolványt is lobogtat. És nem ám villamosbérletet! Ők korábban társadalmi megbízatás formájában bedolgoztak a kereskedelmi felügyelőségnek, ám „valamilyen ok miatt" megfosztották őket tisztségüktől, igazolványuktól viszont ki tudja milyen ok miatt elfelejtették őket megfosztani.

Azt viszont már örömmel nyugtázhatjuk, hogy jövőre rossz világ jön az álellenőrökre, mert január 1-jétől jól megkülönböztethetők lesznek az igaziaktól, azoknak ugyanis felülbélyegzett jogosítványuk lesz. E valódi ellenőrök pedig majd jogosan vizsgálódnak, és eredményesen is bizonnyal, hiszen amint az a fentiekből kisötétlik, az ismert okok miatt „csaknem mindenütt találhatók apróbb szabálytalanságok". Ezen viszont egy egyszerű felülbélyegzés, fájdalom, nem segíthet.

És az álellenőrök? Ne sajnálja őket senki! Rugalmasak, váltanak, azonnal áteveznek más, népgazdaságilag fontosabb területre. Olvasom, így szilveszter táján álszemetesek csöngetnek be a lakásokba, és áljókívánságaik fejében valódi borravalót remélnek.

Lám, így is lehet! Vannak területek, ahol jó tempóban halad az álmunkaerő átcsoportosítása.

Münz András

ÜNNEP ELŐTT

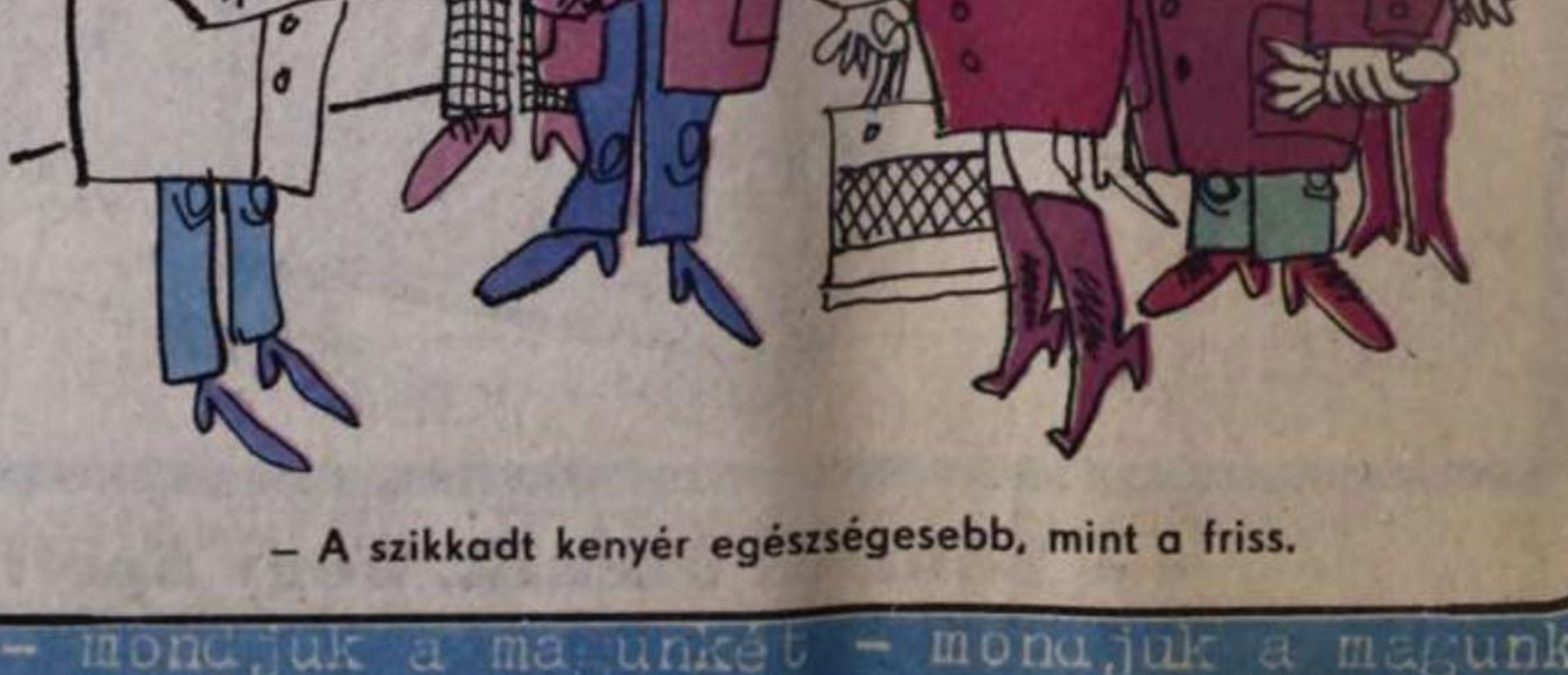

– A szikkadt kenyér egészségesebb, mint a friss.

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

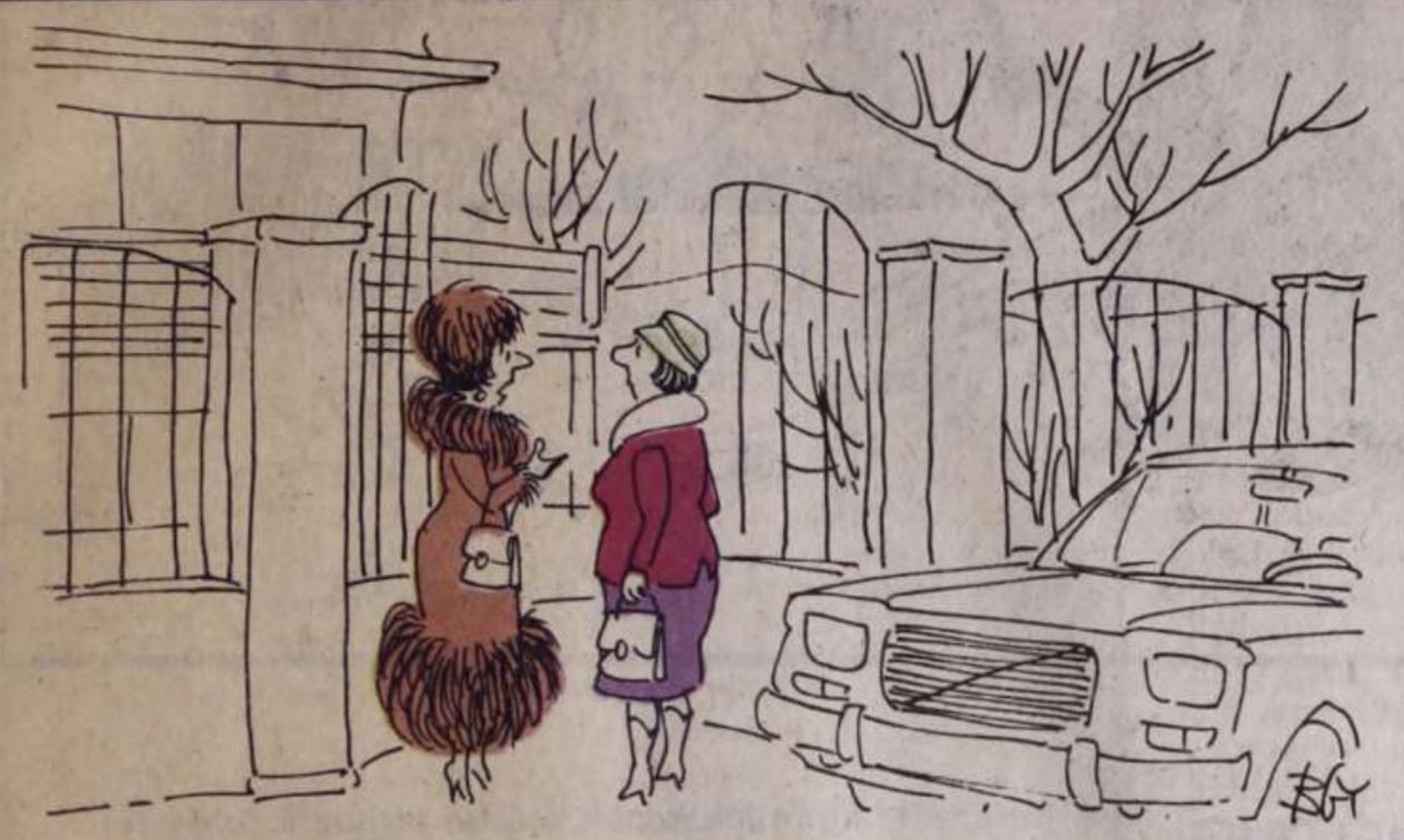

– Nemrég harácsolók voltunk, aztán vállalkozó szellemüekké váltunk, most meg ki tudja mit hoz a jövő . . .

KÉPAUKCIÓ

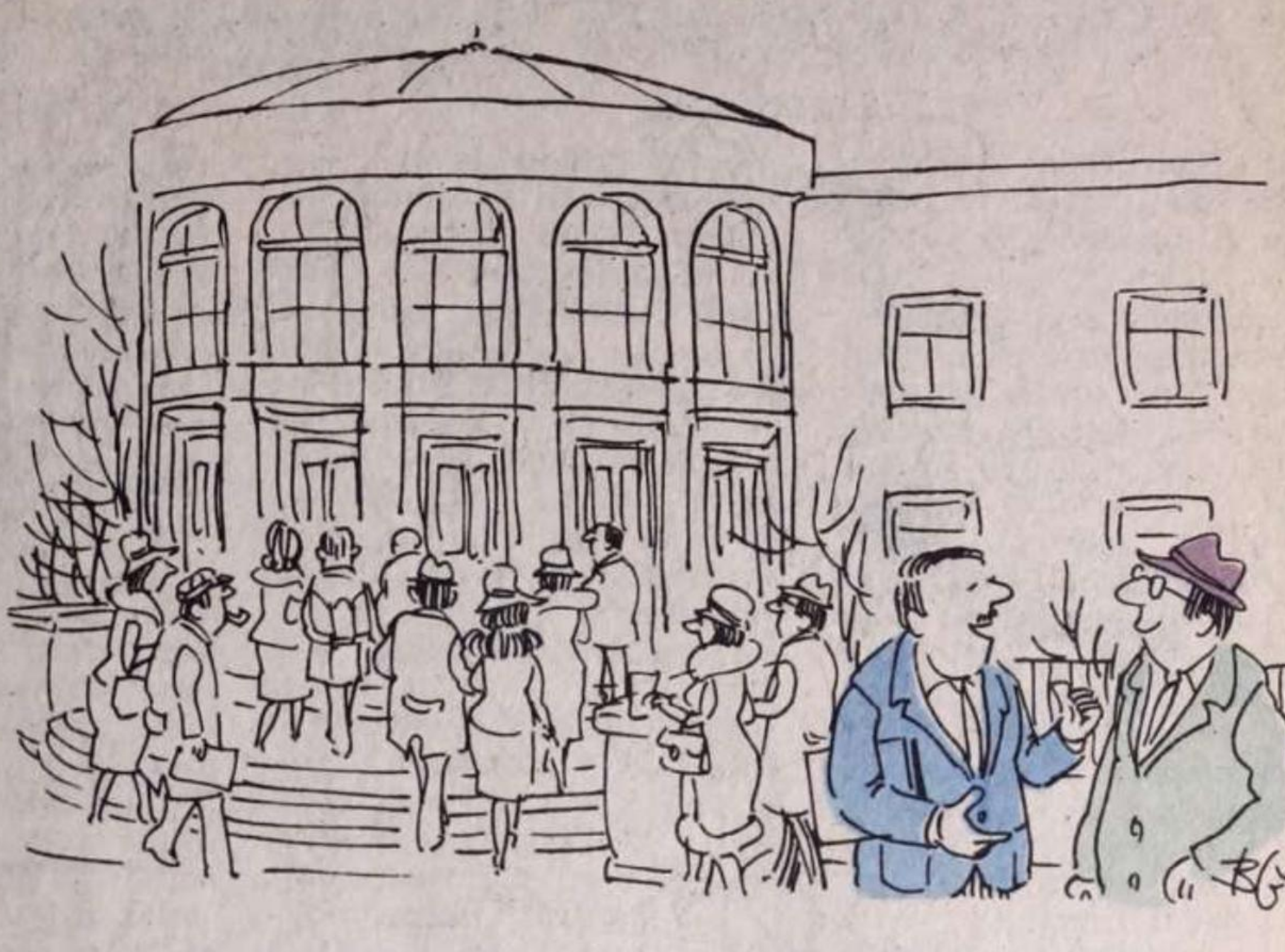

– Az adóellenőrök licitálás közben itt megfigyelhetik az ügyfeleket.

VILMA NÉNI

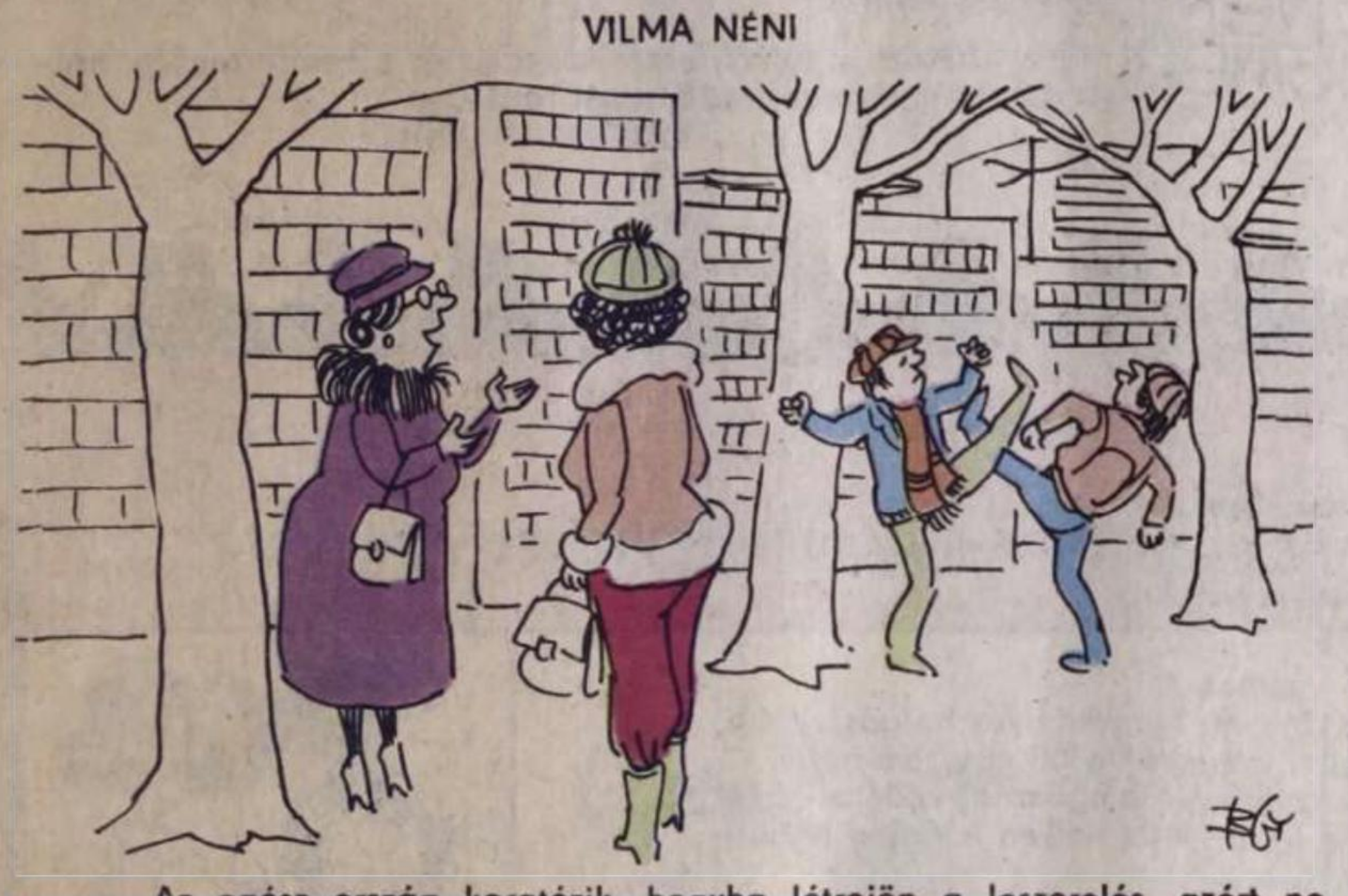

– Az egész ország karatézik, hogyha létrejön a leszerelés, azért ne legyünk teljesen védtelenek . . .

ERDÉLY TÖRTÉNETE I–III.

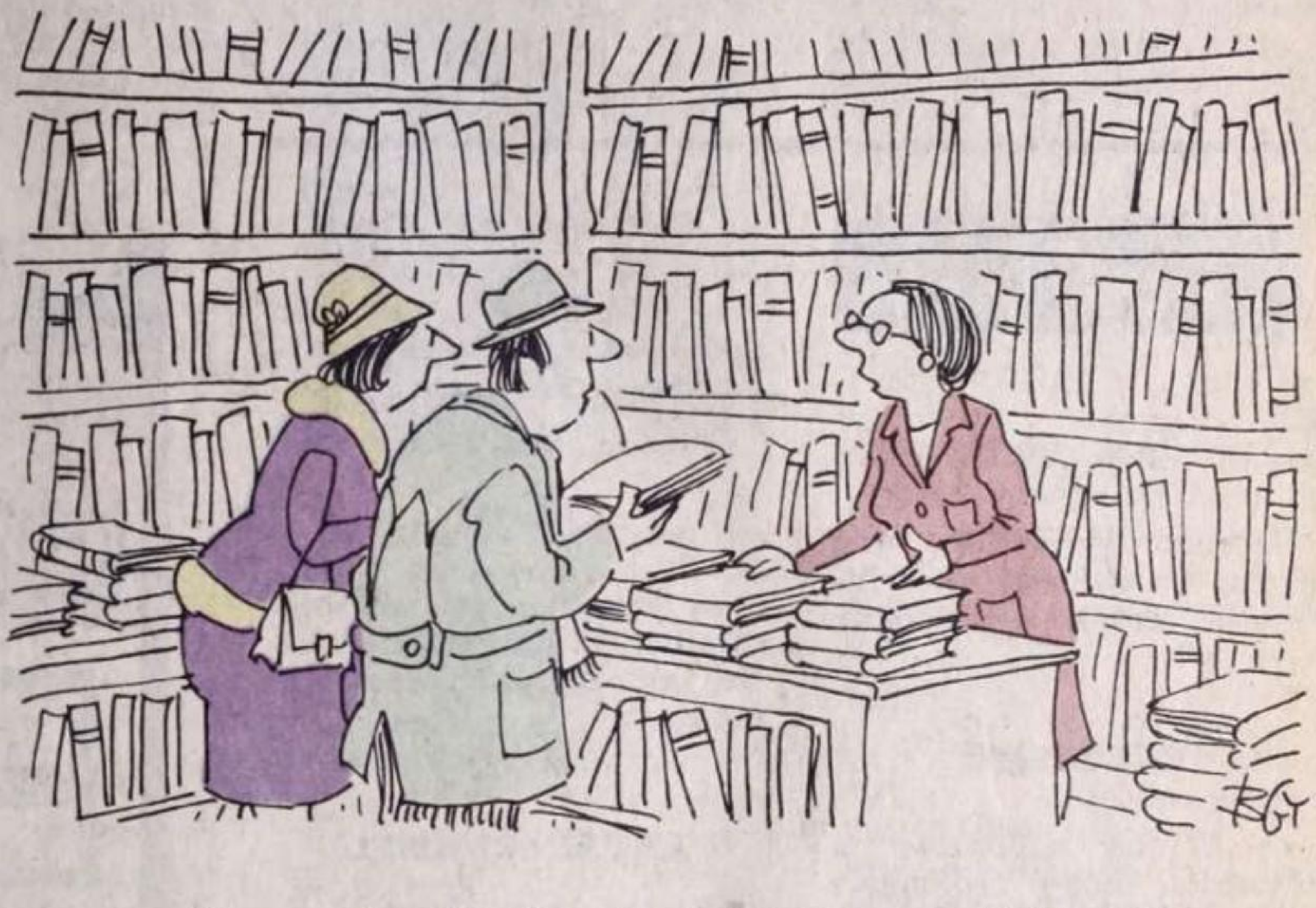

– Ön ma már a tizedik vevő, aki keresi a negyedik kötetet!

A TITKOS ÜGYNÖK HALÁLA

Késő este a lakásomban minden külön értesítés helyett felbukkant egy középtermetű, középkorú, középszerű férfiú. Épp a tévéreklámot néztem, amikor a hátam mögött végre emberi hangot hallottam. Azt mondta, jó estét. Én meg azt, hogy biztosan nyitva volt az ajtó.

— Előttem minden ajtó nyitva áll — közölte látogatóm, aki nyomban be is mutatkozott. — Lloyd Lajos vagyok, a Pannónia Kísérleti Biztosító Intézet titkos ügynöke. Azért Pannónia, mert Hungária már van, azért kísérleti, mert uraságodon fogok kísérletezni, és azért titkos ügynök, mert titokban fogom tartani kegyed hitvese előtt, hogy száz forint díjat ki tetszik fizetni nekem.

Hosszasan töprengtem, hogy a vigyori középügynököt kiutasítsam-e a lakásból, a lépcsőházból, az utcából, vagy inkább a televízió elé ültessem-e és végignézessem vele a reklámot. Humánus ember vagyok, a kitoloncolás mellett döntöttem, de váratlanul elmerültem a szóáradatában.

— Ön, tisztelt uram — mondta —, ön most fel van dúlva, mint a Ferihegyi út, de sebaj, majd csak lecsillapodik. Igenám, de Ön olyankor is lehet ideges bolond, vagy éppen depressziós, amikor ez nem illik a szituációhoz. Például karácsonykor. Hogy veszi az ki magát, ha e békés családi ünnepen kerül paranoiás állapotba, netán nyomott lesz, mint a mai újság? Ilyen hangulattal kegyed elveheti a család, a rokonság, az ismerősök életkedvét, igaz?

Óvatosan a fürdőszoba felé csosszantam. Ott a mosógép, én belenyomom ezt a pannóniás frátert, kicentrifugázom, és a famíliája már veheti is fel érte az életbiztosítási pénzt. A titokzatos ügynök közben zavartalanul folytatta mondókáját:

— Dehát én azért vagyok itt, hogy segítsek. Ha uraságodon karácsony valamelyik napján kitör a tébolydás hangulat, intézetünk a hangulatbiztosítás alapján egy kalap pénzt fizet kártérítésként. Ettől Ön is megnyugszik, a családnak is jó hangulata kerekedik. Mindezt potom száz forint díjért. Írhatom a nyugtát?

Irányt változtattam a konyha felé. Ott a grillsütő, abba fogom belepréselni ezt az átlagpimaszt, és ki sem veszem onnét, amíg finom ropogós nem lesz. Addig is szóval kell tartanom, így hát kifejtettem neki, hogy karácsonykor kiegyensúlyozottabb leszek, mint egy alvó pólyás, ezenkívül mosolygós és rokonszenves is. Beszélhettem ennek a kedvezőtlen adottságú és hátrányos helyzetű Drakulának, ő csak mondta a magáét:

— Uram, higgye el, senki sem tudja, mit hoz a jövő hét. Vegyük a legjobb esetet. Kegyed kaphat egy influenzát, tüdőgyulladással és bélcsavarodással egybekötve, a lázmérője felrobban a testhőmérsékletétől, kegyed bágyadtan, leverten fog imbolyogni a fenyőfa tövében . . .

— Kizárt dolog — vetettem közbe —, citromot reggelizem, kubai narancsot ebédelek, nyers savanyúkáposztát vacsorázom, ennyi vitaminnal az influenza nekem smafu.

— Összeszólalkozhat a szenesemberrel, kaphat tőle egy nagy fülest, és tessék, emiatt máris végigdühöngheti az ünnepeket . . .

— Nálam távfűtés van.

— Nem javul a népgazdaság külkereskedelmi mérlege, ettől ön is megbillen . . .

— Már megtörtént, mégsem örjöngök.

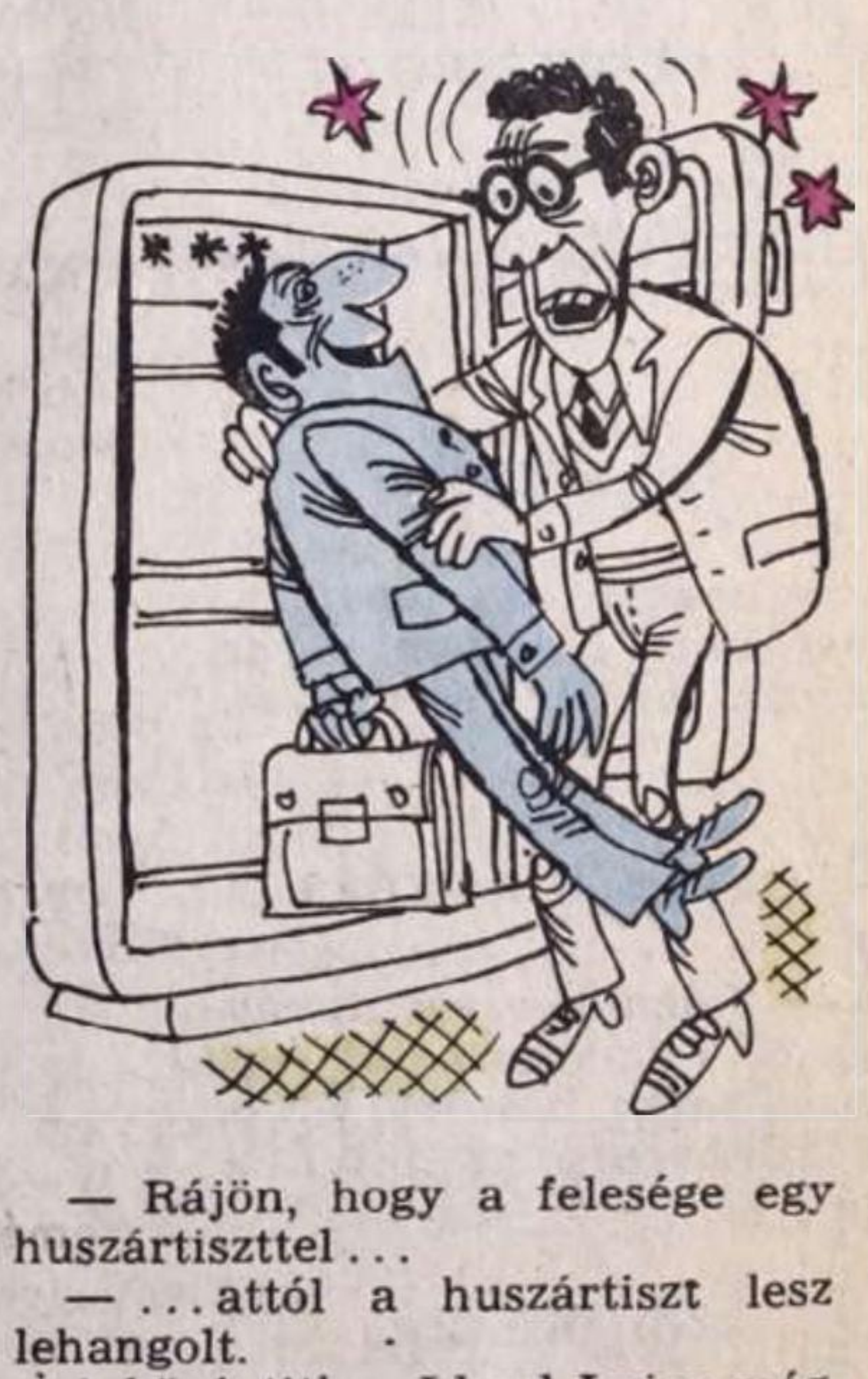

— Rájön, hogy a felesége egy huszártiszttel . . .

— . . . attól a huszártiszt lesz lehangolt.

A középtitkos Lloyd Lajos még folytatta volna, de már a konyhában voltunk. Felrántottam a frizsider ajtaját és egy gyors mozdulattal berámoltam őt a fagyasztóba. Egy ideig még hallatszott belülről a tompa kiabálása, a hangulatbiztosítás előnyeit ecsetelte. Aztán csend lett. Szilveszterkor előveszem a frigóból, kedvenc ételem a mirelit titkos ügynök.

Fekete Gábor

TÉLI SZENDVICS

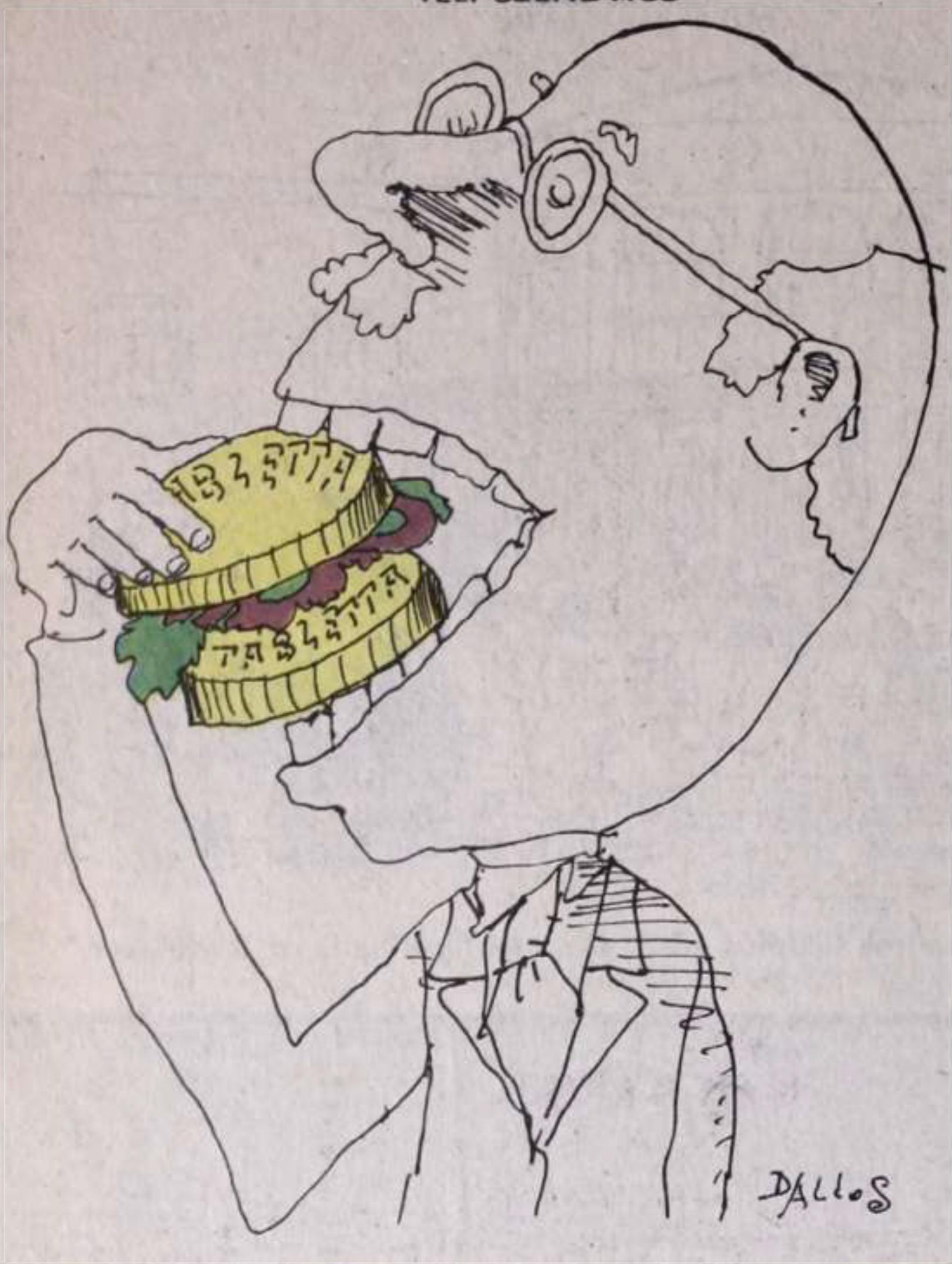

SZAKÉRTŐK

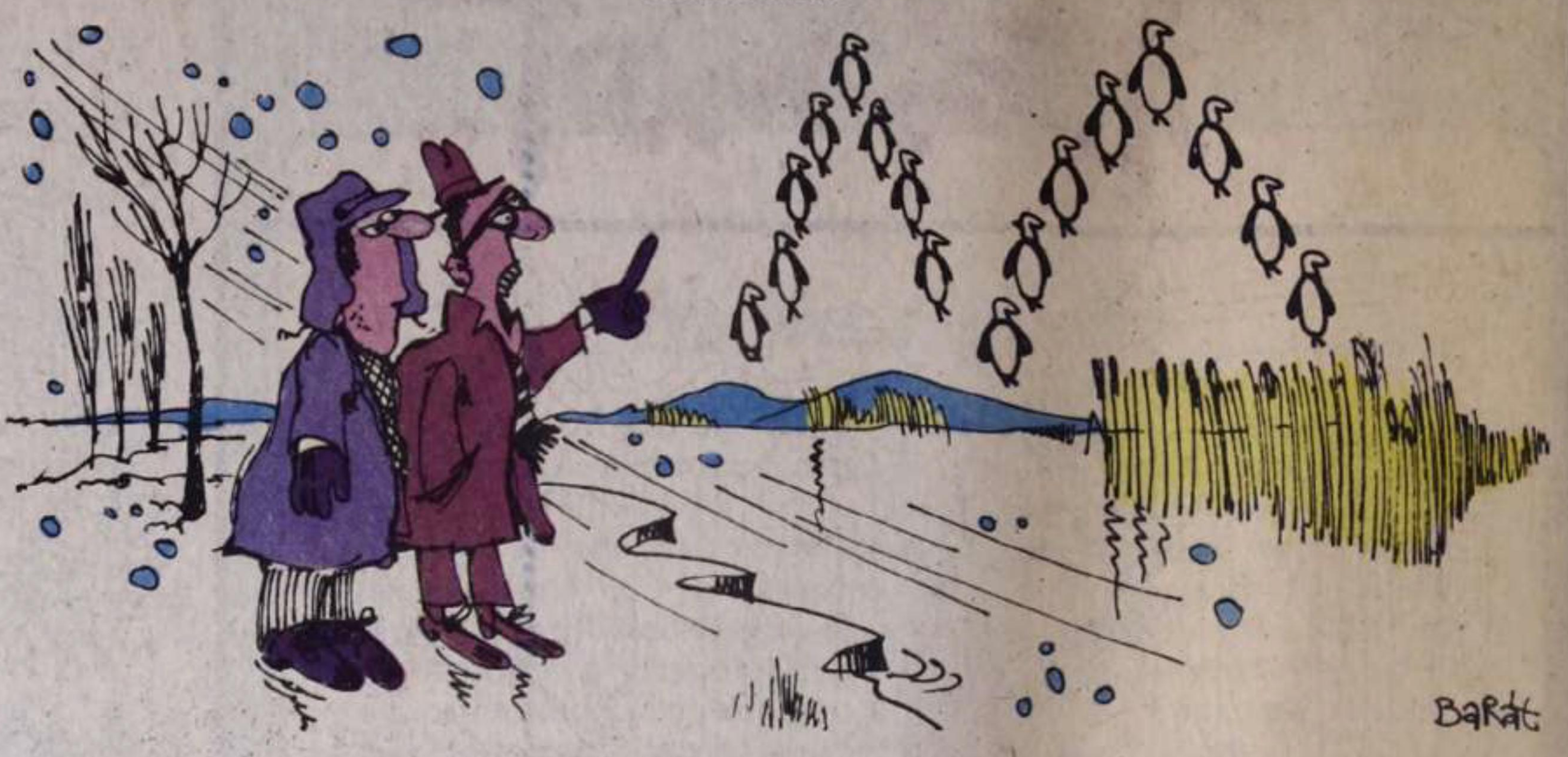

– Enyhe telünk lesz, alacsonyan húznak a pingvinek.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatal férj könnyek között találja otthon a feleségét.

— Mi bajod, drágám? Mi történt?

— Vissza akarok menni az anyámhoz!

— De miért?

— Először is azért, mert idegesít ez a rendetlenség. Másodszor: mert nem ízlik, amit főzök.

SZILÁNKOK

VAN ILYEN

Három gyerekük után lakást igényeltek, aztán intézetbe adták a srácokat.

KÉZBESÍTŐ

— Előbb elolvasom a táviratot, hogy érdemes-e felmenni vele a negyedik emeletre.

BÜSZKESÉG

— Az én feleségem kitűnő szakácsnő. Lóhúsból is remek halászlét tud főzni.

VILLAMOSON

— Uram, ne lapozzon, még nem olvastam el az újságjában a vezércikket.

GYORS ÖREGEDÉS

— Valamikor együtt voltunk fiatalok, aztán az évek során húsz év lett a korkülönbség az ő terhére.

NŐI DOLGOK

— Ez a Géza rém erőszakos fráter! Elhatározta, hogy meg sem csókol és ezt makacsul be is tartja.

FURCSA

— Ön miből él?

— Abból a tartalék pénzből, amit most kezdek el gyűjteni.

FELVILÁGOSULTSÁG

— Rendkívül primitív dolog hinni a tenyérjóslásban. A kávézacc az igazi!

ÁLOM

— Nekem az életben minden álmom valóra vált. De mindig lidérceset álmodtam.

ANYAI SZEMMEL

— Kiderült, hogy ez a kép nem közönséges Rubens festmény, hanem a fiam egyik mesterműve.

HALLÁS

Bélának abszolút hallása van. Pesten meghallja, ha Debrecenben rosszat mondanak róla.

ROKONSÁG

— Se apám, se anyám, se testvérem. Most megnősültem és ezzel szereztem ezerszáztizenhét rokont.

ÉRDEKLŐDÉS

— Hogy van?

— Remekül, de hazudós vagyok.

JÓSNŐNÉL

— Magának, fiatalember, sok sikere lesz az életében.

— Eltalálta. Az első sikerem, hogy, mint nyomozó, letartóztatom magát szélhámosságért.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

DECEMBER Köszöntsük egymást gyerekek

15	HÉTFŐ	Valér	Szenvedélyes horgász Valér, órákig áll egyszem halér'. Jó horgásznak hidd el Valér, más helyen is terem babér.
16	KEDD	Etelka	Akkor látod ágyban Etelt, ha a tévéműsor letelt. Itt is épp a végét várja, Etelka a tévé párja.
17	SZERDA	Lázár	Az életünk, jó Lázárom, sok esetben kész lázálom. Úgy elterjedt itt a mószer, rosszabb, mint a kábítószer.
18	CSÜTÖRTÖK	Auguszta	Pikáns vicctől az Auguszta piros lesz, mint a languszta. Lelkesedés hozzon tűzbe! Ritkán akadsz ma egy szűzre.
19	PÉNTEK	Viola	Ha férjét várja Viola, a hangja, mint a fuvola. De ha szidja a tintáér', a hangja, mint a cintányér.
20	SZOMBAT	Teofil	Ha pesti, tudja Teofil, nem itt terem a klorofil. Falun van erdő s klorofil, de oda nem megy Teofil.
21	VASÁRNAP	Izidor	Építsz? Építs Izidorra! Fürge, mint a vízibolha. Jól jársz, hogyha vele társulsz, mert egyedül belefásulsz.

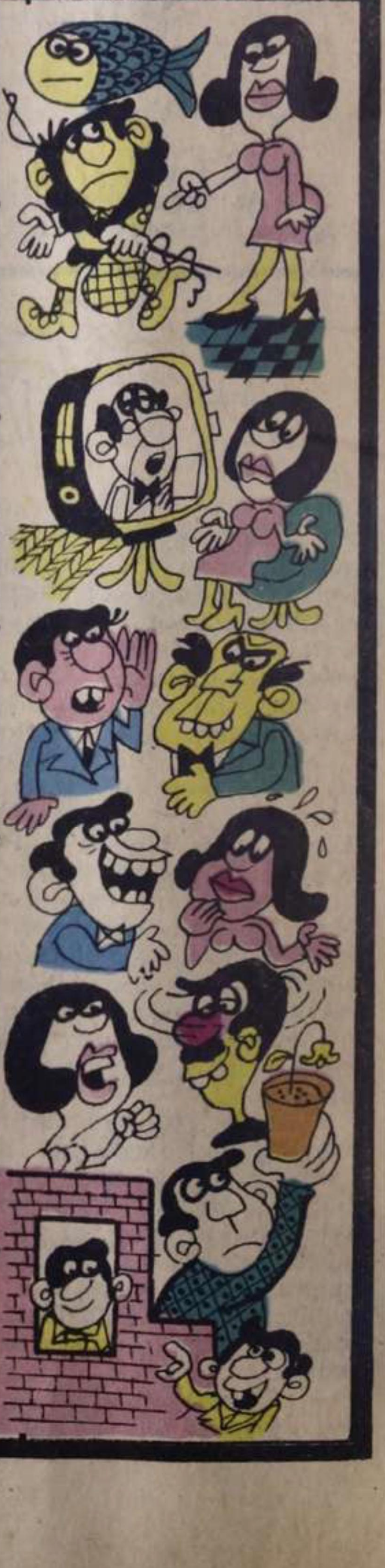

REFLEKTORFÉNYBEN

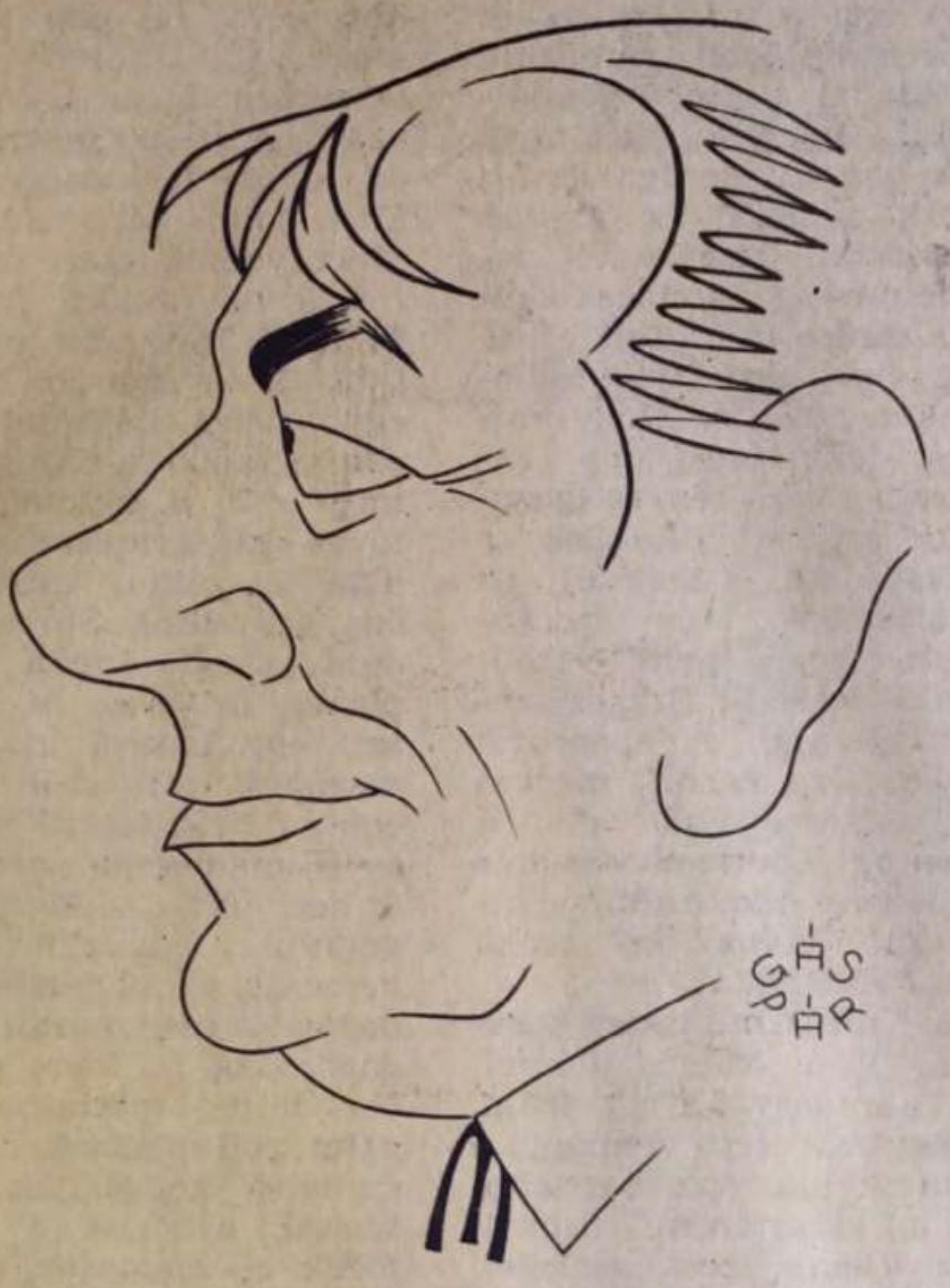

BURGERT RÓBERT,

aki bebizonyította, hogy kellő menedzseléssel egy fasírt is lehet világsztár. Javaslatunk: legyen a koprodukciós vagdalék neve nálunk McBurgert's hamdonald.

MUNKAMEGOSZTÁS

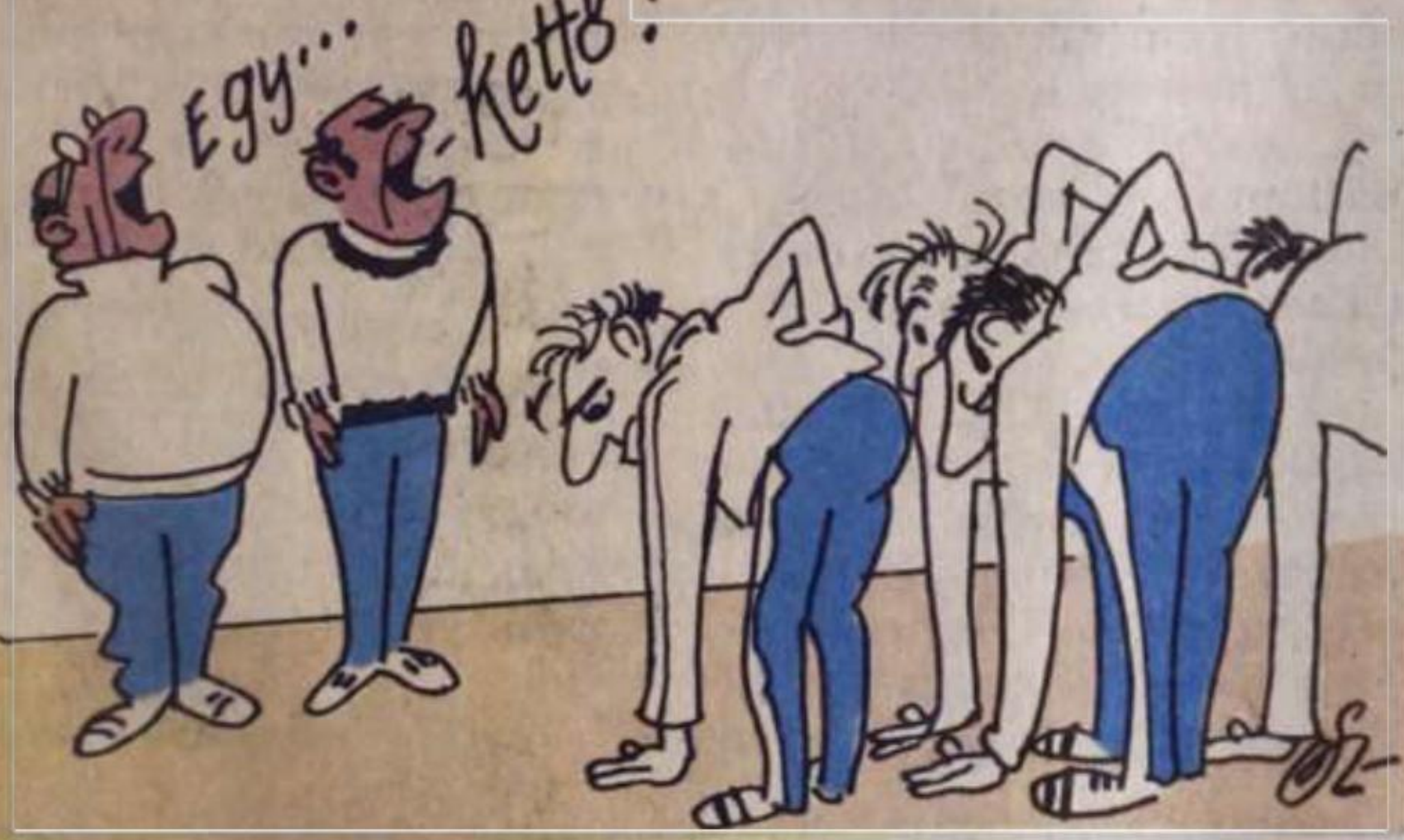

Be vagyunk fagyasztva

Amikor jött a tél, először a családban kezdtem el befagyasztani. Egy kicsit nyugtalanok lettek, ám amikor közöltem velük, hogy a befagyasztás csupán átmeneti és nem kötelező, mindössze egy nyomatékos kérés a részemről, úgy tűnt, megértik a helyzetet.

Feleségemmel például kerek-perec közöltem, hogy a tőlem kapott juttatások emelkedésére ezentúl csakis abban az esetben számíthat, ha az eddiginél jobb teljesítményt nyújt. Először még visszavágott, miszerint ő nem fél-amatőr sportoló, hogy a teljesítményét méricskéljék, de azután sikerült elmagyaráznom neki mondandóm lényegét: akkor kap több pénzt a konyhai dolgokra — valamint hasonló luxuscikkekre —, ha például a korábbihoz képest jelentősen emeli munkájának mennyiségét és minőségét.

— Már így is annyit dolgozom, mint egy ló! — jelentette ki, de a közgazdaságtant nem érdekelhetik egy lónak a panaszai. Ezt el is mondtam neki, érvekkel, meggyőző erővel, söt, példákkal: ha, mondjuk, mostantól vasaltabbak lesznek a nadrágjaim, akkor szó lehet a juttatások emeléséről.

— De mondhatok más példát is! — tettem hozzá oktatólag. — Amikor jössz a piacról azzal a 34 kilós böhöm szatyorral, ezentúl kecsesebben tartsd a fejedet, s javíts a járásodon!

A példák ereje legyőzte maradék ellenállását. Sajnos, a gyerekekkel már nehezebb volt. Pistike, aki tizenhét éves és ezért nehéz korban van, semmi pénzért nem volt hajlandó megérteni elképzeléseim lényegét.

— Szóval, befagyasztasz! — mondta a tizenhét évesek gúnyos szájmozgásával. — Miért nem mondod meg egyenesen? Nem mered?

— Ez nem befagyasztás! — mondtam a serdülő korban levő fiúgyermeknek. — Eléggé felnőtt vagy már ahhoz, hogy különbséget tegyél a befagyasztás és a túlzott bérkiáramlás megakadályozása között.

Pistike egy kicsit duzzogott, de aztán úgy látszik elég felnőtt volt, mert a videón benyomott egy pornókazettát és azzal elvolt egész délután.

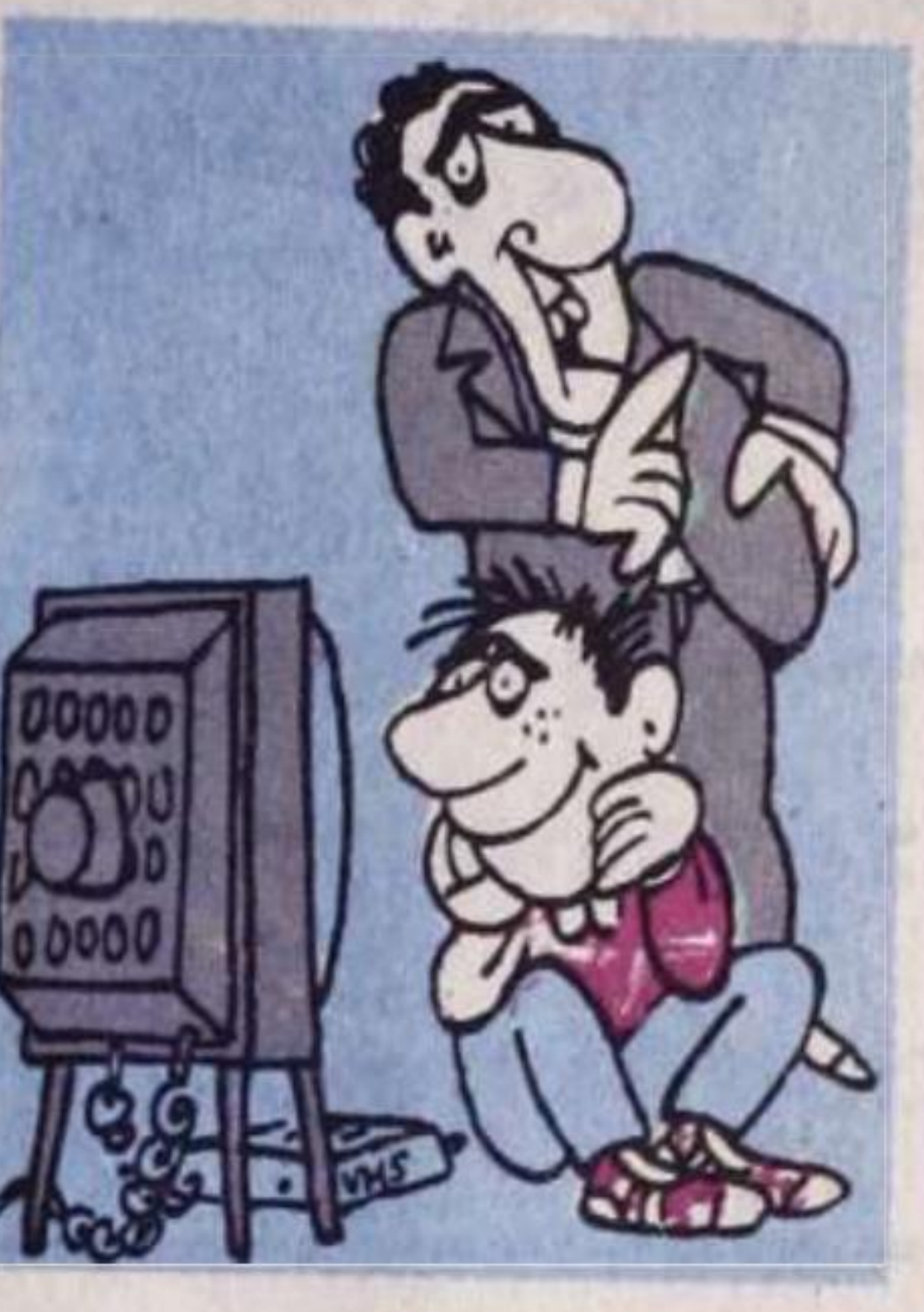

Gézukával valamivel több probléma volt. Ő ugyanis 14 éves és ezért nehéz korban van. Van, amit meg tud érteni, de van, amit nem. Ezt a befagyasztást például sokáig nem értette meg, pedig nem buta gyerek, hiszen az apja fia.

— Kéne még egy Adidas-cipő! — jelentette ki, amikor beszélőre hívtam.

— Gézuka! Nem kéne, hanem kellene — intettem a helyes magyar beszédre. — És nem Adidas, hanem Tisza!

Ebben maradtunk. Egy kicsit duzzogott, de alapjában véve befogta a száját.

Bélukával, a legnehezebb korban levő nyolcéves kisfiammal hamarabb boldogultam. Kapott két nagy pofont és máris tudta miről van szó.

Úgy látszott, teljes a családi idill, így karácsony előtt mindenki tudja, mi a dolga, s beletörődtek, hogy a mainál több és jobb teljesítményre van szükség az előrelépéshez.

Csakhogy ekkor meg a házban szabadult el a pokol. Teknősbika néni például, a magasföldszintről, kijelentette: csak akkor hajlandó a magasabb árakat megfizetni, ha a termékek minőségét, valamint az ő nyugdíját is emelik. Amíg őt befagyasztják, ő is befagyaszt. Próbáltam a felhevült időseket mértéktartásra inteni de nem lehet velük bírni; még a lépcsőfeljáróra is kivonultak, úgy tiltakoztak.

A helyzetet csak súlyosbította, hogy a legkülönbözőbb rémhírek is lábra kaptak; Zigóta néni, aki viszonylag rendszeres újságolvasónak számított ebben a körben, határozottan úgy emlékezett: valamelyik újság megírta, hogy várhatóan még ezen a télen a Balatont is befagyasztják.

— Na, már a Balaton sem a régi! — sóhajtott az örökké elégedetlenkedő Teknősbika néni. — Akkor igazán nincs mit tenni! — tette hozzá és visszavonult a saját lakásába.

Azt beszélik, néha kinéz az ablakon: várja, hogy kedvezőbbre fordulion az időjárás.

Föld S. Péter

ÜVEGVISSZAVÁLTÓ

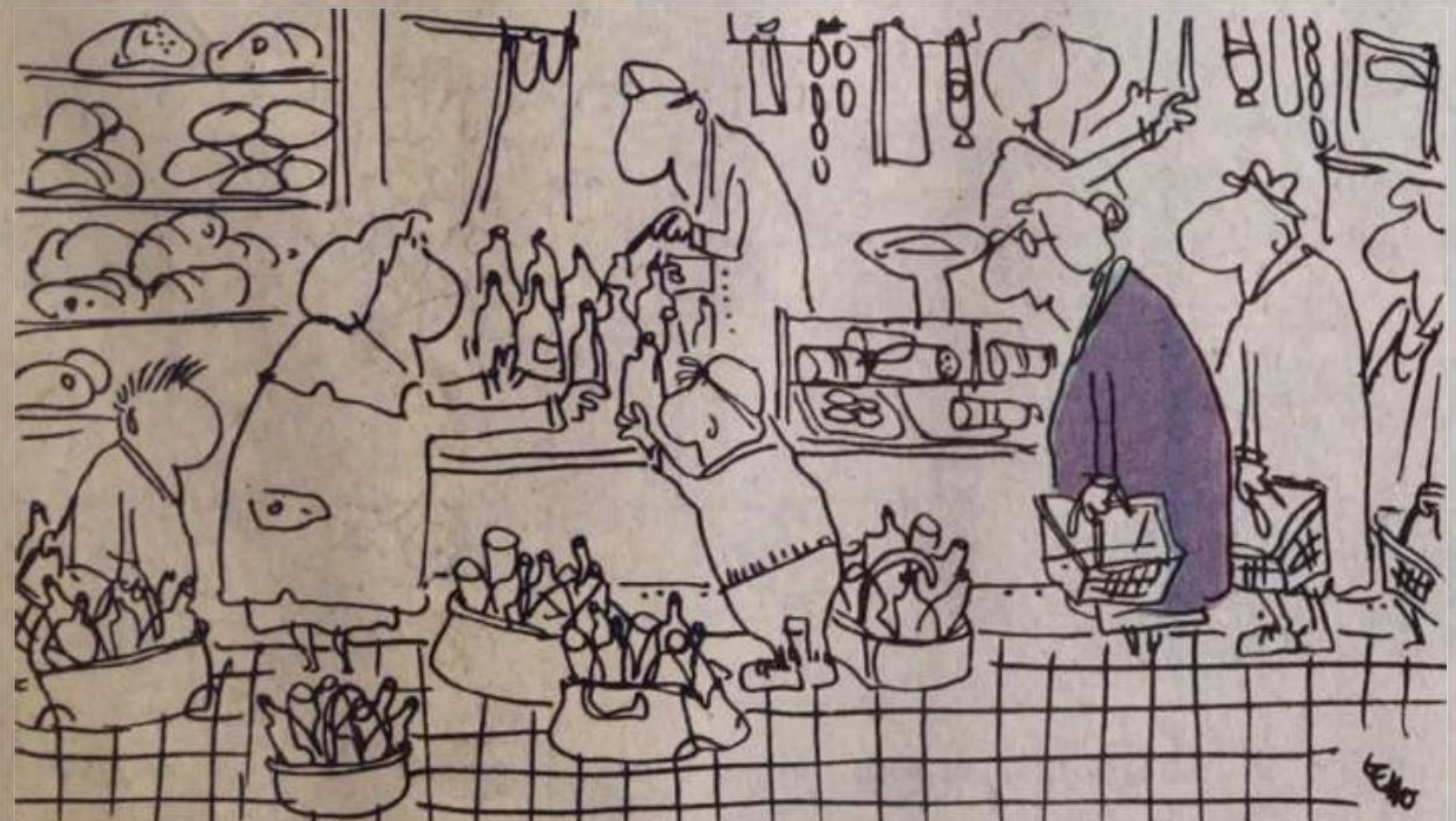

– Látom, az idén gazdag karácsonyuk lesz!

KEZDŐ AUTÓS

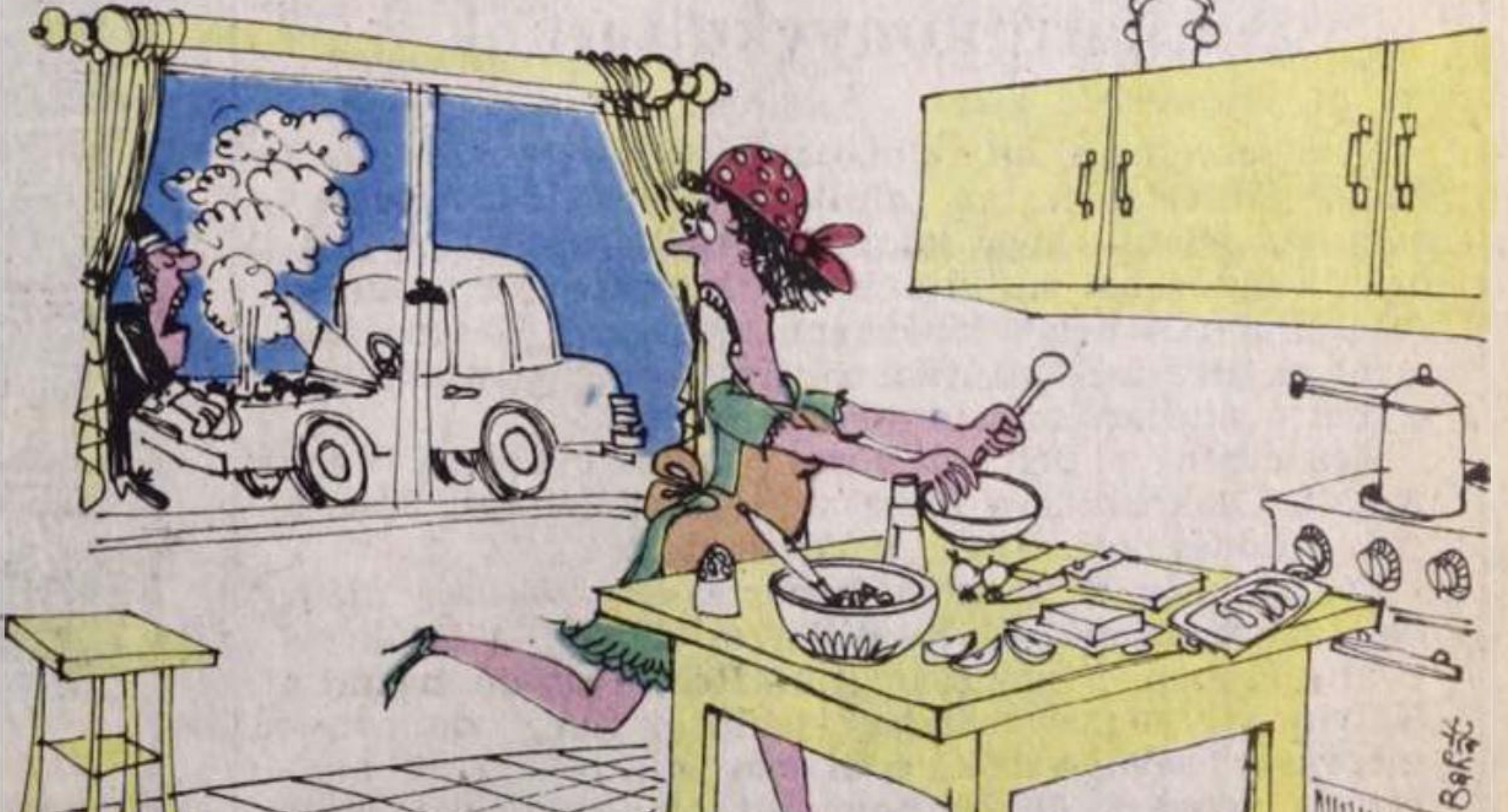

– Hozhatod, a tésztát szivem, felforrt a víz!

Karpov Genfben tárgyal az amerikaiakkal

MEGEGYEZHETNÉNEK DÖNTETLENBEN

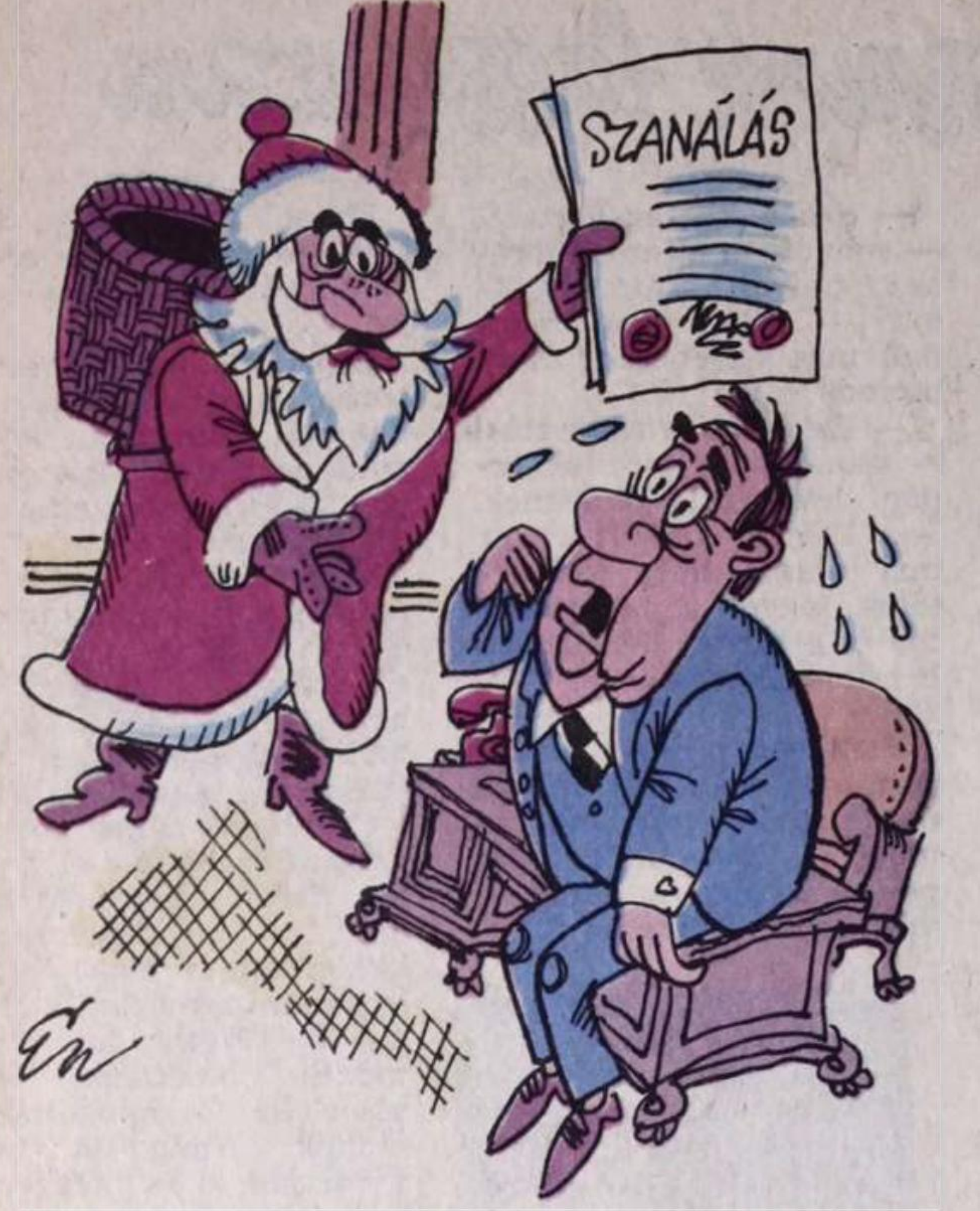

– Ez a minisztérium karácsonyi ajándéka!

Szavazott már a Bádog Antennára?

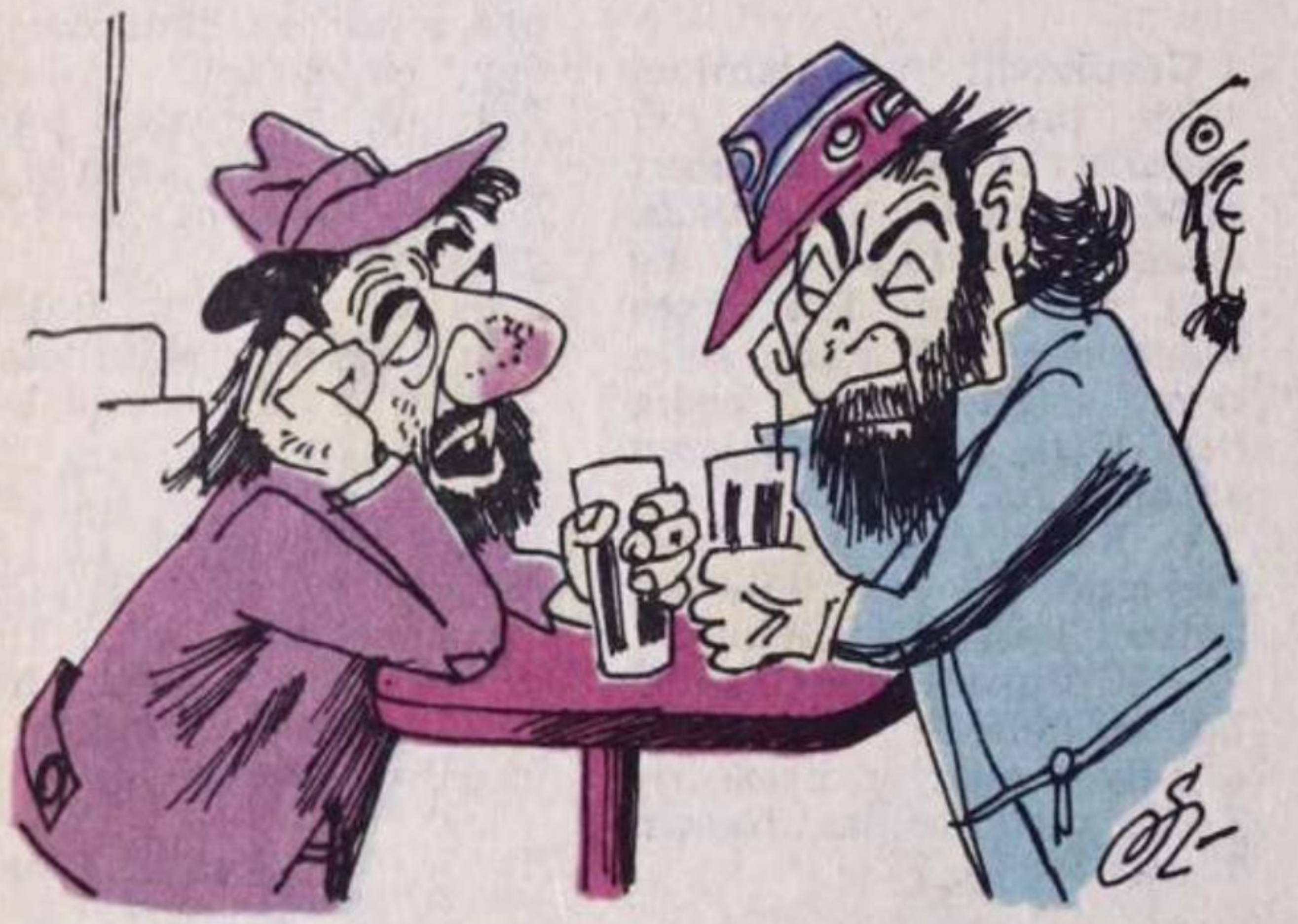

– Szintén javító-nevelő munkán?

Aluljáró könyvkultúránk

Nem szeretném, ha az alábbi kis füstölgésnek már a címét félreértenék. Az „aluljáró" szó itt nem jelző s nem azt jelenti, hogy könyvkultúránk aluljár a színházi, vagy zenei kultúránkkal szemben. Nem; én az „aluljáró"-t e helyt főnévként igyekszem használni s arról az olvasási kultúránkról írni, amely napjainkban a metró aluljáróiban tenyészik, virágzik.

Kezdetben a Déli metrónál kínálták nekem Végh Antalt. Csakhamar a Moszkva térinél Szilágyi Jánost.

A fejlődés lehetőségei beláthatatlanok.

Fogják még az árusok Descartes-ot olvasásra ajánlani az Astoriánál és Kant összes műveit a Deák téri aluljáróban. Várható, hogy Darwin eszmefuttatásai a Kálvin tér metróvárójában jelennek meg, de ennek megvásárlásával várok; épül már az új Váci úti aluljáró s könnyen lehet, hogy ott olyan mű lát majd napvilágot (alvilágot?), amely a legújabb kutatások nyomán elavultnak hirdeti majd Darwin eredményeit.

Egyébként: ért egy keserves csalódás is.

Kedvenc napilapomban olvastam, hogy megjelent egy eddig ismeretlen P. Howard-Rejtő. Nosza, le a legközelebbi aluljáróba. Méltatlankodva utasították el érdeklődésem.

Később megtudtam, hogy azt az Atrium Hyatt halljában bocsátják a nagyközönség rendelkezésére.

Rácz György

Tiszaréttől Veresegyházig

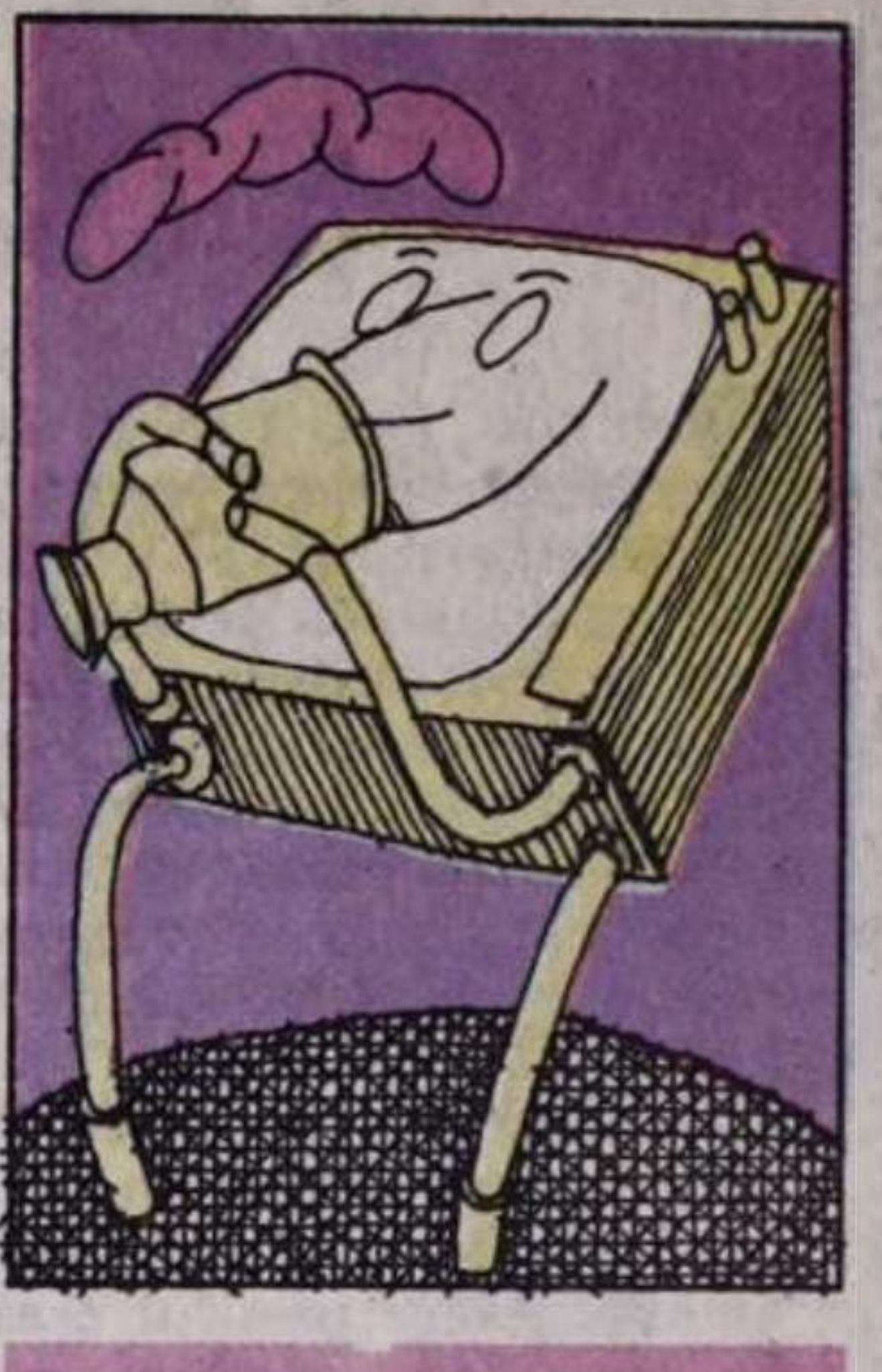

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Végére járt a várjátékos végvári vetélkedő, őszinte sajnálatomra, szerkesztő úr hiszen kezdtem kedvelni már. Zsűrit, játékvezetést feledtetett a versenyzők igyekezete, okossága, de nem is igazán a fülünkkel figyelmeztünk a műsorra, hanem a szemünkkel. Azok a nyalka huszármenték, krinolinszoknyák, zászlók, címerek, kardok, dali pár pisztolyok, bőrdudák, miegymások! Látványos revű kerekedett ki majdnemhogy, amolyan honfikebeldagasztó, önérzetnövesztő állókép, hajdanvolt dicsőségeinkre emlékeztető. Aztán, hogy víg kedvünk lohassza, bemutatta nekünk a tévé A falu jegyzőjét, hadd lássuk, milyen volt a múlt századi Magyarország. Hát, kérem, tiszta Brazília! Csak ugye Porváron a Leonciót Nyúzónak hívták, a Franciscót meg Macskaházynak. Papkisasszony Vilma szolíd, szép személye nem nőtt annyira szívünkhöz, mint Isaura, talán az idő is kevés volt hozzá, na meg ebben a filmben több a realitás, kevesebb a romantika és mi mindig jobb szerettünk andalodni, mint gondolkodni. Azért a tévét most sem hagyta cserben az általam sokszor és méltán magasztalt szerkesztői leleményesség, gondoskodott más műsorok által arról, hogy nemzeti önbecsülésünket növelje. Hogy milyen tehetséges nép vagyunk, annak fényes igazolása az önjelölteknek a vetélkedése, Vitray úr dirigálásával. Még szerencsém, hogy nem vetődtem véletlenül Százhalombattára, ahol ez a sorozat képernyőre került, mert a sors szeszélyéből én is zsűritag lehettem volna, s én bizony hamarabb nyomkodtam volna az „ebből elég!"-lámpákat . . .

— Kultuszminiszter korában báró Eötvös József, A falu jegyzőjének írója, látogatást tett Pápán, a barátok klastromában, ahol is a kincstárban őriztek egy kilenc iccés serleget. A miniszter szerette volna látni, hogy él-e még a régi virtus akad-e, aki egyből kiissza a kupát? A gvárdián biztatta is jóivó Eusébius barátot a produkció bemutatására, de az erősen szabódott. Ám fertály óra múlva Eusébius testvér köszöntőt mondott Eötvösre, s fenékig ürítette a serleget. Nagy ováció után megkérdezték tőle, miért nem vállalta elsőre? Nem bíztam magamban, szerénykedett a barát, előbb titokban kipróbáltam az asztal alatt, s amikor láttam, hogy megy, akkor mertem publice is elvállalni . . .

— Bizony, a jelöltek egyik-másik produkcióját nem ártott volna előbb az asztal alatt kipróbálni, s esetleg ott is felejteni. Kilenc iccés teljesítmény eddig nemigen akadt köztük . . . De ha már megint szóba jött Eötvös, hadd igazítsam ki a szavaimat, azért A falu jegyzője is ad okot, lehetőséget magunk jobb megbecsülésére. Mert vessük csak össze a 150 évvel ezelőtti falut, a filmbéli Tiszarétet egy mai faluval, nevezetesen Veresegyházával. Láthattuk kérem híradóban többször is, meg a 20 a csúcson című tévés slágerműsorban is, hogy az ottani asszonykórus a Rolling Stones hajdani számát énekli. A riporter úr meg is kérdezett egy lelkem kis öregasszonyt, mit szól mindehhez? Neki tetszik, mondta a mamácska, csak hát ő nem érti . . . Mert ugye angolul énekelnek. És nemcsak a műveltség ilyen nagy Veresegyházán, de a gazdagság is. Mert miközben talpig folklórban angolul rollingoznak az asszonyok, kopasztják ám a tyúkot, nyújtják a rétest, töltik a káposztát. Ebből a videoclipből kitűnt, hogy a falusiak szépen gazdagodnak, másnap viszont A hétben hallottam, hogy a téeszek szegényednek . . . Egyébként is ki gazdag, ki szegény, s főleg, hogy egyik mitől gazdag, másik mitől szegény, ezen nem tudok eligazodni. Még a Hírháttér meghallgatása után sem, pedig ott nagyon forszírozták ezt. Én hiába érzem úgy, hogy az elmúlt évtizedben nőtt a vagyonok közti különbség, a statisztikák mást mondanak. Mi a véleménye erről, szerkesztő úr?

— Én úgy vagyok a statisztikusokkal, mint a veresegyházi néni az asszonykórussal. Tetszik nekem, amit csinálnak. Csak nem értem én azt . . .

Radványi Barna

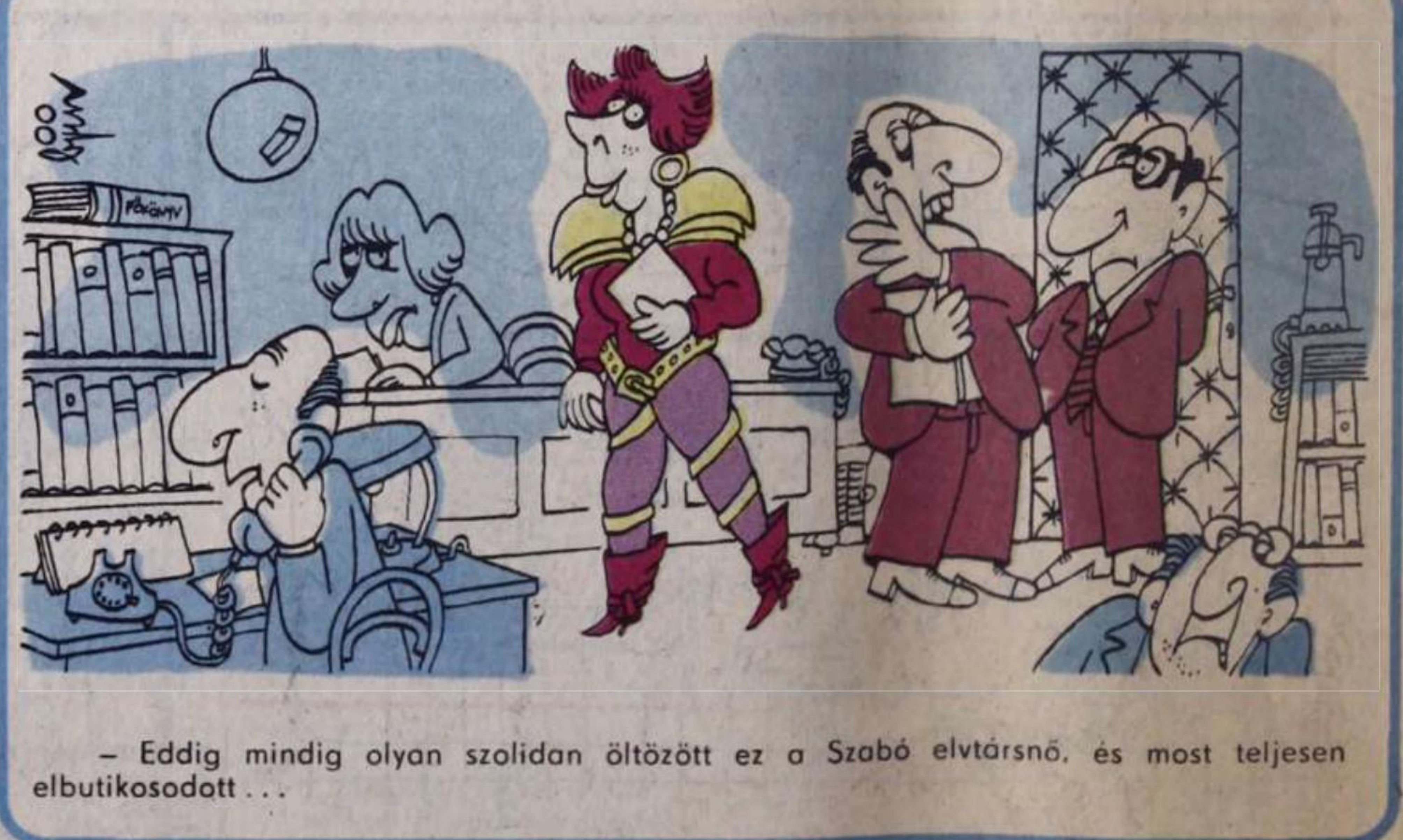

– Eddig mindig olyan szolidan öltözött ez a Szabó elvtársnő, és most teljesen elbutikosodott . . .

Közvéleménykutatás volt a lakáshelyzetről

HELYZET AZ MÁR VAN...

Számítógépes ügyvitelt vezet be az OTP

ETTŐL A FELEK SOKAT VÁRNAK... SOKAT VÁRNAK...

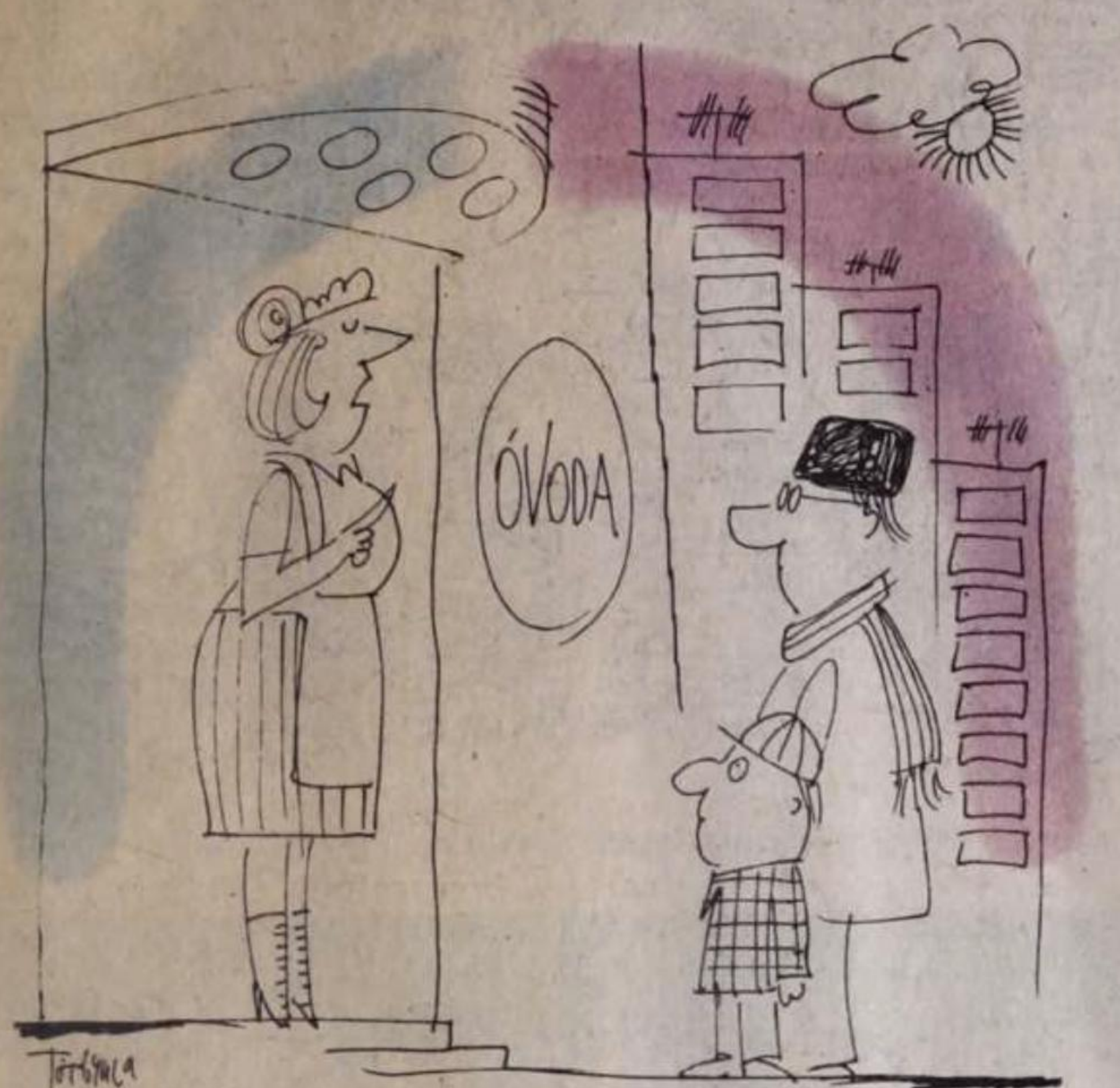

– Nem tudjuk felvenni, mert kevés pontot hozott magával.

NYUGDÍJASHÁZ

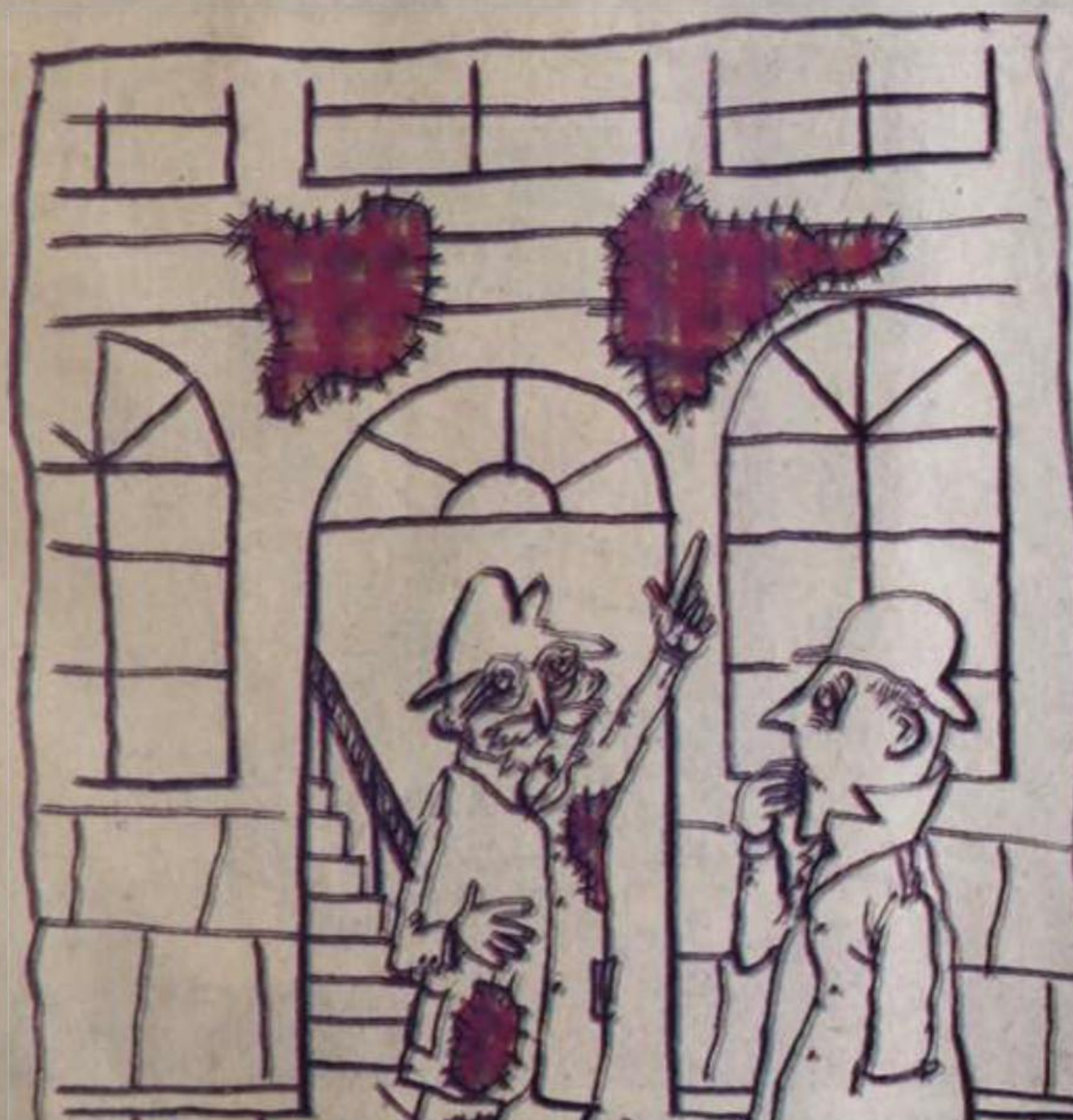

BAKI BAKI HÁTÁN

„Szülő formájú" férfiakról és nőkről olvasok a Magyar Nemzet egyik hírfejében.

Hm. Milyen formája van egy szülőnek? A feleségemnek, teszem azt, meglehetősen jó, az enyém jóval kevésbé. Amilyen az én formám...

+

Kedves kollégám, Veress Miklós írja Kosztolányi Dezsővel kapcsolatosan az Élet és Irodalomban: „Ma már megértem, miért sülhettem bele szavalóversenyen a Hajnali részegségbe, mert hiszen honnét ismerhettem volna azt a Mutius Argentinust, aki Rufusszal cseveg az atrium szökőkútjánál, mikor az aventusi kurtakocsmából két zsoldos cipeli ki a harapó, karmoló, üvöltő Paulinát, a maszatos konyhalányt, kire ráfogtak egy lopást."

Jó lehet Veress Miklósnak, hiszen ő már, lám, megérti, milyen összefüggés van egyfelől a maszatos, karmoló és üvöltő Paulina, valamint a két zsoldos, másfelől ama tény közt, hogy ő maga valaha belesült a mindezektől teljesen független Hajnali részegségbe. Az olvasó, szegény feje, el van maradva egy logikai láncszemmel, s bizony ma sem lát tisztán a kérdésben. Szemében a belesülés oka ma sem sült ki, Rufus ide, atrium, szökőkút, kurtakocsma, zsoldosok és üvöltő Paulina oda.

+

Az ausztriai Nibelungengauról írja dr. Sóky Dezső a Filatéliai Szemlében: ***„Ezen a tájon született a Nibelung-ének."***

A név alapján csakugyan ezt hihetnők; a dolog mégsem így áll. A Nibelungének is, az alapjául szolgáló monda is szinte bizonyosan *Passauban* született. (A Sóky említette táj csupán többször szerepel az énekben, főként Pöchlarn és a Krimhildát ott vendégül látó Rüdiger gróf. Erre való *emlékezésül* nevezték el itt az utcákat Guntherről, Gernotról, Giselherről, Ute-ról, Hagenről stb.)

A Nibelung-kutatás legújabb — kanadai — adatai szerint egyébként erős valószínűsége van annak, hogy a régi germán mondákra épülő, X. századi Nibelung-mondának (melyet kb. másfél századdal később foglalnak majd versbe) I. István királyunk özvegye, a passaui Niedernburg kolostorban élete végén főnökasszonyi tisztet betöltő — s ma is ott nyugvó — Gizella királyné a *szerzője (!)*, s hogy Krimhildának Attilához vezető útjába a saját maga által Magyarországra megtett utat álmodta-írta-dolgozta bele.

+

„Bódogságos csitri" Csokonai Lilinek Weöres Sándor Psychéjébe ótott, szűmnek kedvét vígsággal tőttöztető, maga-mórikálós — és jelen sorok stylusában fogant — mívét Életnek s Irodalomnak hasábin el olvasván vala (21-dik Nov. A. D. 1986), tekéntetem fönnen akadék azon helyütt, melly is szól kediglen imigyen: *„Csinom Palkó, Csinom Jankó csontos karabélya"*.

Mizistók! — hökkenék elmém jókorát üstöllést, tekéntve tisztes emlékezetű Csinom Palkónak s Jankónak nem ám kuruc harcosi, hanemha *paripai* mivoltját, melly mindjárást kétessé teendi, mi szerént derék párájok csontos karabélyval bírhatnának vala, gazdájok helyett. Bátor való lehet, hogy azon üdőkben még olly oktalan párák is, minők kuruc vitézeknek lovaik lehetének, kurta csövű fegyvert fogának vala Istentül el rugaszkodott labancos ellenökre. Kik is ezen eszközt bizton *ló-Ding* névre keresztelék vala, két nagyobbad hahota közbűl eként meg pihenvést kicsinyég. Nosza, rajta, vigadjunk mi is, feleim, és igyunk egészséggel lövöldözős kuruc hadi méneknek hős emlékezetjökre!

+

„Malvin-órá"-ról olvashatunk a Magyar Nemzet egyik regényrészletében.

Már azon is több ízben megütköztem, hogy a Malói-szigetek nevét mifelénk Malvinra keresztelték át. Most aztán tessék, már a *Marvin*-órából is Malvin lett. Malvin kezd újra divatba jönni. Mi ez? Nosztalgia? Vagy a Rabszolgasors hatása?

+

Népszabadság, sportrovat: „bizonyos szinten alul szükség van-e olyan bajnoki rendszerre, amely *tömegesen az országot átszelő költséges kiadásokkal jár...*"

Nos, költség nélküli kiadást épp oly kevéssé tudok elképzelni, mint kiadás nélküli költséget. Azt azonban már végképp nem sikerül megfejtenem, hogyan szelheti át egy kiadás tömegesen az országot.

Timár György

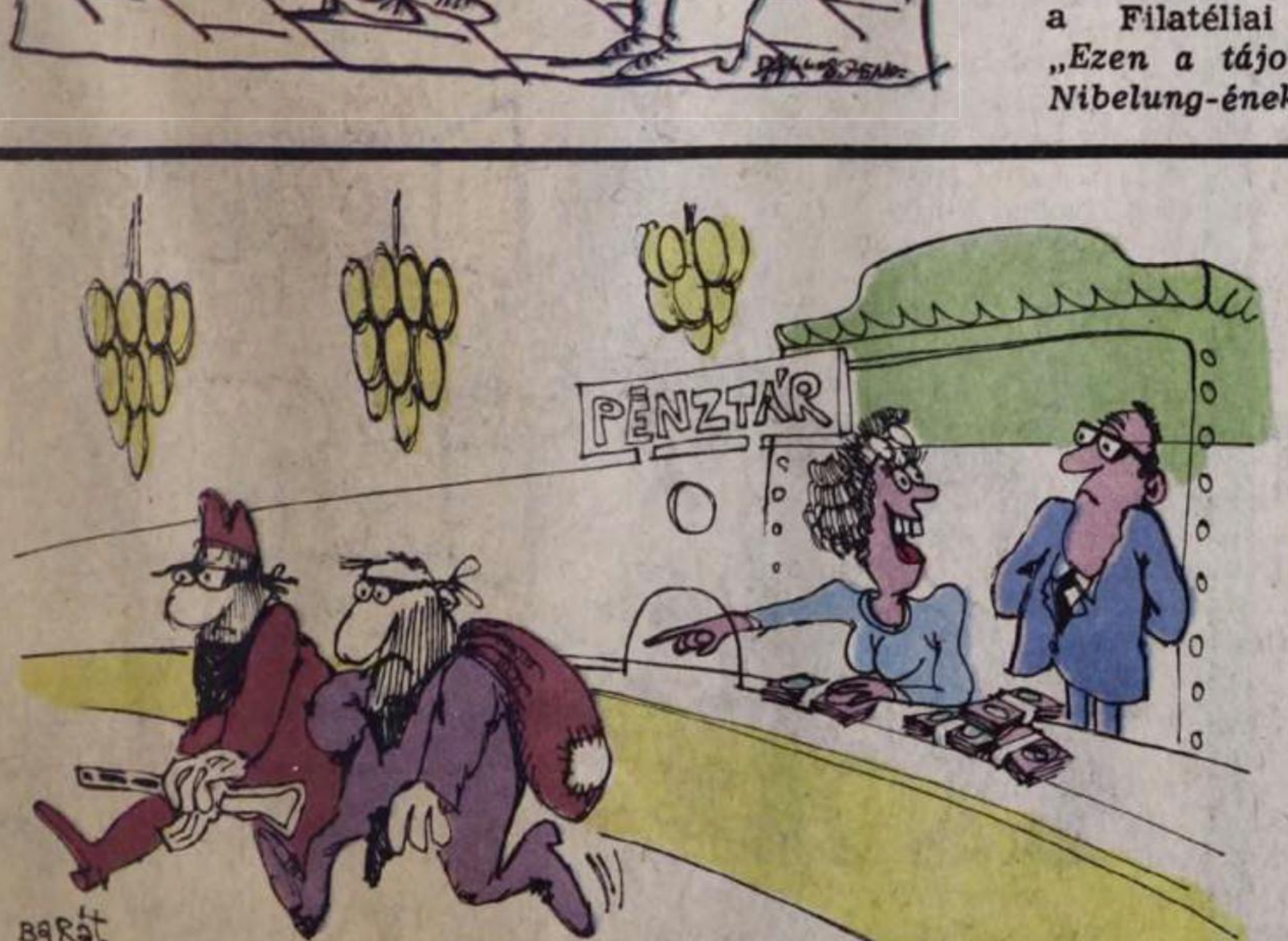

– Azt mondtam nekik, olyan személyleírást adok róluk, hogy az unokáink is emlékezni fognak rájuk.

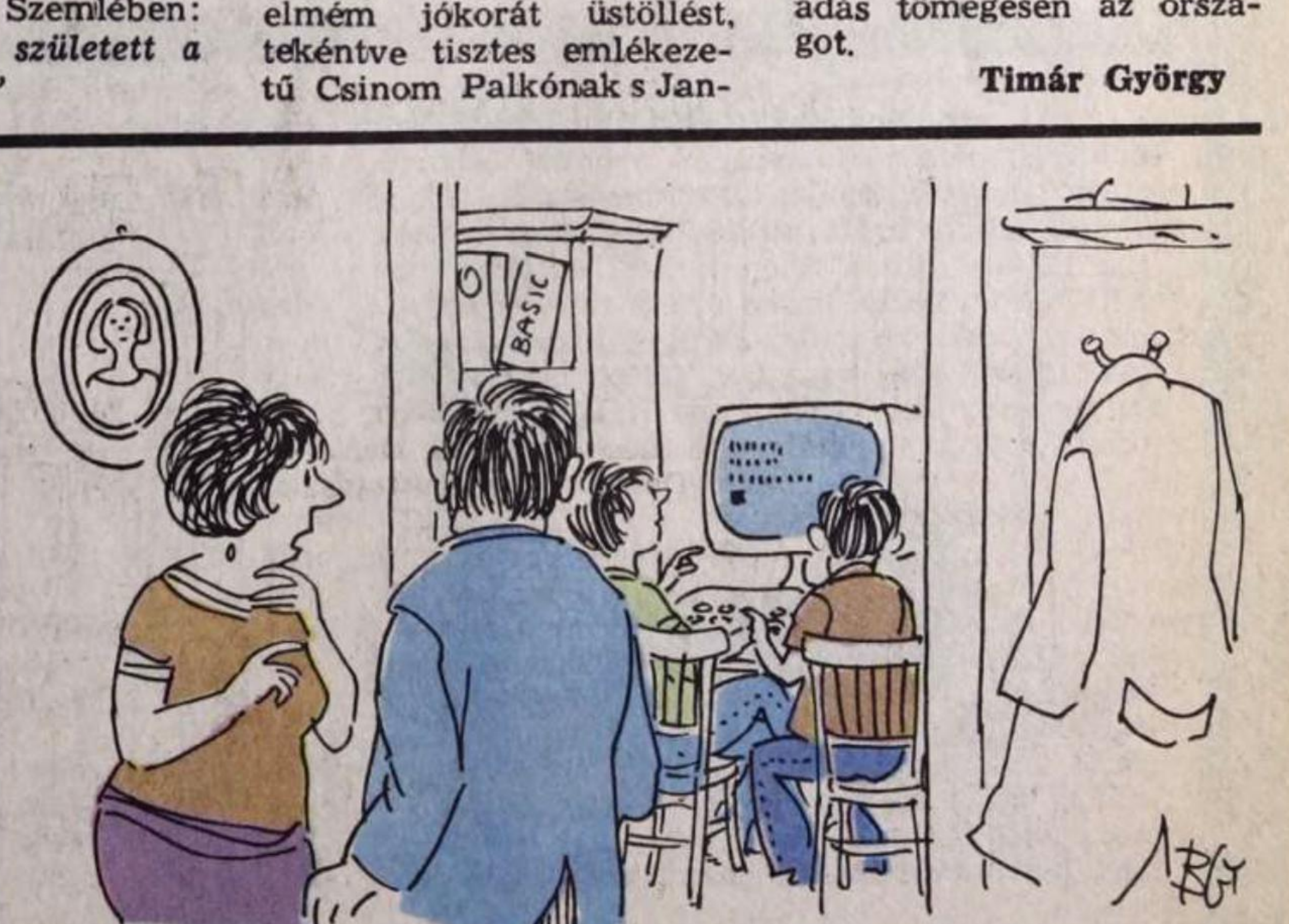

– De szép volt, mikor még veszekedtek, verekedtek, és én értettem, hogy miről van szó...

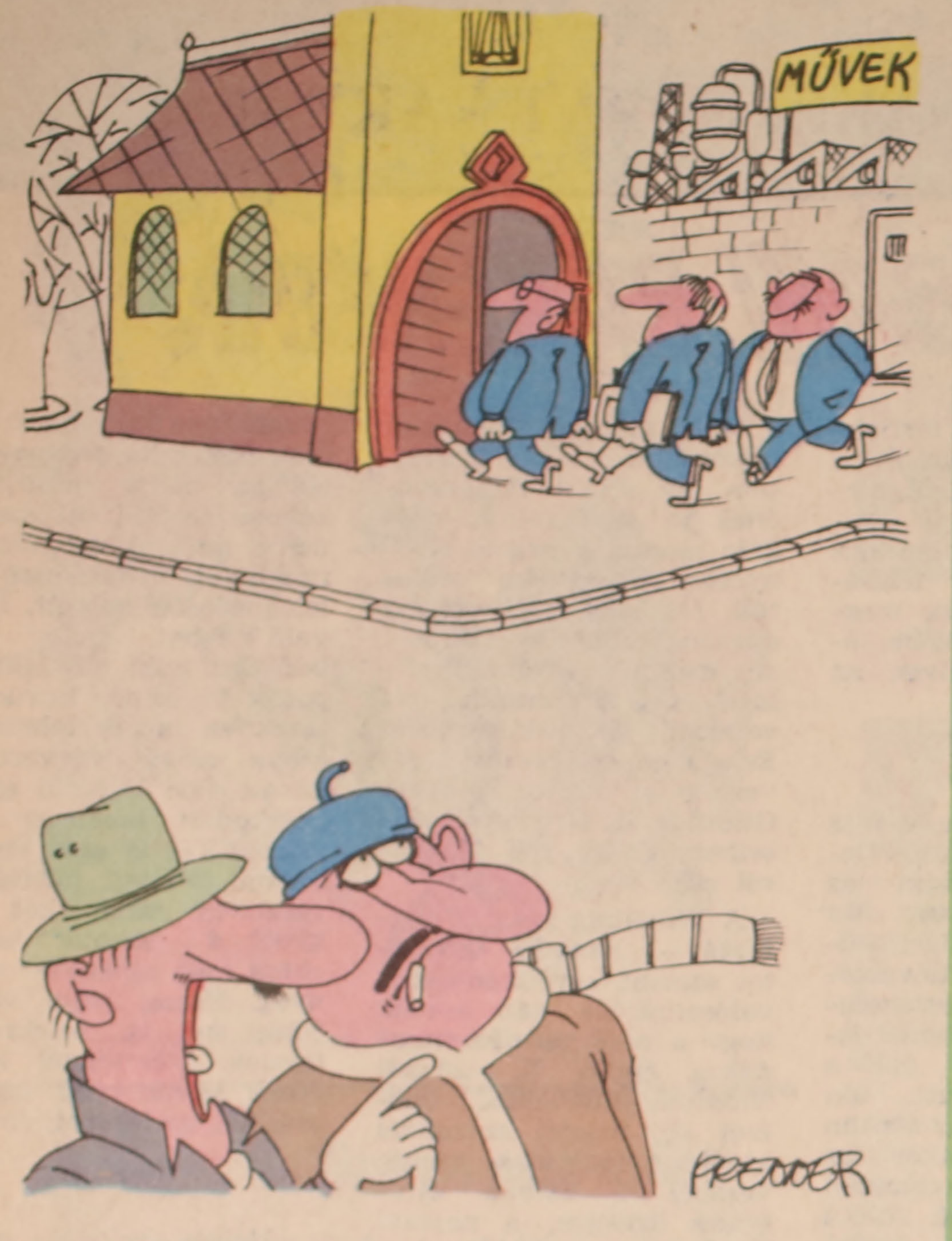

– Úgy látszik, hogy a főnökség már csak a mennyei csodában bizik.

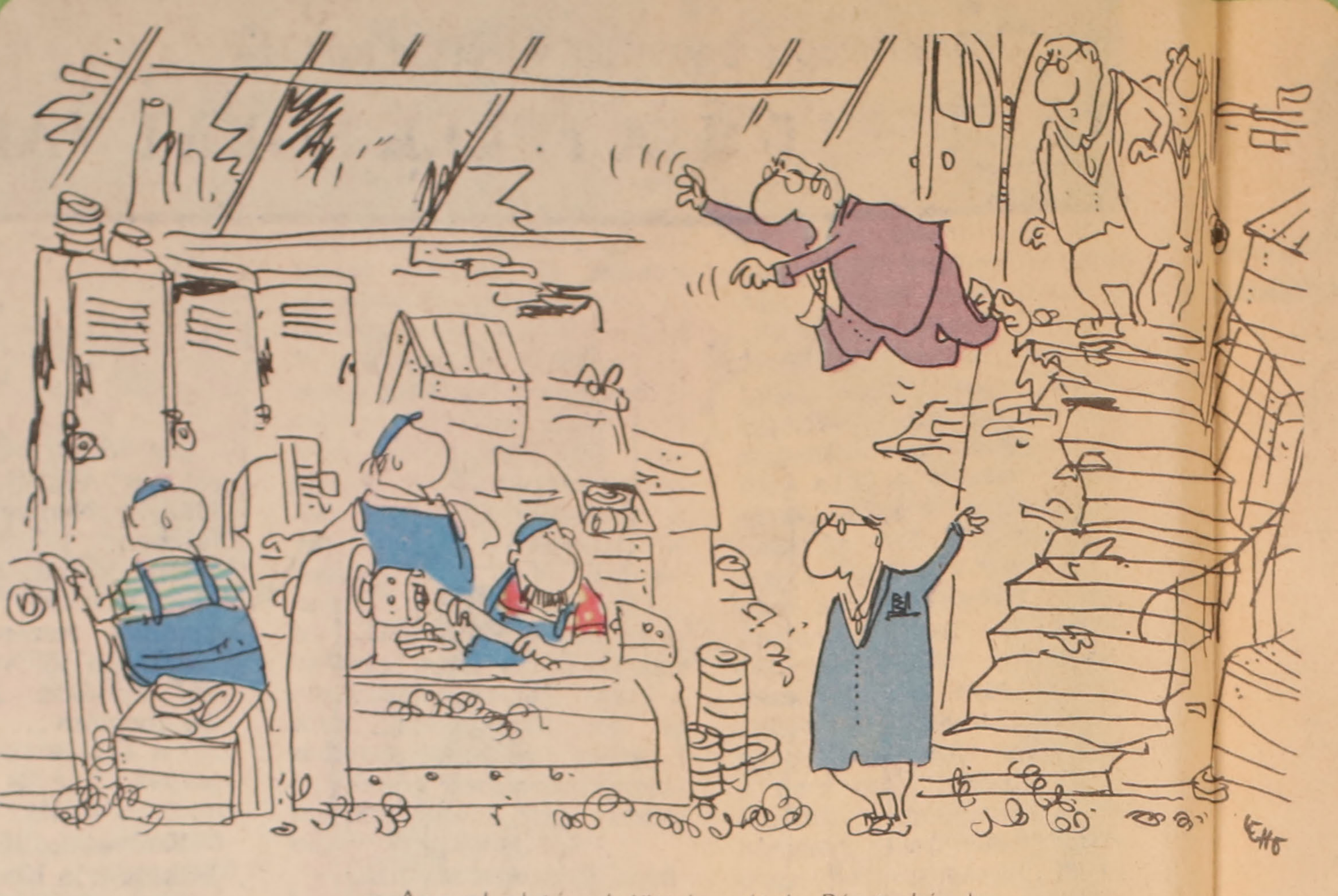

– Angyal elvtárs lejött hozzátok, Pásztorkám!

BOLDOG KARÁCSONY

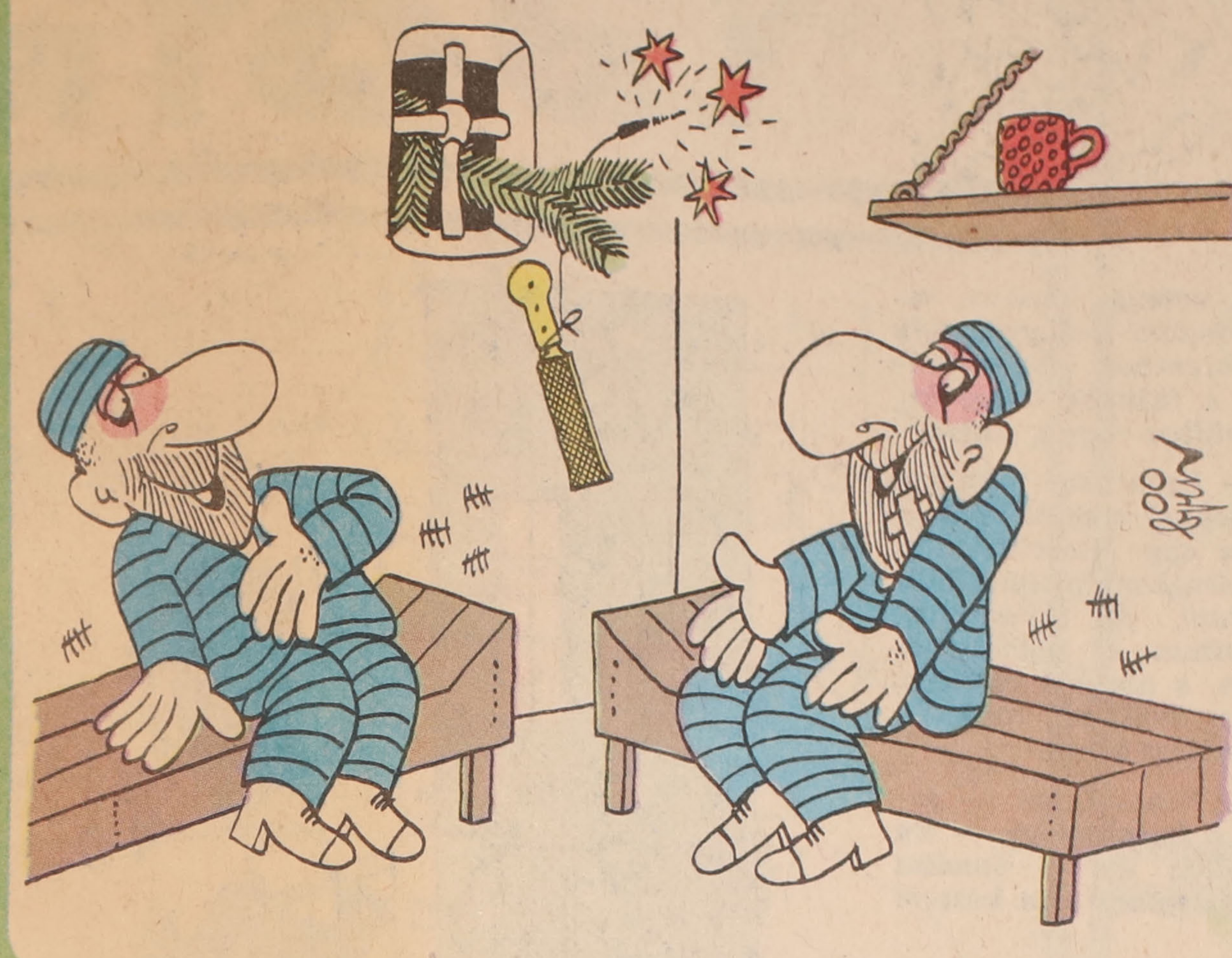

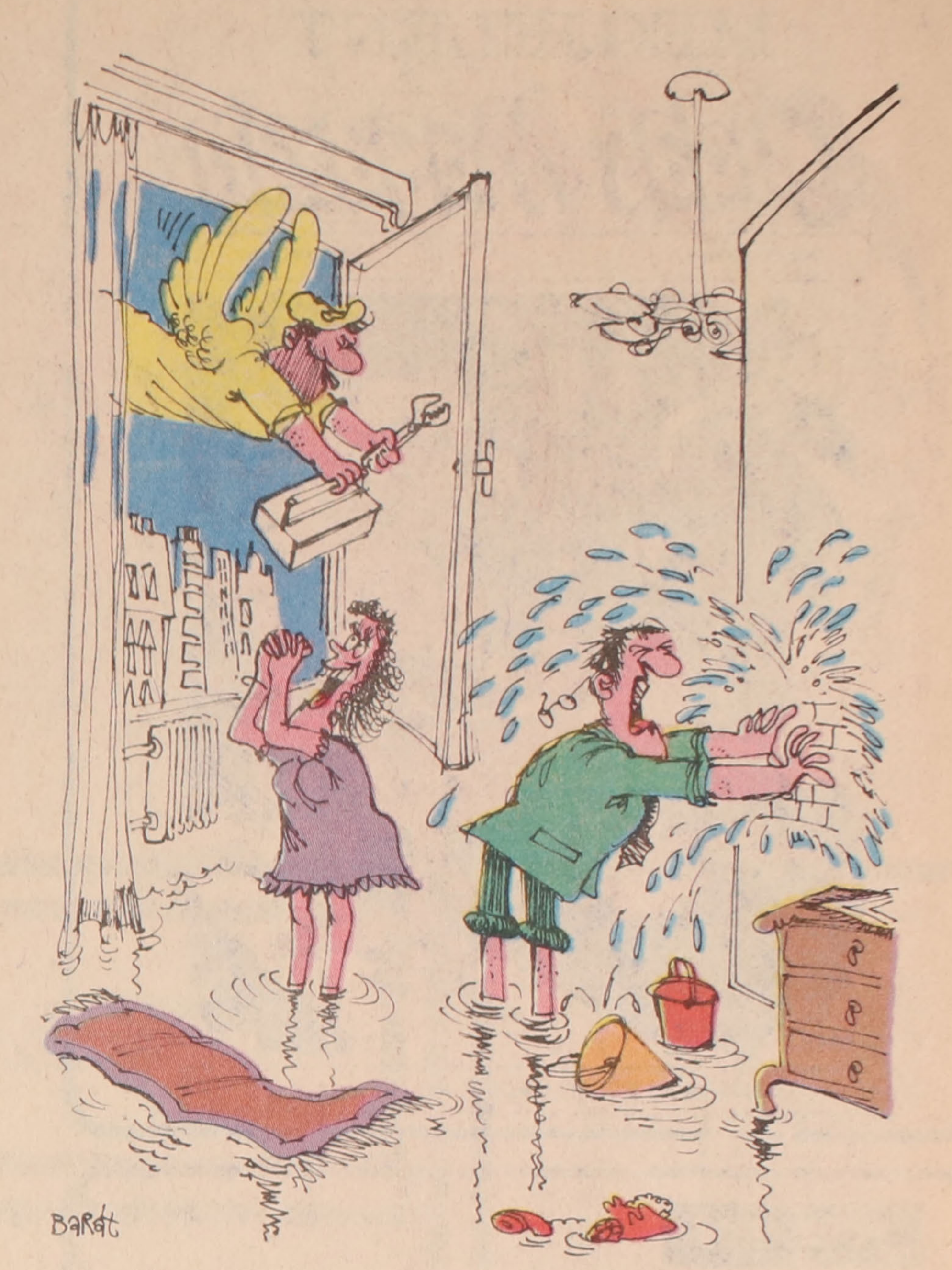

– Van Isten!

MENNYBŐL AZ ANGYAL

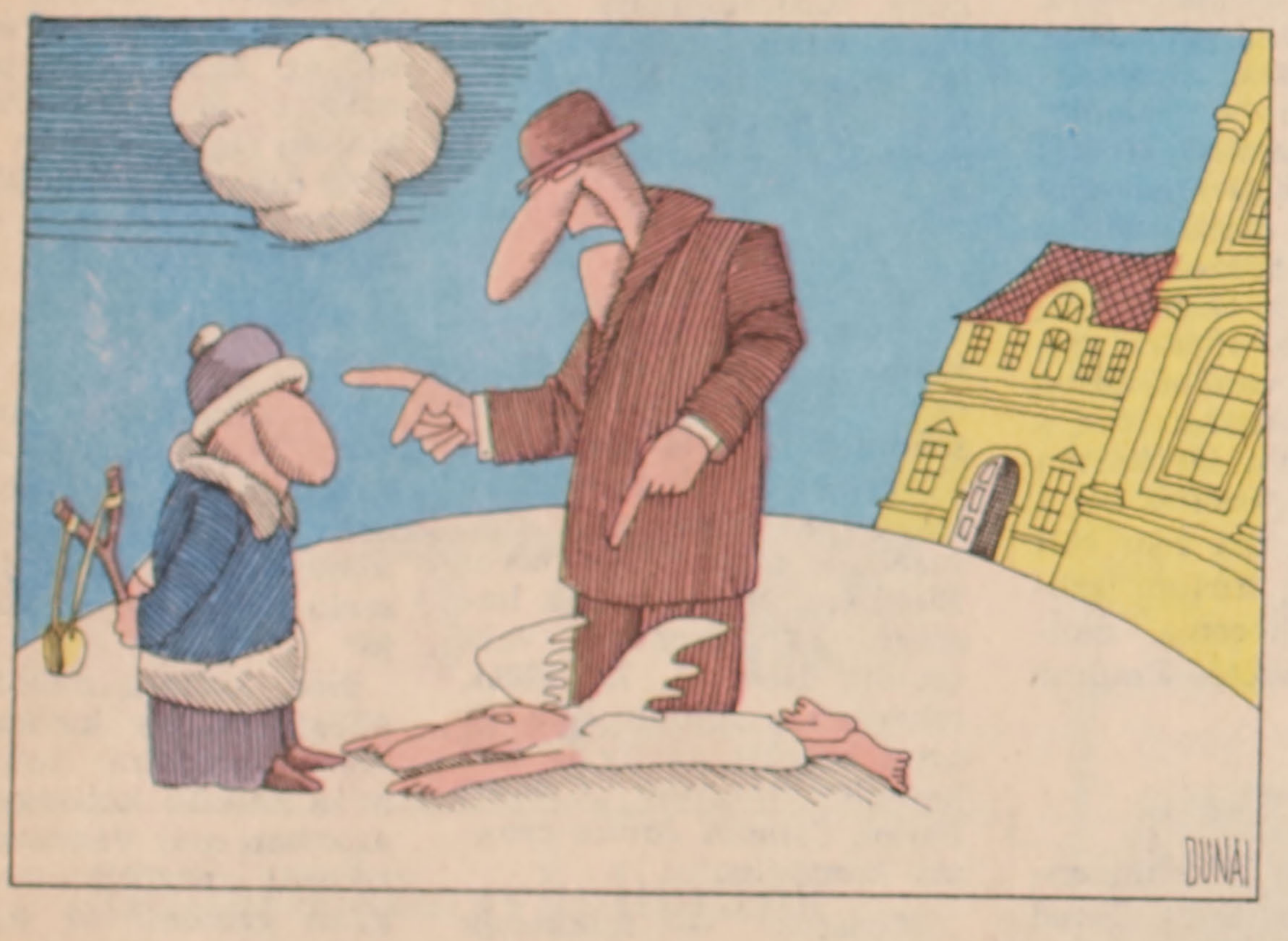

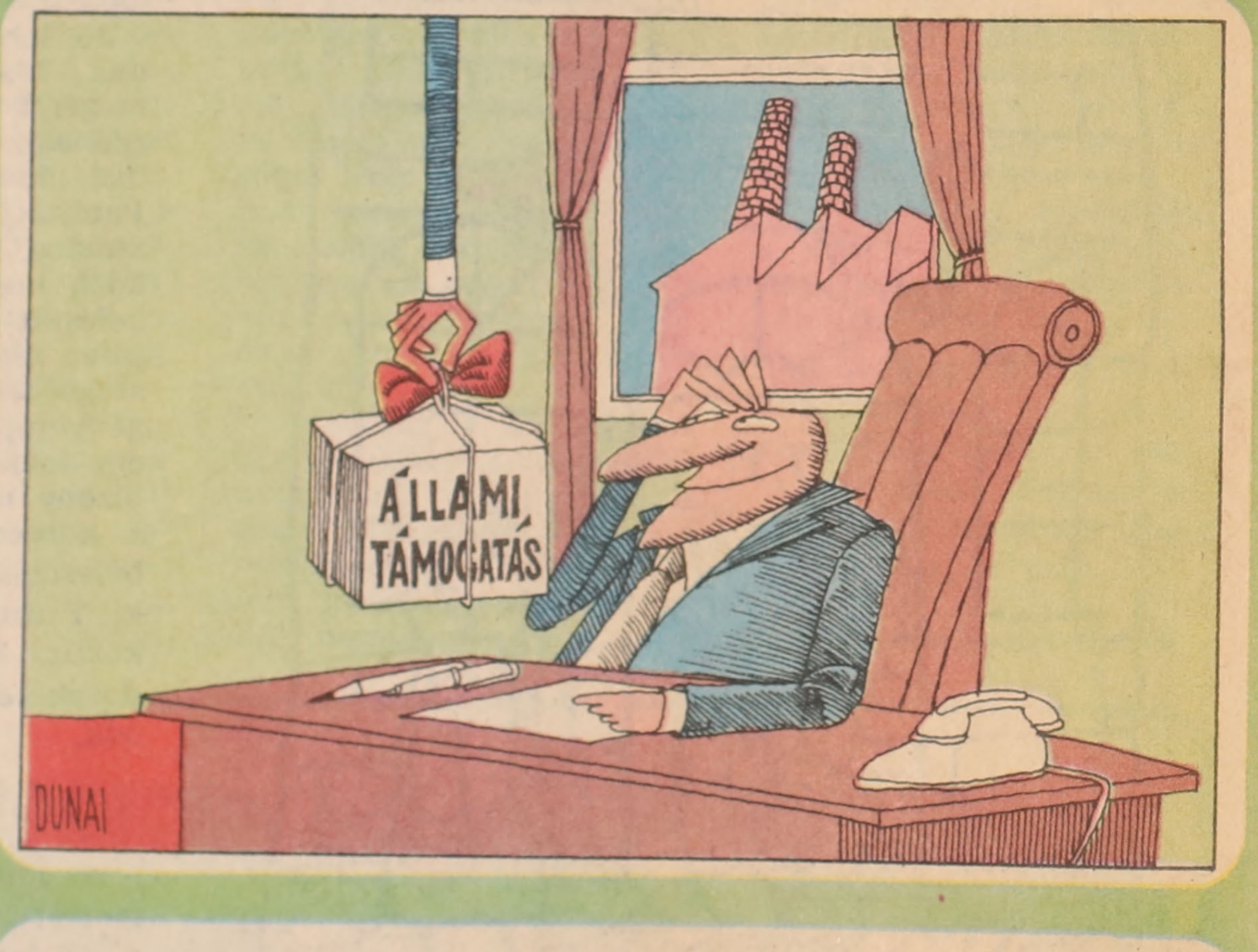

DEMOGRAFIAI HULLÁMVÖLGY

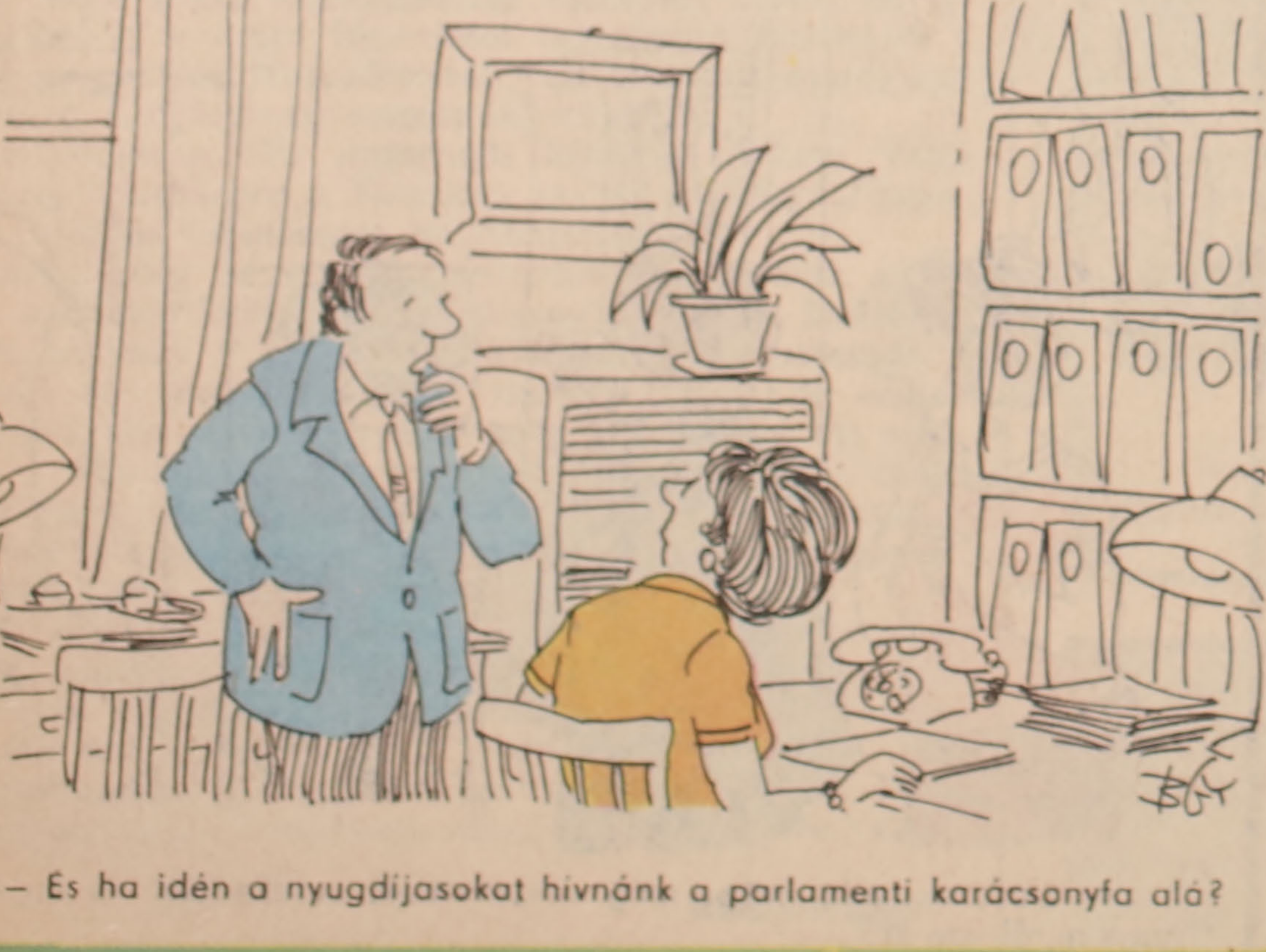

– És ha idén a nyugdíjasokat hívnánk a parlamenti karácsonyfa alá?

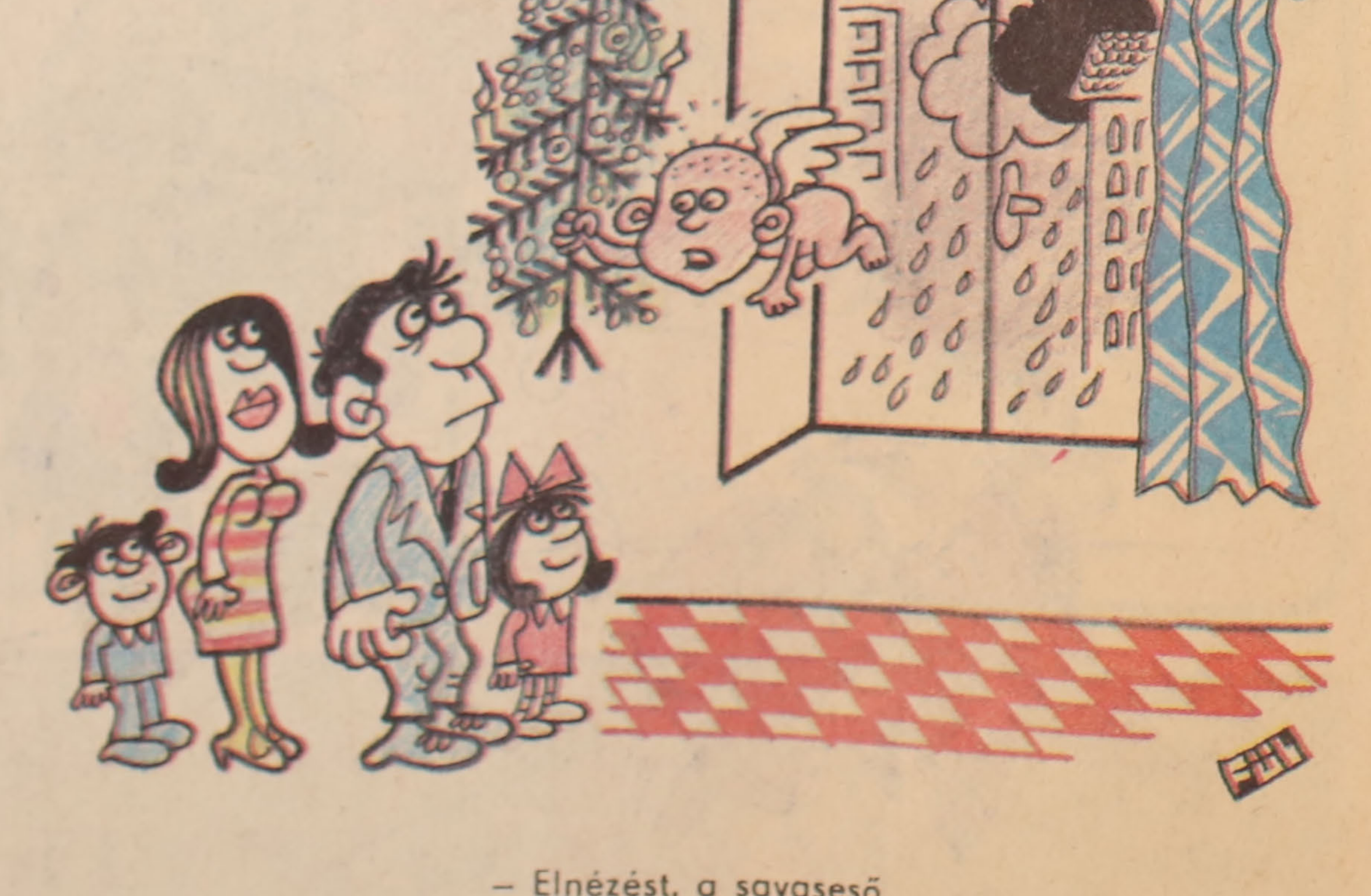

– Elnézést, a savaseső…

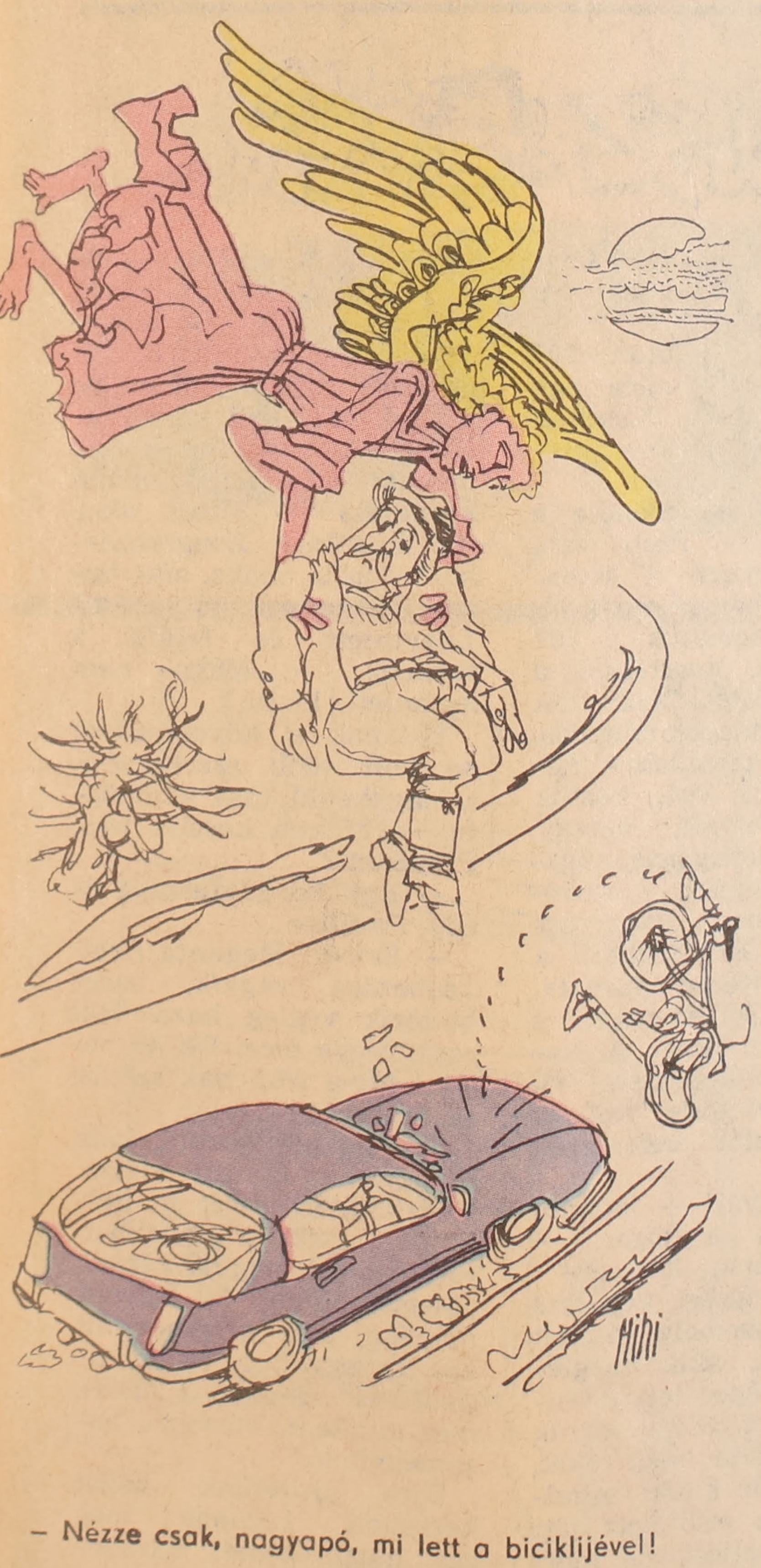

– Nézze csak, nagyapó, mi lett a biciklijével!

A GARANCIALEVÉL

Vihorlát Jenő szívét kitették egy hokedlira, aztán fogták a verkcájgot és nekiestek. Nem akármilyen defekt volt, fődarabot kellett cserélni, csöveket illeszteni, szelepeket igazítani, huzalokat feszítgetni, beleizzadtak.

Vihorlát Jenő közben hosszú és különös utazásra indult. Fura, lágy és hideg ködök alagútján gördült át, kopasz fákon mintha fekete madarak is károgtak volna, de ez tévedés is lehetett. Az út végefelé sápadt kék fény pislákolt és valahol, irgalmatlan magasságban különféle szerkentyűk ketyegtek álmosítóan és kegyetlenül. A kék fényből törékeny figurácska bontakozott ki, amúgy csupa fehérben, glóriásan, hárfával a kezében.

— Maga kicsoda? — nyögte Vihorlát Jenő, de semmi jót nem remélt a választól.

— Angyalka vagyok — mondta a jelenség.

— Akkorhát ez a mennyország?

— Francokat — nevetett Angyalka. — Sosem volt. És ahogy elnézem, soká nem is lesz.

— Na, most már semmit nem értek — mondta Vihorlát Jenő zsibbadtan.

— Már hogy a fenébe ne értené, fater. Én földi angyal vagyok. Sőt, továbbmegyek: angyalföldi angyal.

— És a glória?

— Frissen daueroltattam.

— Hát a hárfa?

Angyalka megint nevetett és magasra emelte a miskulanciát.

— Nem hárfa, fater. Rossz itt a világítás. Kacsa.

— Mondja, mit csináltak velem?

— Nagygenerál, fater. Tudja, néha a sebészek is úgy melóznak, mint az autószerelők.

Vihorlát Jenő bólintott. Már amennyire a madzagok meg a gumicsövek engedték.

— Ja. Csak kevesebbet keresnek.

Angyalka megint nevetett, Ahogy az angyalok közül is csak az angyalföldiek tudnak.

— Na, fater, ha már hülyéskedni van kedve, akkor fix, hogy maga nem lábbal előre távozik innét.

Leguggolt, hogy illetőségi helyére juttassa a kacsát.

— Azt tudja, fater, hogy fenemód lerobbant ám a motor?

Vihorlát Jenő megtapogatta a baloldalát. Olyan volt, mint Effel rajzán Ádámé, közvetlenül Éva bejelentkezése után.

— Na ja — mondta. — Ez van.

— Mitől?

Vihorlát Jenő most megint egy kicsit mélyebbre fészkelte magát a puha és álmosító ködben.

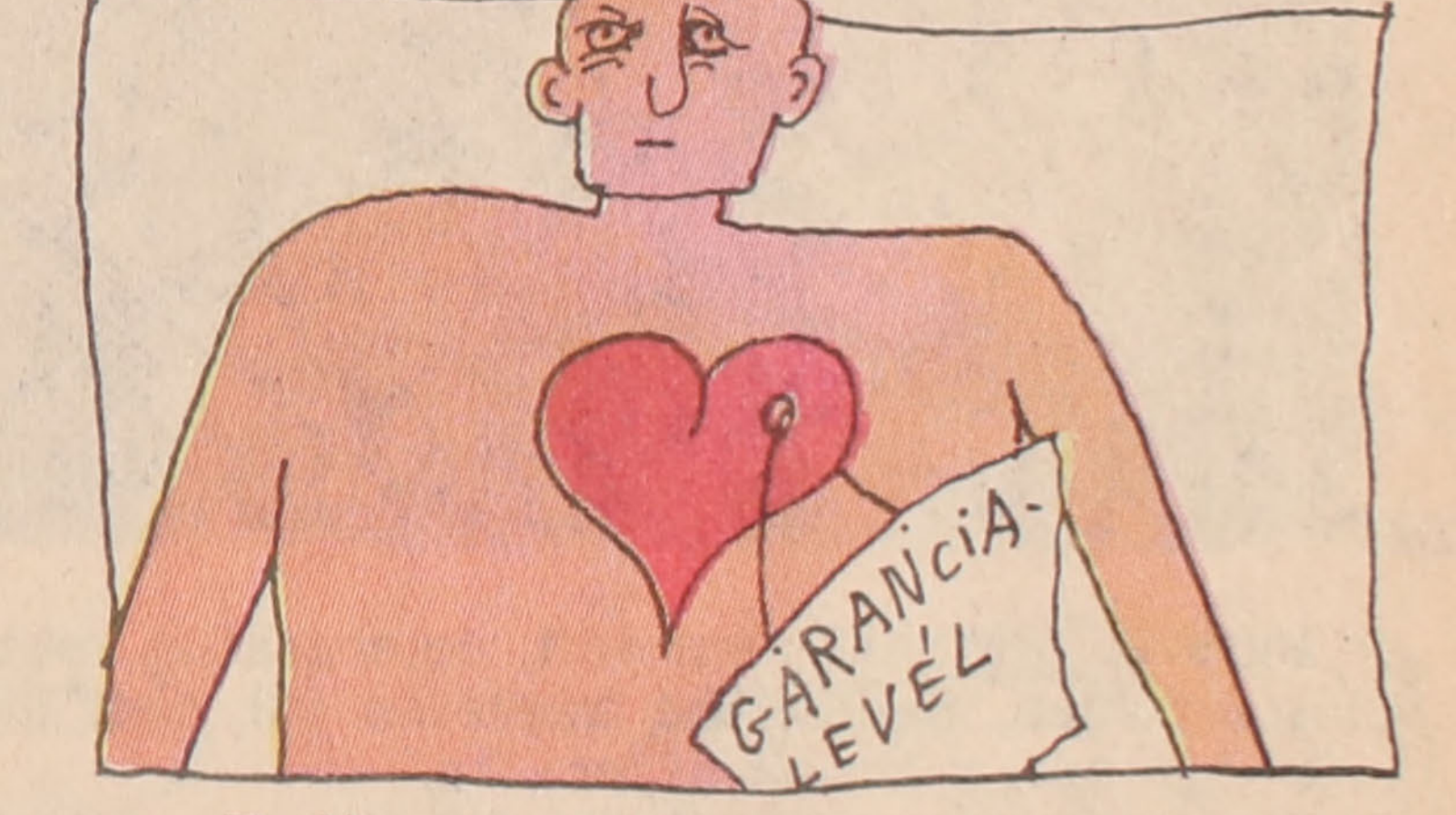

— Tudja az ördög — motyogta. — Mindentől. Háború…, élet…, család…, főnökök…, beosztottak…, gondok…, macerák…, szóval az egész szép diadalmas istennyila…

A végére mintha el is aludt volna. Angyalka megsimogatta Vihorlát Jenő homlokát, aztán ment, mert az ifjú Hörtölöndi doktor baráti konfrontációra várta az ügyeletes szobában. Hiszen az angyalkák élete sem csupa kacsa.

Vihorlát Jenő reggel egy cédulát talált a hálóingére tűzve:

GARANCIA

természetesen nem vállalható Vihorlát Jenő üzemszerű fennmaradásáért. Megfelelő üzemeltetés esetén azonban még többezer kilométerre futhatja élettartamából. Szíveskedjék meggondolni: valahol az ember is gép. Csak annyi kíméletet Vihorlát Jenőnek, amennyit a Zsigulidnak nyújtasz!

Peterdi Pál

MEGJELENT

Ludas Magazin
1986. DECEMBER
ÁRA: 7 FORINT
barát
HUMOROS ENCIKLOPÉDIA XII.: BÚTOR

FOTÓSAROK

MAI MESE

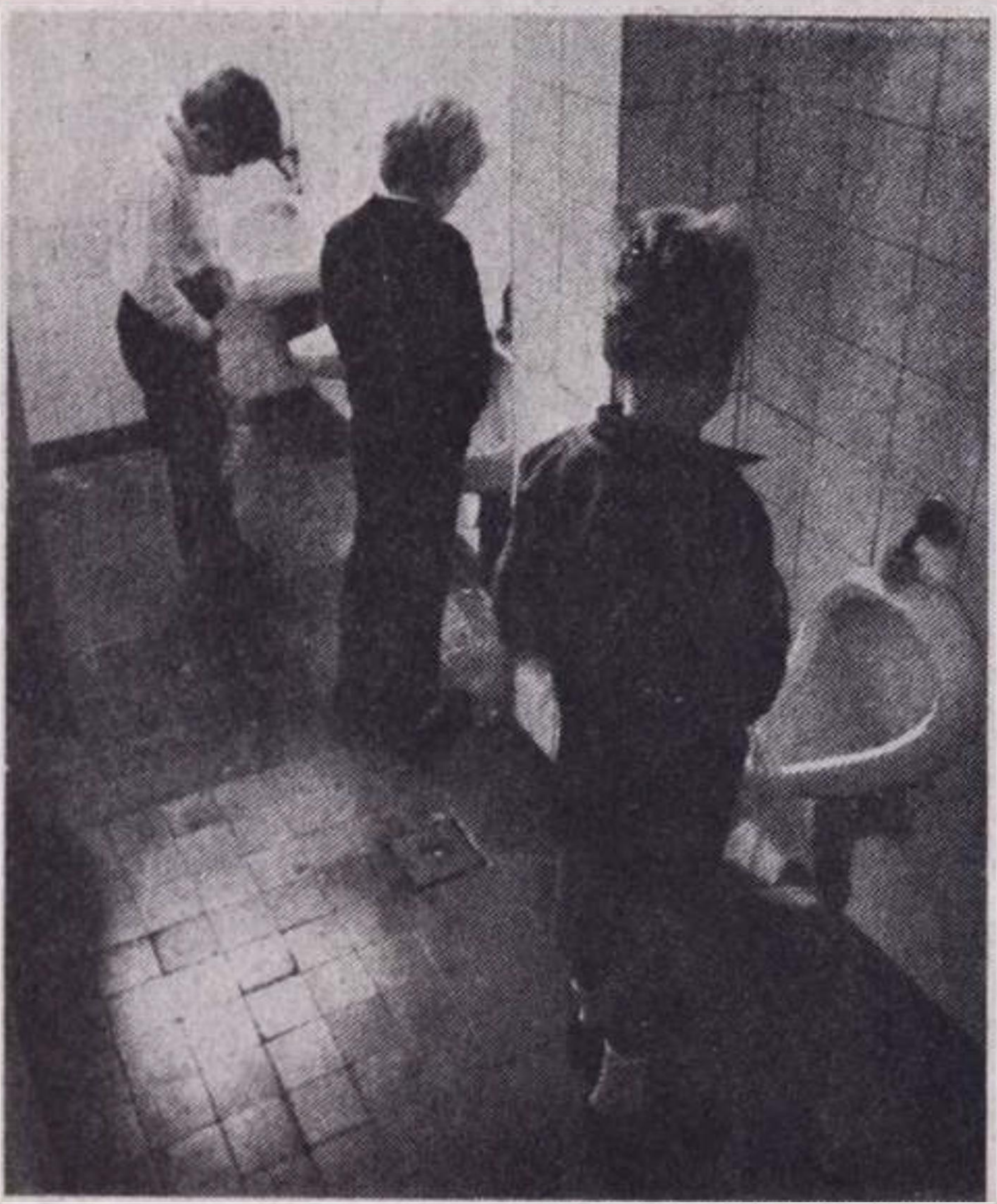

Egyszer volt, hol nem volt, demográfiai robbanáson innen, népesedési kérdésen túl, volt egyszer egy apa, s annak három fia.

Egy szép napon — kedd lehetett, legföljebb, ha szerda — előállt a legnagyobb fiú:

— Édesapám, ha lehetne, én megpróbálom.

— Jól van édes fiam, de aztán meg ne bánd! — óvta az édesapja, aki egyetemet végzett ember volt.

A legnagyobb fiú kudarcba fulladt. Ment is vissza az eredeti végzettségéhez, tanítani!

— Én is megpróbálnám! — mondta a középső fiú, s úgy is lett!

Egy darabig próbálkozott, erőlködött, de azután belátta, tehet ő bármit, úgyis ő húzza a rövidebbet. Feladta hát a küzdelmet, ő is visszament pályakezdő értelmiséginek.

— Most én jövök, édesapám! — kiáltott a legkisebb. — Meglátja, nem vallok szégyent!

Így is történt. Kijárta a nyolc általánost tisztességgel, s most boldogan vezet egy szerződéses illemhelyet, hacsak azóta meg nem gazdagodott.

(MTI fotó — Benkő Imre felvétele)

efespé

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A robogó vonatra kis bőrönddel felugrik egy fiatalember, bevánszorog a fülkébe, majd kimerülten rogy a padra.

— Ez a mai fiatalság — jegyzi meg lekicsinylően egy éltesebb utas. — Amikor én ilyen idős voltam, fél kilométert futottam a gyorsvonat után, s amikor elértem, friss voltam, mint a harmatos virág.

— Nincs igaza — feleli a fiatalember. — Én ugyanis ezt a vonatot még tegnap este késtem le.

*

— Ha már mindenáron nősülni akarsz, legalább szép nőt válassz!

— Miért?

— Mert attól könnyebben meg tudsz szabadulni.

DOHÁNYZÓK KLUBJA

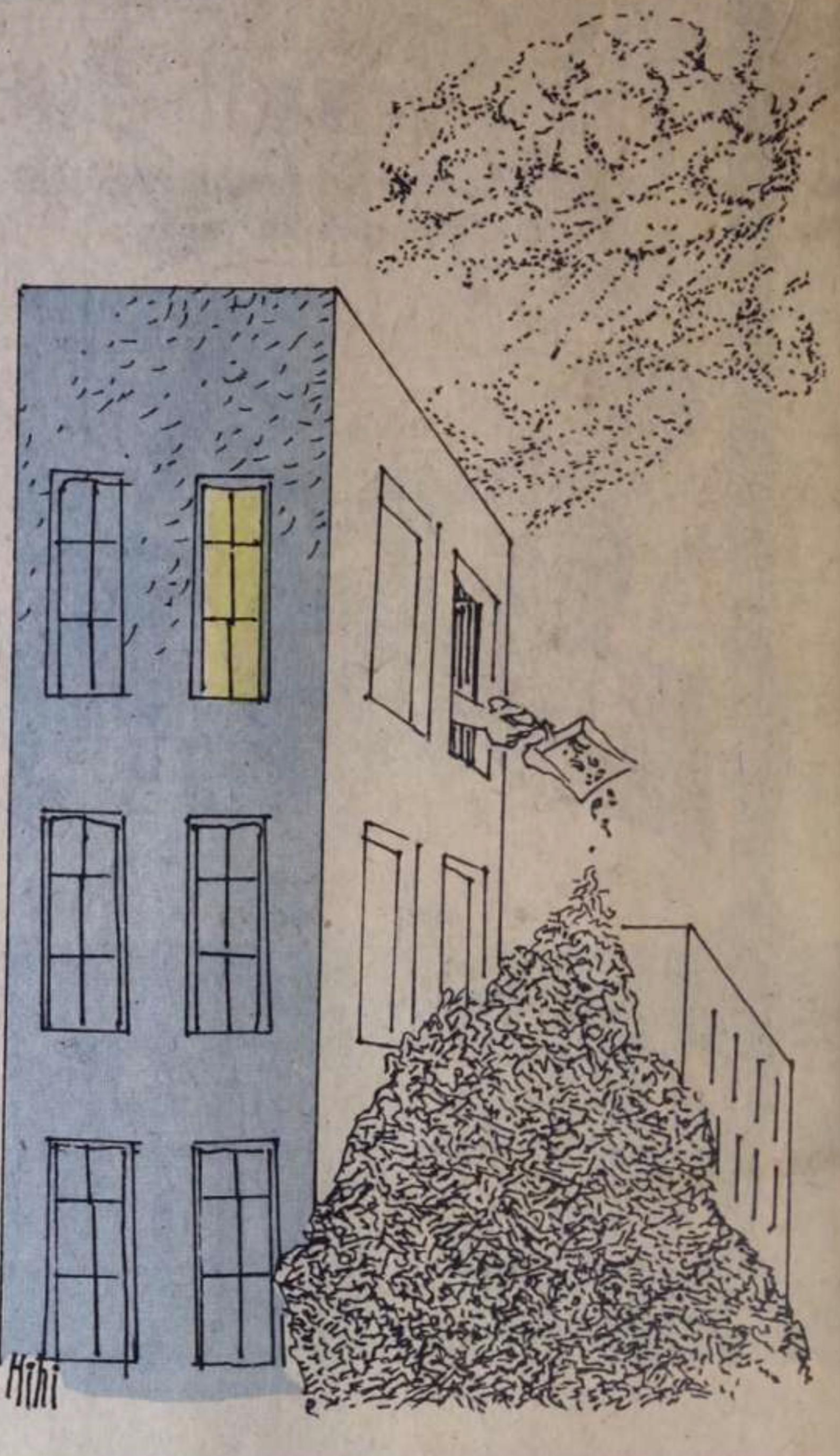

HÖLGYVÁLASZ

Sógorom '70-ben disszidált, egy budai lokálból startolt Kaliforniába. Odakint, ha nem is mindjárt, megszaladt neki. Miamiban, Hawaiiban, Acapulcóban verte a zongorát, majd felcsípett egy vén pipit. Az ősz-szagú love story öt évig tartott, amikor is meghalt a Milly. A sógor megözvegyült, maradt egy ház a Beverly Hill-en, két kocsi meg a végtelen magány.

Hosszas győzködés után kiment hozzá a mama. Megstoppolt két kosár zoknit, fürdött az óceánban, aztán hazaszökött. — Ki bírja azt cérnával?! — lamentált itthon —, a viz sós, a csirke halízű, és angolul vartyog a lelkész.

Több jelölt nem lévén, meghívó helyett levél jött. Nekünk. „Belefáradtam, egyedül vagyok. Úgy döntöttem, hazamegyek. Keressetek nekem egy korban hozzám illő nőt, nem baj, ha nincs semmije se."

Családközelben nem volt arajelölt. De van hirdetés. „Los Angelesben élő magyar zenész középkorú hölgy ismeretségét keresi házasság céljából. Novemberben érkezik Pestre, az érdeklődők »Lila akác« jeligére jelentkezzenek."

Most, utólag elismerem, túl szűkszavú volt a szöveg. A középkor tág fogalom, és arról is elfelejtettünk szólni, hogy a férjjelölt nem látogatóba jön, hanem véglegesen.

Mire Lala befutott, 107 (százhét) levél várta egy kosárban. — Kihaltak Pesten a férfiak? — kérdezte meghökkenten.

— Dehogy — mondta a feleségem. — Pesti van, csak kaliforniai a kevés.

Hárman három napig olvastuk, böngésztük a 107 önéletrajzot, gusztáltuk a számtalan fotót. Olyan volt ez a 107 magakínálgatás, mint egy társadalmi keresztmetszet. Volt köztük vénlány, elvált, özvegy, ápolónő, pedagógus, ügyintéző, jogász, szövőnő, „magánzó", meg egy kisiparos. Ez utóbbi, a kép után ítélve, masszív, akár a Gellért-hegy, s majd' olyan öreg. A koráról diszkréten nem írt. Csak, hogy mije van és mibe szeretné befektetni. Odakint.

— Egy ilyet! — mondta és mutatta a sógor. — Nem tőketársat keresek!

A kör szűkült, végül is tíz olyan személy maradt a rostában, akik megfeleltek a sógor elvárásainak. Lala a Hilton drink bárjába hívta meg őket, persze külön-külön mindegyiket. Az első nem jött el, illetve eljött, de mert a recepciónál mister Lila akácot kereste, a randevú dugába dőlt. A másodiknak vékony volt a lába, nyilván ezért küldött csak mellképet. A harmadik egyenest a munkahelyéről érkezett, külleméből ítélve a Rákóczi téri szolgáltatóból. Két whisky között meghallgatta Lalát, aztán kérdezett. — Miből akar itt megélni? Zongorázásból? Tudja maga, mit keres Pesten egy bárzenész? Legyintett és felállt a székről. — Maga nem komplett, kisfiú!

Lalának a következővel se volt több szerencséje, a nagykeblű csaj kiröhögte. — Milyen kocsija van, Pötyikém?

— Egy Ford Mustang és egy Cadillac...

— Értem. Megunta őket. Trabantra vágyik, ezért költözik végleg haza. Hát csak vegye meg. De ne velem! Mi a francnak szédíti az embert?!

Summa summárum, Lala özvegyként utazott vissza. Két hónapig hírét se hallottuk, csak a napokban jött tőle megint levél. „Megnősültem. A detroiti magyar pap kommendált egy özvegyet, a szülei tiszalökiek. Áruljuk a házat, meg mindent, húsvétra hazamegyünk."

Újra hirdetünk, házat keresünk, Lalának meg egy megüresedett bárzongorista állást.

Matula Gy. Oszkár

GYÓGY

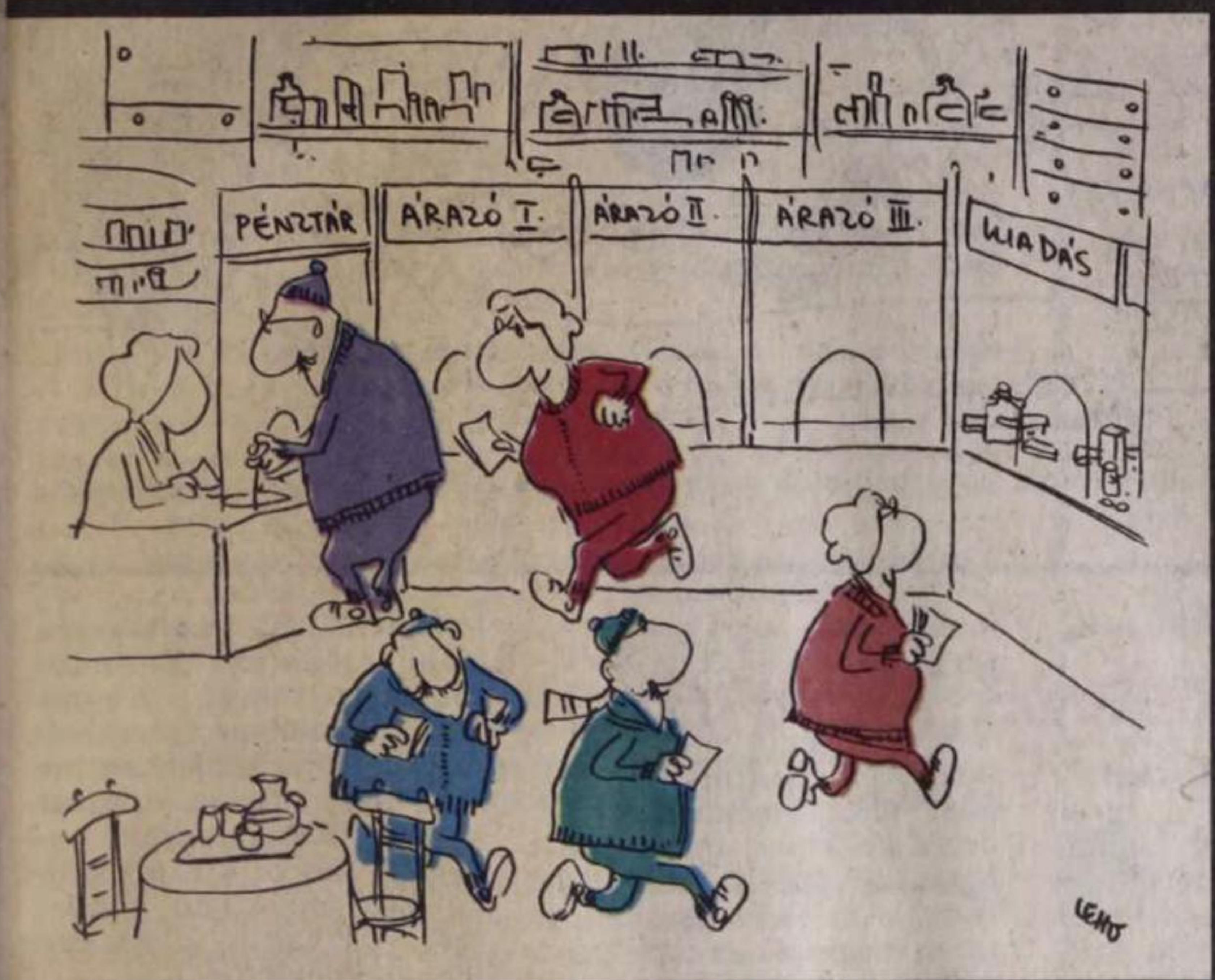
PÉNZTÁR
ÁRAZÓ I.
ÁRAZÓ II.
ÁRAZÓ III.
KIADÁS
LEHO

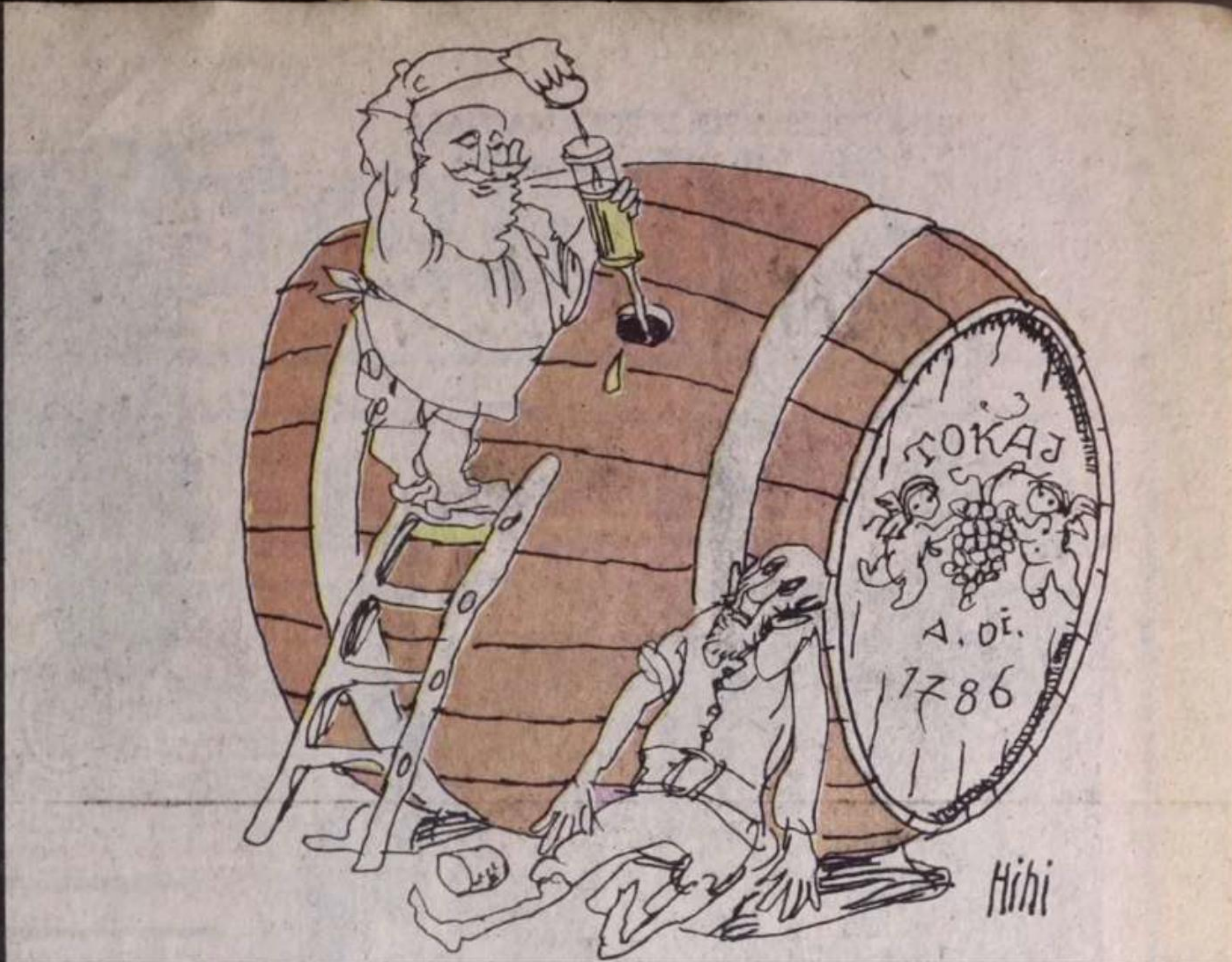
TOKAJ
A. DÍ.
1786
Hihi

LEHOCZKI, HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI, DALLOS,
BRENNER, FÜLÖP

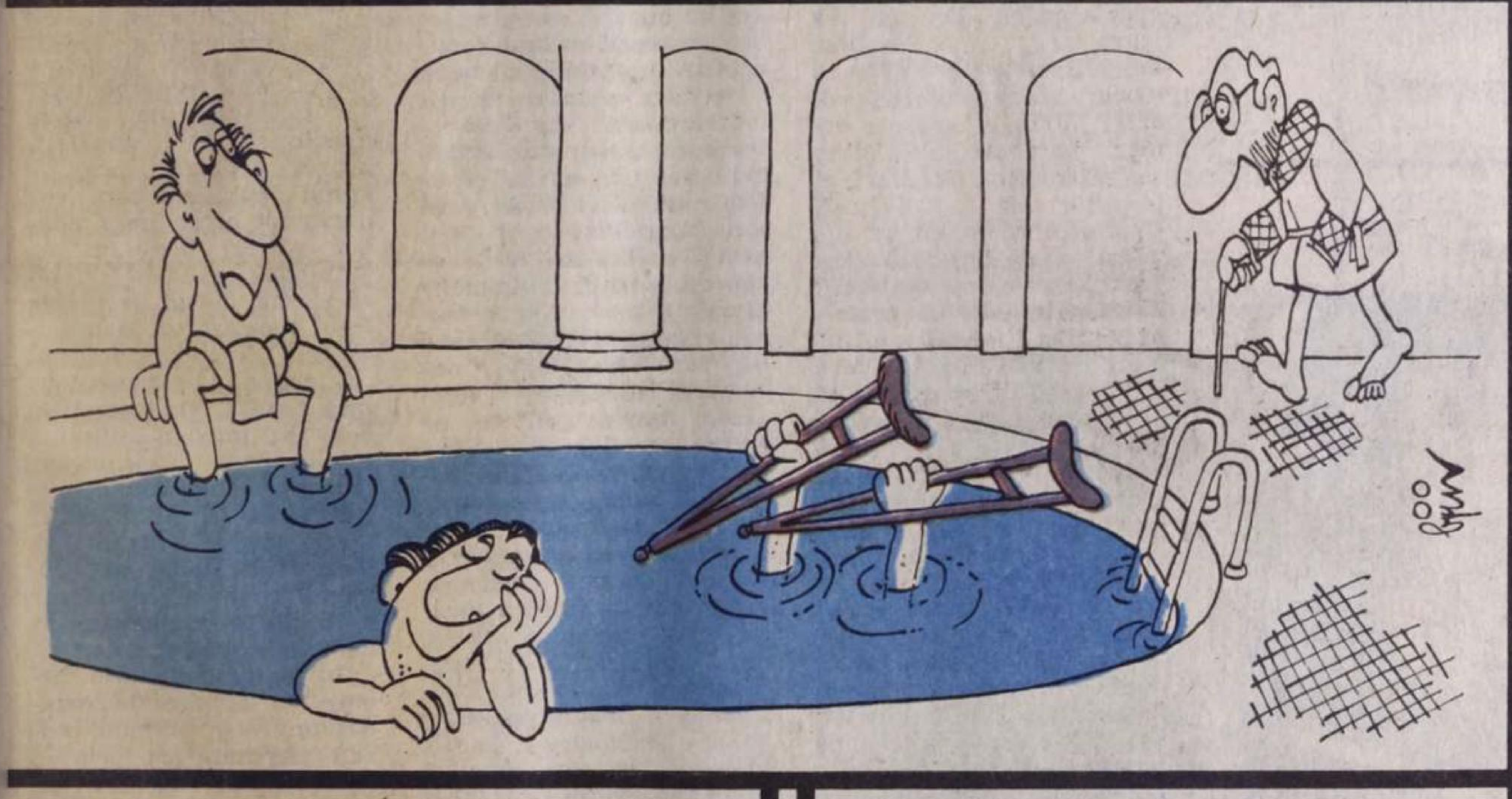

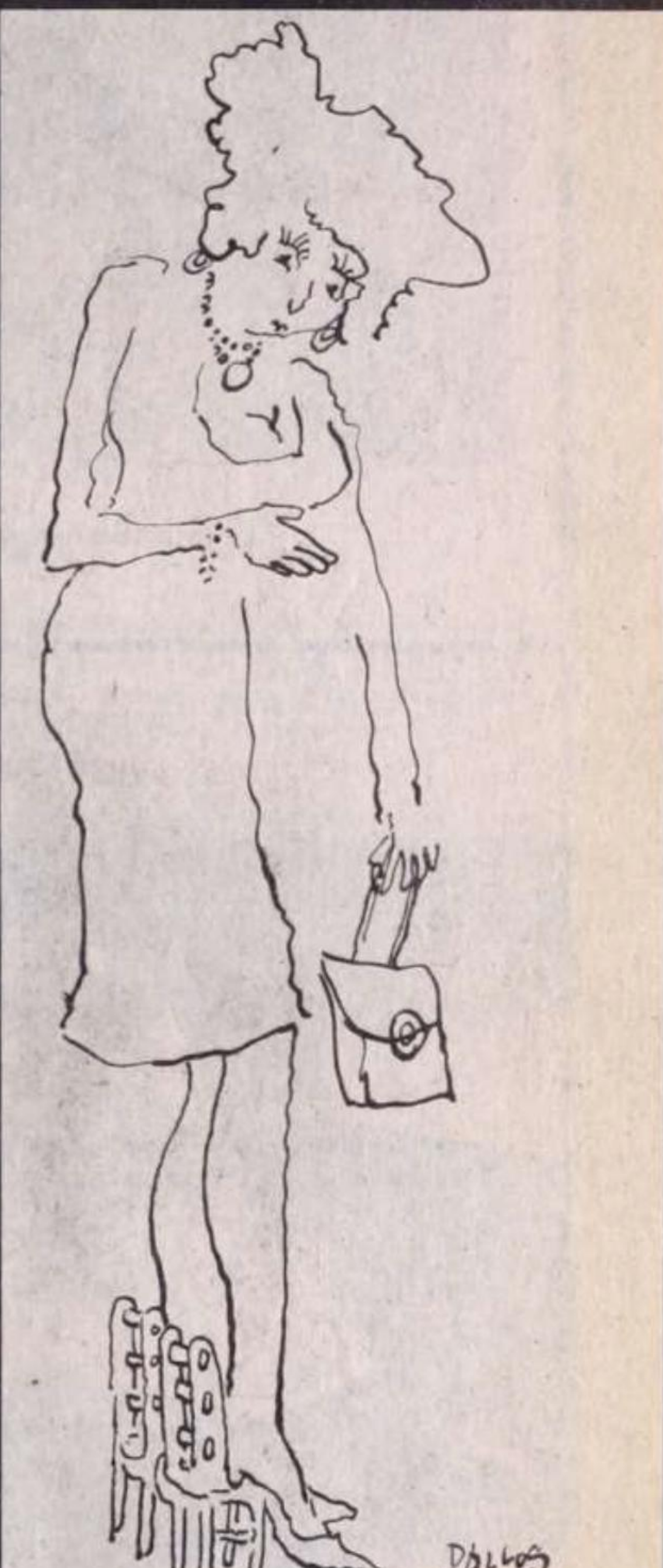

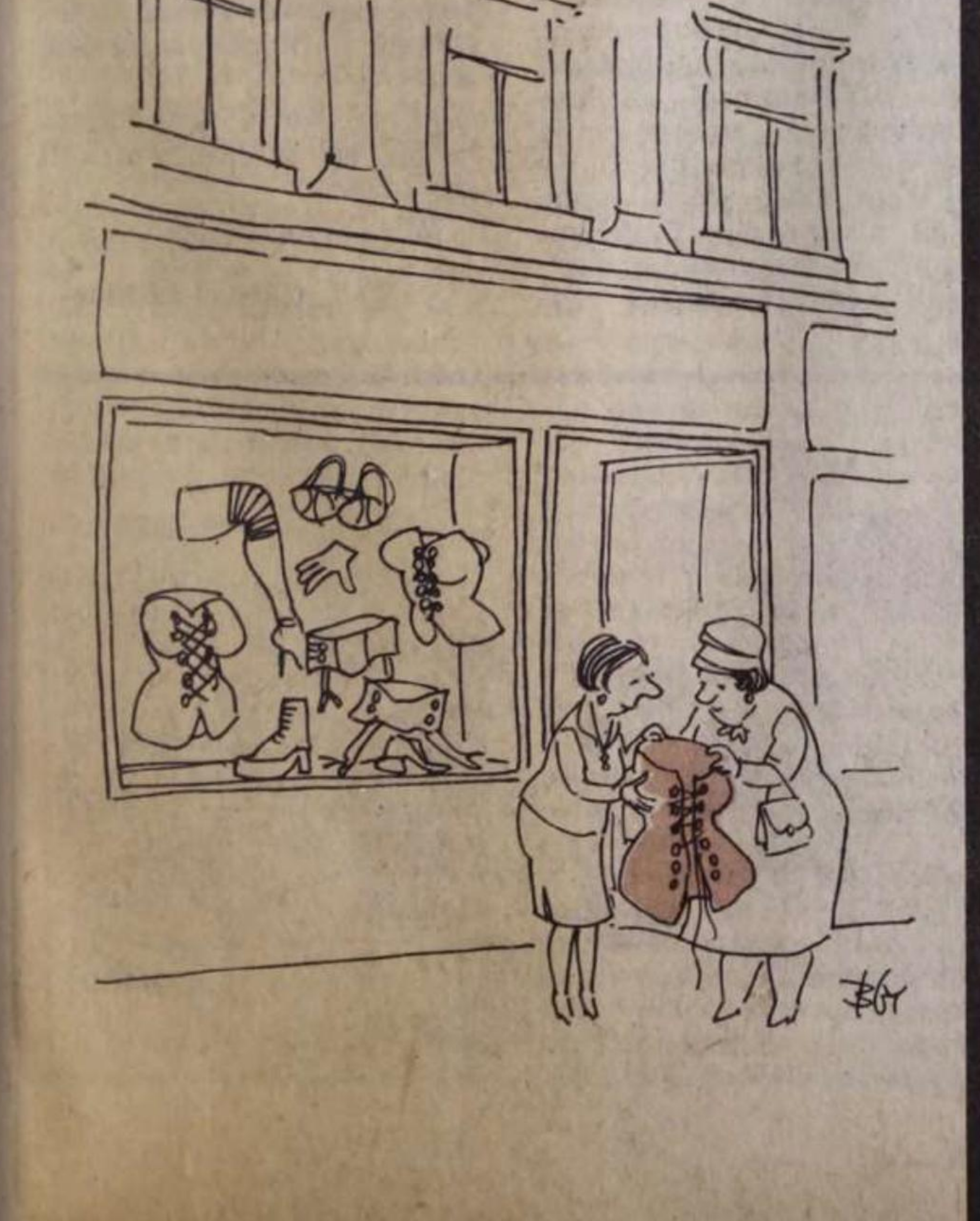

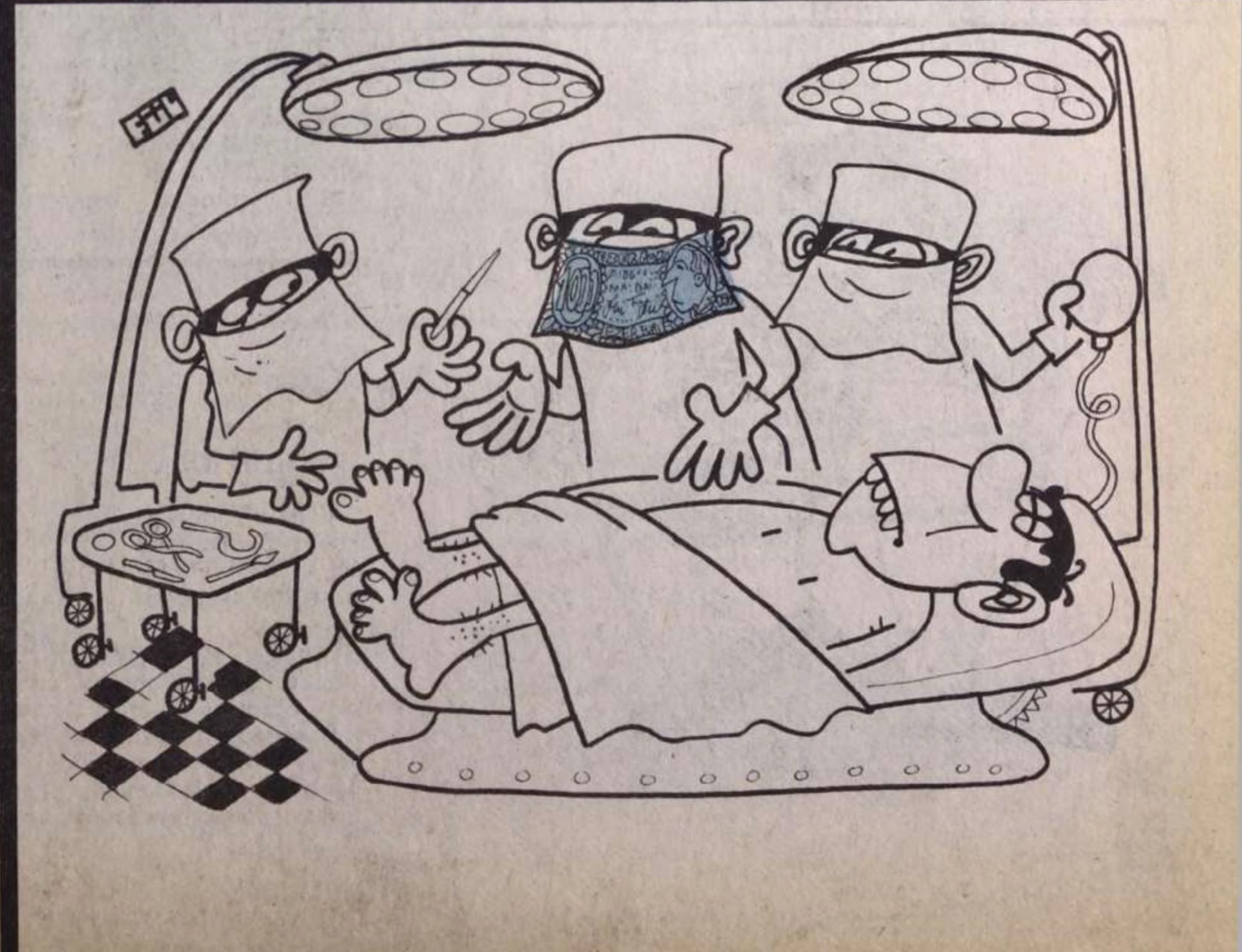

BENŐSÜLÉS A ZÖLDSÉGES MAFFIÁBA

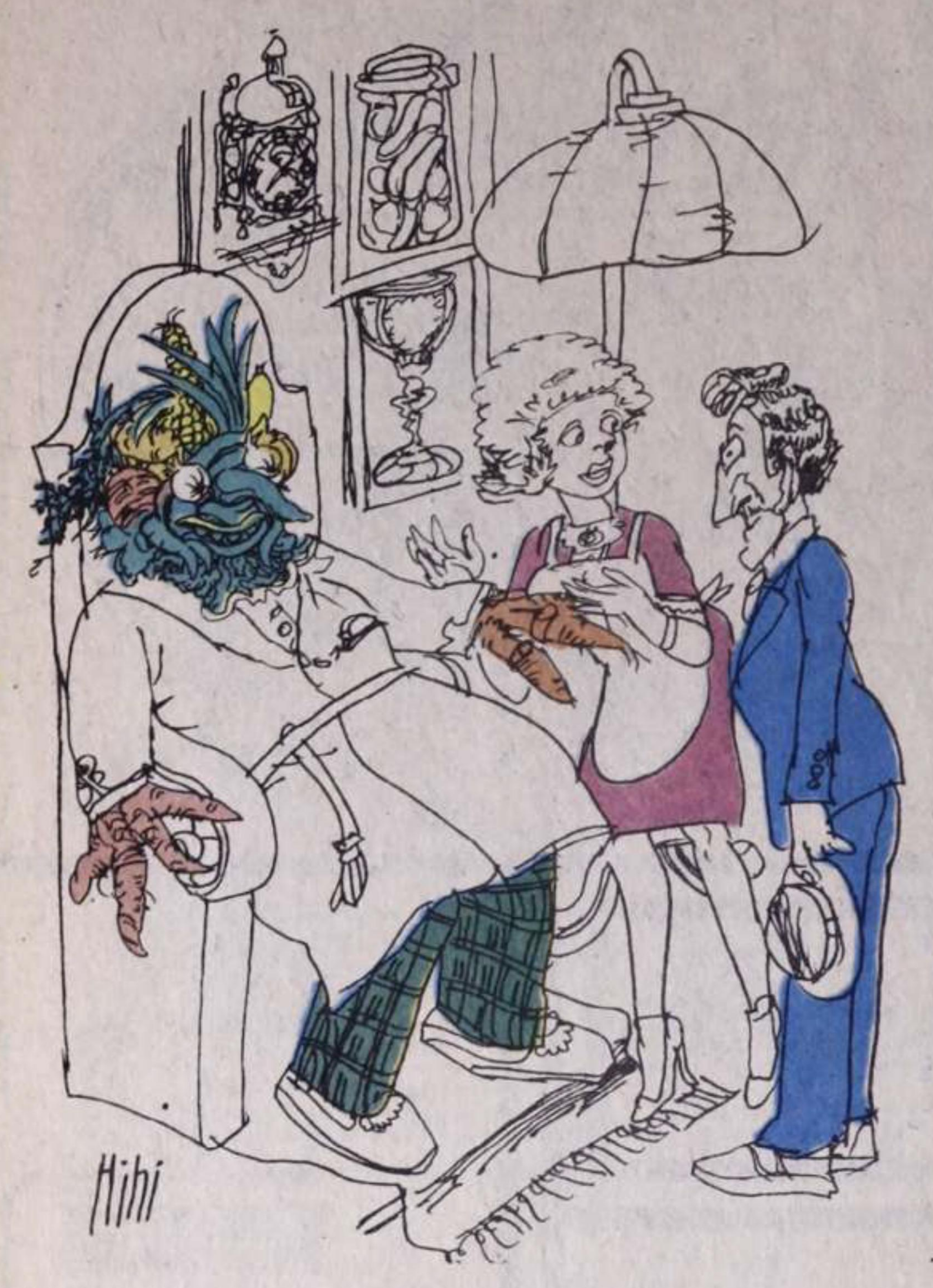

– Bemutatlak a keresztapának . . .

ELŐVIGYÁZATOSSÁG

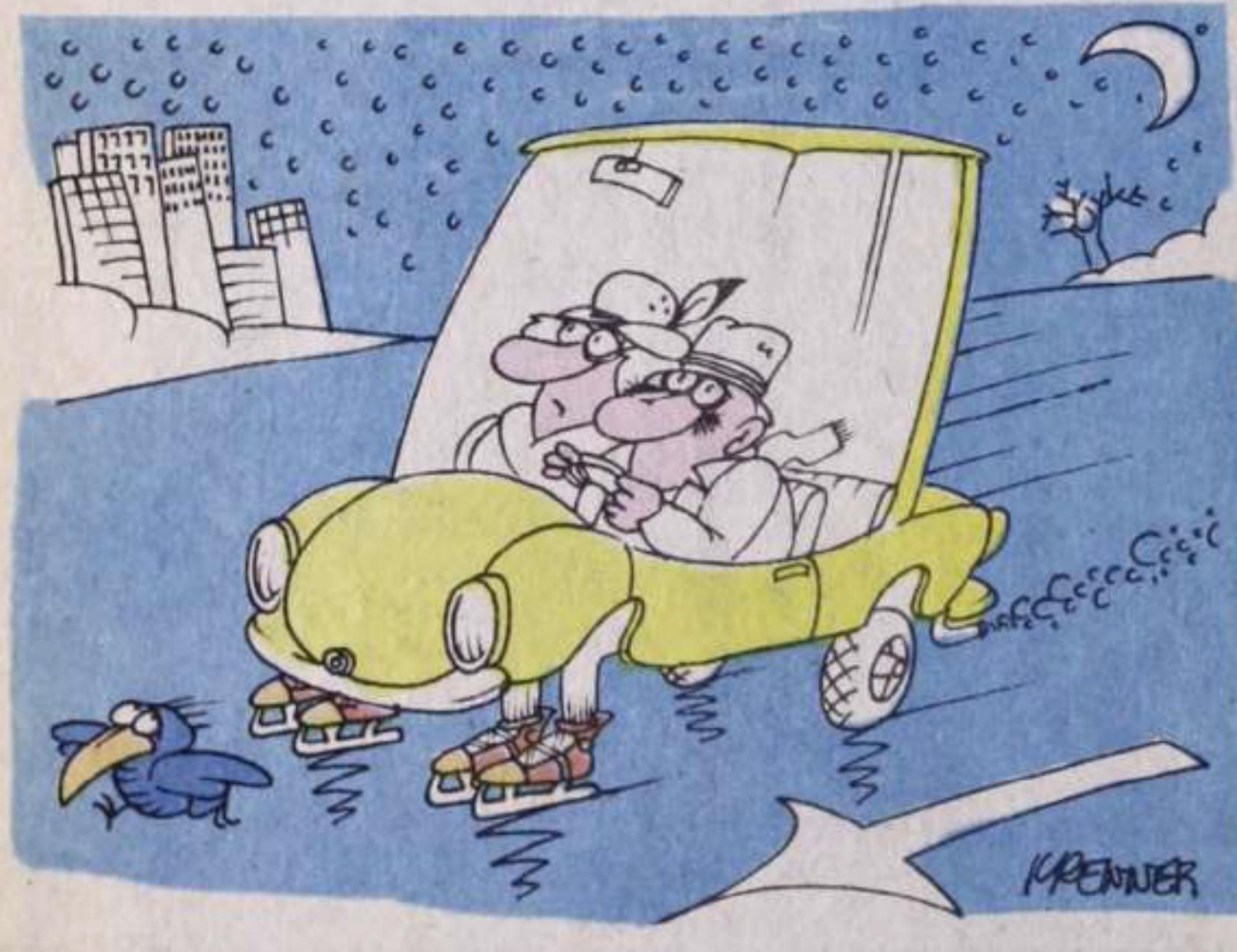

DUPLÁN BIZTOSITVA

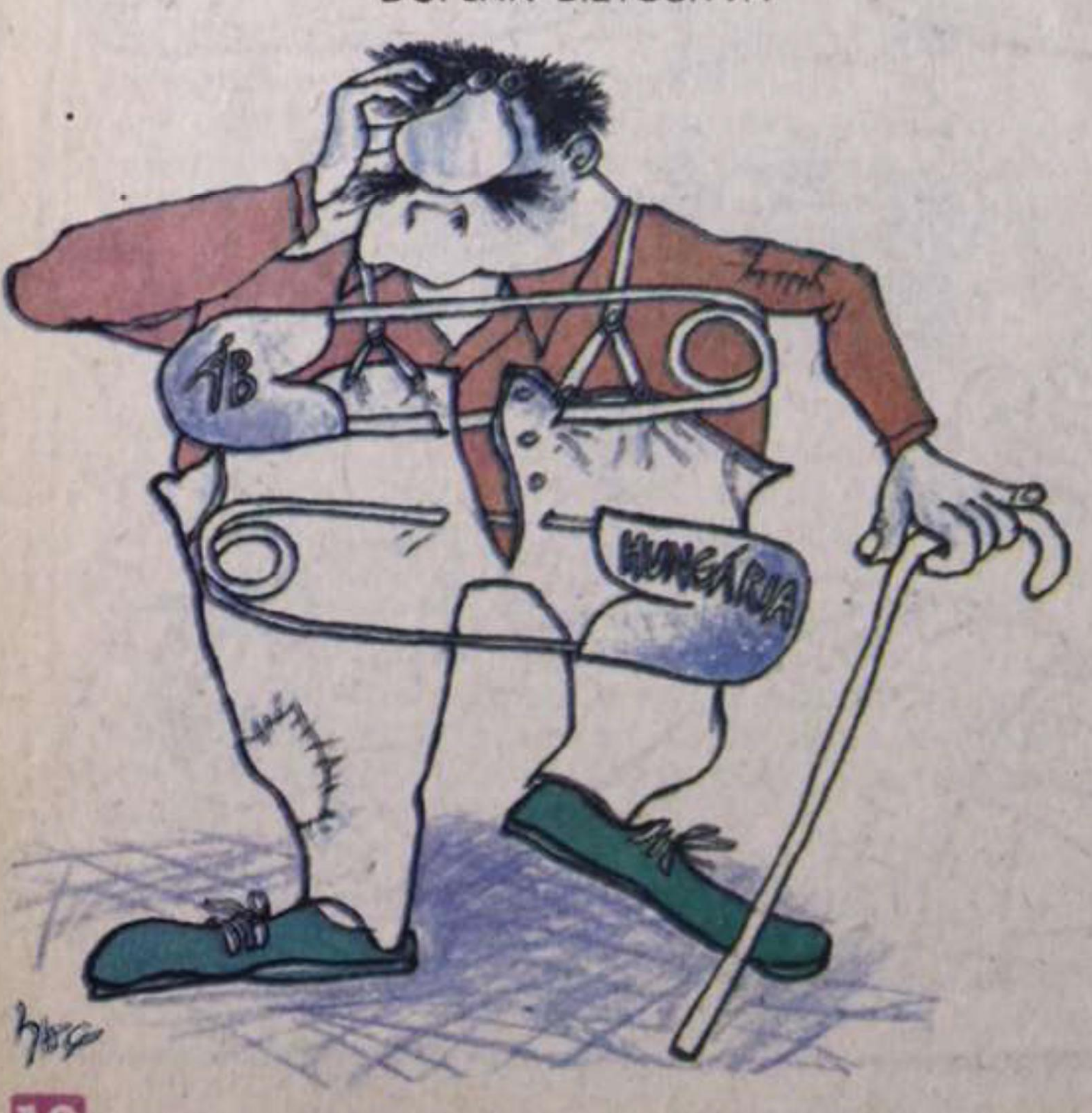

EZ MÁR SZERELEM

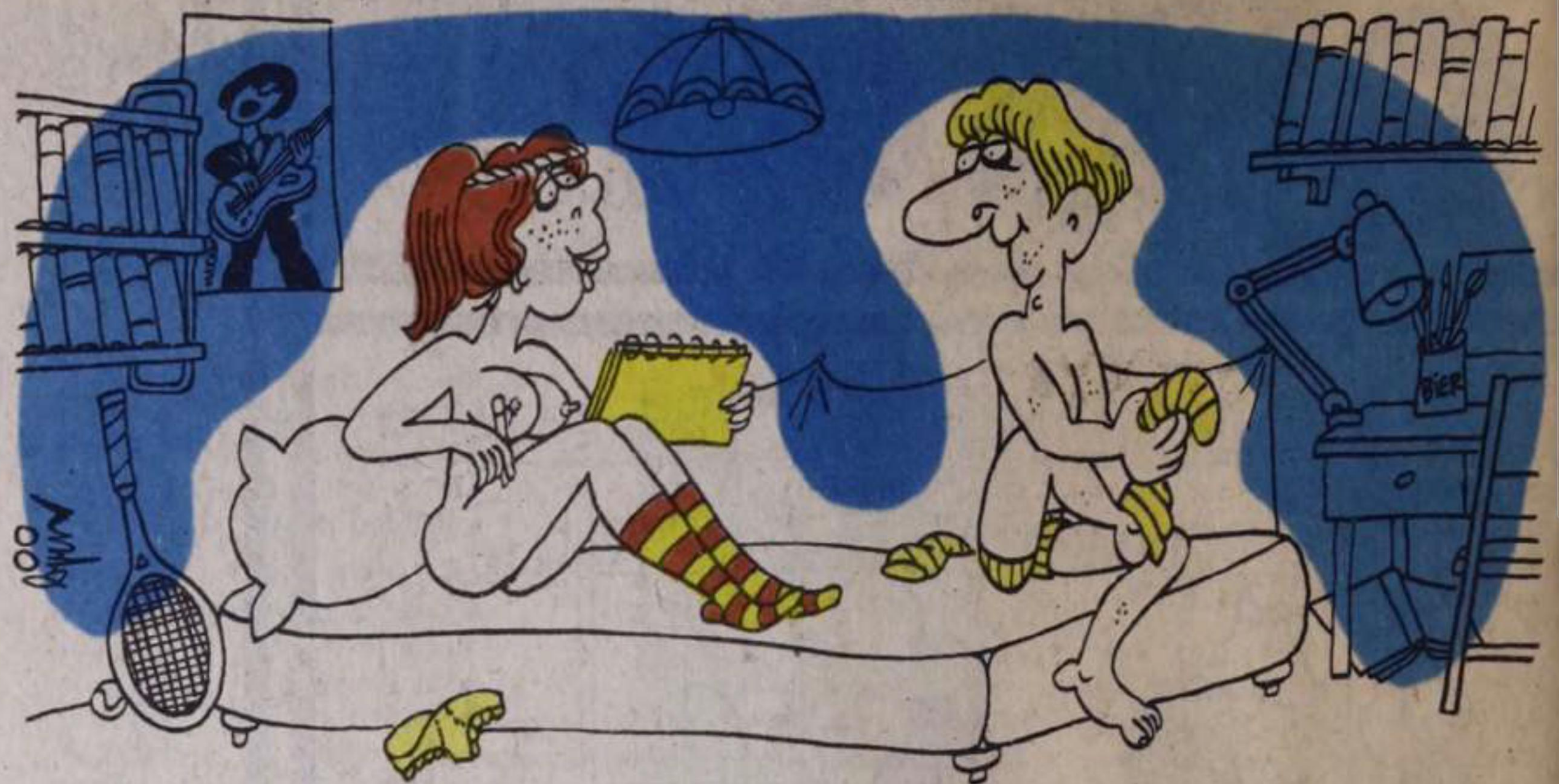

– Figyelj, Zsolti, akarod, hogy beírjalak az órarendembe minden kedden és csütörtökön négytől ötig?

Szélkakas kapható

Minden célszerű szerkezet barátjaként, ha hírét veszem valami újmódi holmi megjelenésének a magyar piacon, azonnal sietek megvásárolni. A maga számára hihetetlen gyorsasággal hírnevet és fogyasztói megbecsülést szerzett zsebbéli csoda, a sípoló kulcstartó is csak azért nincs a zsebemben, mert barátom, aki lelkesen ajánlotta, mindjárt el is vette tőle a kedvemet. Unszolt: próbáljam ki, hívásra, azaz füttyszavamra jelentkezik-e a kulcstartó? Először, amikor az asztalra tettük, helytállt a híréért. Visszafütyült. Másodszorra is megszolgálta a dicséretet. Ekkor ledobtuk az asztal alá. Onnan is visszafütyölt. Harmadszorra ábrándultam ki belőle. Mert én úgy vagyok ezzel a kulcselvesztéssel, hogy tízből nyolcszor a zsebemben felejtem, a ruhát meg már rég beakasztottam a szekrénybe, amikor házi-hacukában keresni kezdem a kulcsot. Éppen ezért szekrénybe tettem a csoda-kulcstartót, s füttyentettem neki. Némaság volt a felelet. A barátom megmagyarázta, hogy szekrényből, fiókból nem felel a füttyszóra. Ezért nincs sípoló-füttyöngető kulcstartóm. Várom a javított változatot, amely szekrényből, fiókból is felel, ha hívom.

Mint minden célszerű szerkezet barátja, a kirakat előtt meglepett az öröm kellemes, meleg hulláma. Szóval kapható! Nálunk is van! És csak négy híján négyszáz forint! Szocialista országból érkezett importáru, hiszen a márkát ismerem, valami konyhai alkalmatosságunk van is otthon ezzel a tisztelt márkanévvel. A kirakatrendező szép, olvasható betűkkel írta ki az olyan régen nem látott és most újra megjelent szerkentyű nevét: szélkakas. A dobozon ott a rajza is: kémény tetején teszi a dolgát. Baróti Szabó Dávid Kisded Szó-Tárának 1792-es második kiadásában írja: „szél' annya: vitorla az épület' tetejénn, szél-kakas". A Révai-lexikon Sodoma—Tarján-kötetében ez áll róla: „tető vagy torony-csúcsdísz, rendszerint kovácsolt vasból, melynek végén egy, a szélben mozgó kakas, nemcsak díszül, de a szél irányának megjelölésére is szolgál. Pontosabb megfigyelésekre való a szélzászló". Az Új Magyar Lexikon, amelyet általában szidni szokás, ír szélcsatornáról, szélcsendövről, szélerőművekről, szélfrissítésről, széllökésekről, szélmalomról, szélmalomharcról, szélmotorról, szélütésről, szélviharról — de nem tud a szélkakasról. Van viszont egy figyelemreméltó szócikke. „Szélzsák: egyik oldalán nyitott, textilből készült, zsák alakú széljelző." Ez lenne talán az újmódi, a korszerű? Valóban igaz: boldogult úrfi koromban én már nem láttam a Révai-lexikon ízlése szerinti kovácsolt vasból készült szélkakast, akkoriban gazdasági világválság lévén, bádog is megtette . . .

Elgondolkodtam: ha most megveszem, hazaviszem, ugyanúgy fogad a család, mint legutóbbi nagy bevásárlásaim után. Azzal utasították el a fagylaltgyártó gépemet, hogy a közeli cukrászdában egy húszasért olyan nagy adagot adnak, hogy az én több-bankjegyes befektetésem csak öt-hat év múlva térül meg. A valóban feltűnően olcsóbban vásárolt Guayaba-gyümölcssajtot meg azzal becsmérelték, hogy az import sajtnál a valaha volt ládásmarmelád, a gyári gyümölcsíz is jobb volt, a házi lekvár meg tízszer olyan jó. Megmaradt tehát az örömöm, hogy végre nálunk is kapható szélkakas, de nem vásárolok belőle.

Szélkakas kapható . . . Erdélyi János híres közmondáskönyvében a múlt század derekán azt írta a szélkakasról, hogy az nézeteit, különösen politikai felfogását elvtelenül cserélgető köpönyegforgató ember.

El is fordulok a kirakattól, egyáltalán nem kell szélkakas.

Még bádogból sem.

Gárdos Miklós

VÁLTOZÓ IDŐK

– Béla bátyám! Este beatkoncert lesz a faluban. Elvárjuk hát csápolni!

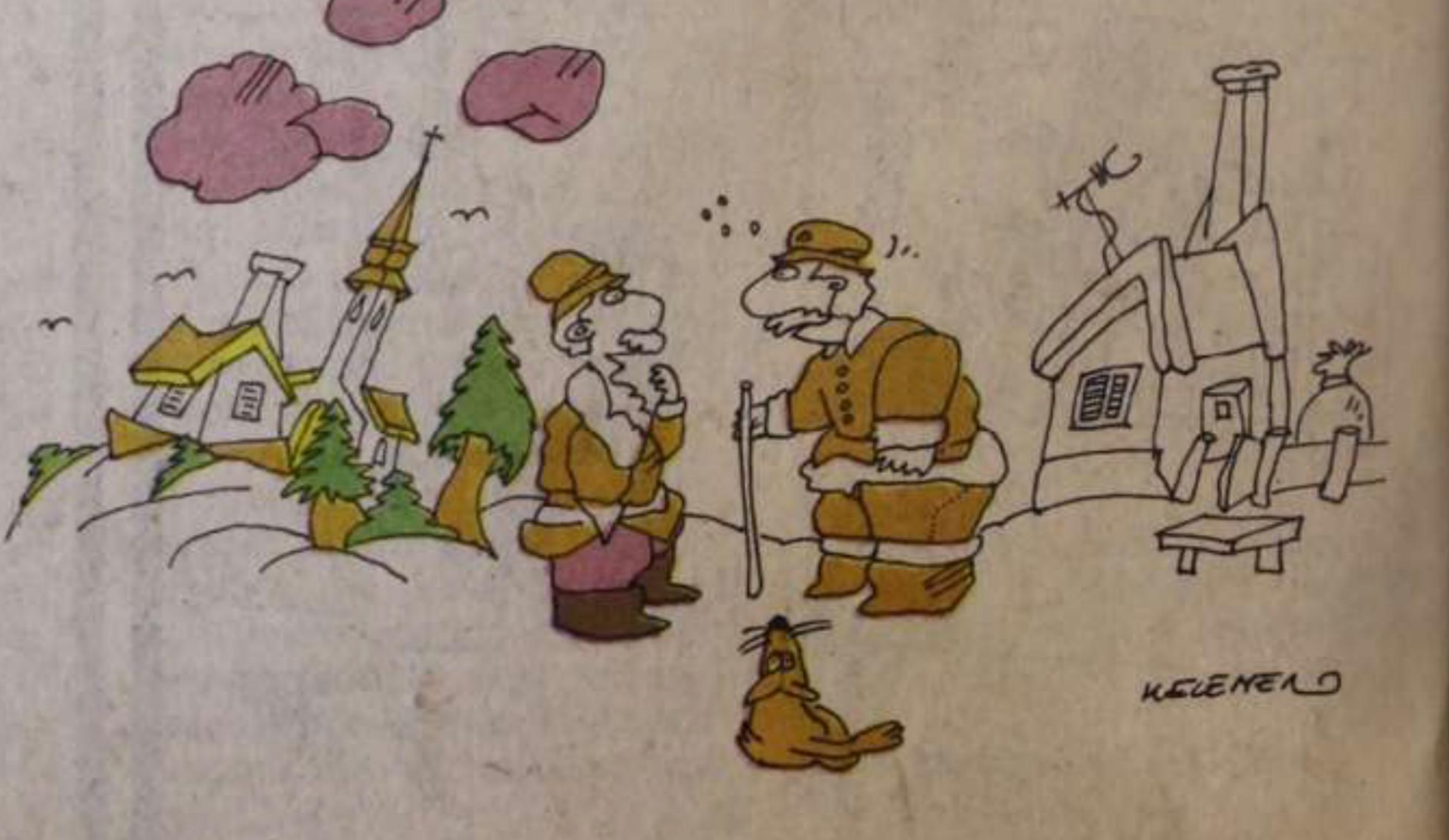

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Borroughs: Mars hadura, A Mars hercegnője, Mars istenei, Thuvia a Mars leánya című könyveket; — A Magyar Konyha 1983/4. számát; — Porpáczy Aladárné: A választékos konyha című szakácskönyvét; — Szuperfilt szipkákat; — A Galaktika 22. és 23. számát; — James Jones: Most és mindörökké című könyvét.

KÍNÁLNAK: R. Merle: Állati elmék, Madrapur, Védett férfiak és Malevil című könyveit; — Moldova György: Magyar atom, Gázlámpák alatt, Az idegen bajnok, A Szent Imre induló, Magányos pavilon, A Puskás ügy, A szent tehén és A pénz szaga című műveit; — Ed McBain nyolc regényét; — 1 db Timex-Sinclair 1000 (ZX81 ekvivalens) számítógép 16 kByte RAM, magyar és angol gépkönyvet; — Fúrógéppel hajtható 160 mm-es egyengető gyalu, pótkéskészlettel, maróasztallal 3 db palástmaróval (Uniropa márkájú); — Fantasztikus kiadványokat nagy választékban; — 1 db 400 éves faragott széket; — BRG Hi-Fi Qualiton szalagos magnót; — 50 db sárga fedelű Olcsó Könyvtári kötetet; — Szobanövényeket; — Vesszőből font gyermekfotelt; — Kb. 100 kötet szépirodalmi és egyéb könyveket; — Háztartási eszközöket; — Konyhai edényeket; — Régi, értékes, nagyméretű csipkefüggönyt; — Ebédlőszőnyeget.

CSERÉLNEK: 200 db fantasztikus regényt, magazint hasonlóra; — 4 soros, világos színű hordozható cserépkályhát bármire; — 1984—1985. évi postatiszta bélyeggyűjteményt, Gyere, kicsim, gyere című könyvet, Egy éjszaka Kairóban című regényt, Komplett, láncos plafonra akasztható parasztlámpát, hazai és külföldi pénzérméket, Boldajuwel típusú harmonikás fényképezőgépet és 1914—1915-ből való, Vilmos és Ferenc császár arcképével díszített, ép falitányért sztereó rádiós magnóra, hangfalakkal; — Cleopátra 2 Hi-Fi, 2×25 W-os sztereó erősítőt tv-játékokra, videójátékokra; — 1980-tól 1985-ig Füles képregényeket Rejtő, Mattyasovszky könyvekre, esetleg 1985 előtti Rakéta regényújságokra; — Szovjetunió földrajzi olvasókönyvet és Madách: Az ember tragédiája című könyvet régi pénzekre; — Elmo Super 8-as 1000 s Macro hangosfilm felvevő-vetítőt, új Sony rádiós kazetás magnóra; — 140—200 cm nagyságú, 9 cm vastag habszivacsot és nagyképernyős fekete-fehér televíziót, 2 db, fotelba való báránybőrre; — 2 db, party grill sütőt, madárkalitkát, női ruhákat, kabátokat 44-es méretben, cipőket, csizmákat 36—37-es méretben 2×3 m-es padlószőnyegre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KÖNTÖS A KÖDBEN

Az alábbi levelet kaptuk Rácz Zsuzsa budapesti olvasónktól:

„A Békéscsabai Kötöttárugyár katalógusát a védőnői hálózaton keresztül juttatják el a kórházból éppen hazatért kismamákhoz. A katalógusból kiválasztott csomagokat postán utánvéttel küldik házhoz. Ez nagyon kényelmes megoldás lenne, ha nem tennék bosszúság forrásává.

A címlapon levő reklámfotó anyát és gyermekét egyforma mintájú, igen szép köntösben ábrázolja, ahogy megláttam, rögtön megtetszett. Ezért megrendeltem a női köntöst és a 8. számú egységcsomagot, amelyik többek között a gyermekköntöst is tartalmazza. Önállóan ugyanis nem lehet megrendelni, ahogy a katalógus harmadik oldalán olvastam. Mindent megkaptam, kivéve a gyermekköntöst. Úgy látszik, a »csomagok egységcsomagok, a csomagon belüli megbontásra nincs lehetőség« intelem csak a gyártóra nem vonatkozik. Legalább egy levelet mellékeltek volna, amelyben elnézést kérnek.

A női köntös a kimosás után erősen összement, pedig betartottam a kezelési utasítást.

A postai csomagkihordótól tudom, hogy számos kismama veszi igénybe ezt a szolgáltatást. Ezért úgy gondolom, sok anyatársam nevében kérhetem, tartsák be a katalógusban ígérteket!"

?
FELADÓ BÉKÉSCSABAI KÖTÖTTÁRUGYÁR
KÖNTÖS

A levelet továbbítottuk a gyártónak, a Békéscsabai Kötöttárugyárnak. Ők a következő választ küldték olvasónknak is, lapunknak is:

„Sajnálattal vettük tudomásul, hogy a kapucnis gyermekköntös hiányával kapcsolatban csomagolónk nem értesítette és ezért ezúton kérjük elnézését. Az áru készlethiány miatt nem került a csomagba és sajnos utólag sem áll módunkban a cikket pótolni.

Ismételten szíves elnézését kérjük és reméljük, továbbra is termékeink vásárlója marad. Aláírás: Tóth Lajos ker. ig.h."

Ahhoz képest, hogy a gyermekköntös hiányzott (pótlására nincs mód), a női köntös pedig összement, méltánylandó a kedves vásárló hűsége, ha a Békéscsabai Kötöttárugyár termékeinek kedves vásárlója maradna. **(f.)**

TÜCSÖK és BOGÁR

Autóipari Kutató és Fejlesztő Vállalat felvételre keres járműszakos okl. mérnököt és üzemmérnököt gépjármű-vizsgálati munkakörbe. Fizetés

Életuntak jelentkezzenek!

(A Népszabadság apróhirdetései közt lelte dr. Bassa Gábor)

● 20 CM KÖRÜLI GÁZFŰTÉSES helyiség csendes tevékenységre kiadó. Bp-en, a Nyugati pálya-

Ekkorka helyen nem is illik ordítozni!

(Az Expresszben lelte Péntek Sándor, tápiószecsői olvasónk)

Egyedülálló, nyugdíjas, állatszerető nőt keresünk idős nagynénénk mellé gondozónak, kis, kertes házába, szerény

De ha nénikeszerető, az sem baj!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései közt találta Páni Józsefné)

HA KEVÉS A PÉNZE, SEGÍTÜNK: KÖLCSÖN, BIZTOSÍTÁS, UTAZÁS, TAKARÉKBETÉT.

Útbaesik jövet-menet?

(A Takarékszövetkezet kártyanaptárát beküldte Gyarmati Károly)

Szimultán

A nyomdásznapok alkalmából Debrecenben, a Kölcsey Ferenc Művelődési Házban szombaton ünnepi hangversenyt rendeztek, melyen Ribli Zoltán nemzetközi sakknagymester debreceni női, férfisakkozók részére adott szimultánt. (Fotó: Szekeres Tibor)

A vadászkürt indul, és két lépésben mattot ad!

(A Hajdú-Bihari Naplóban találta Simon András, debreceni olvasónk)

Utasitás

1. A lámpa cserélésnél vigyázatas viszintes kihuzásnál vigyázatos kell a foglalatra.

2. A lámpánál a villany konektort nem szabad semmi anyaggal letakarni mert akkar a melegséget ami kell meg lessz szakitva.

Magyarnak magyar, egy kis akcentussal . . .

(Beküldte Dobai Károly, makói olvasónk)

Fiatal fémesztergályost és lakatost felveszek, lehet nyugdíjas is. VII., [redacted] u. 9. sz.

Idős nyugdíjasok kíméljenek!

(Beküldte Szabó László, nagykátai olvasónk)

TUDAKOZÓDÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Azt tudom, hogy én vagyok a kántor, csak azt nem tudom, hogy hol lakom.

200—200 forintot nyert:

Kökény Béláné, Zagyvarékas, Liszt F. u. 5., 5051
Szabó Istvánné, Solt, Hársfa u. 2., 6320
Borzák Ildikó, Budapest, Árpád fejedelem útja 22., 1023

A nyereményeket postán küldjük el.

JÓSNŐNÉL

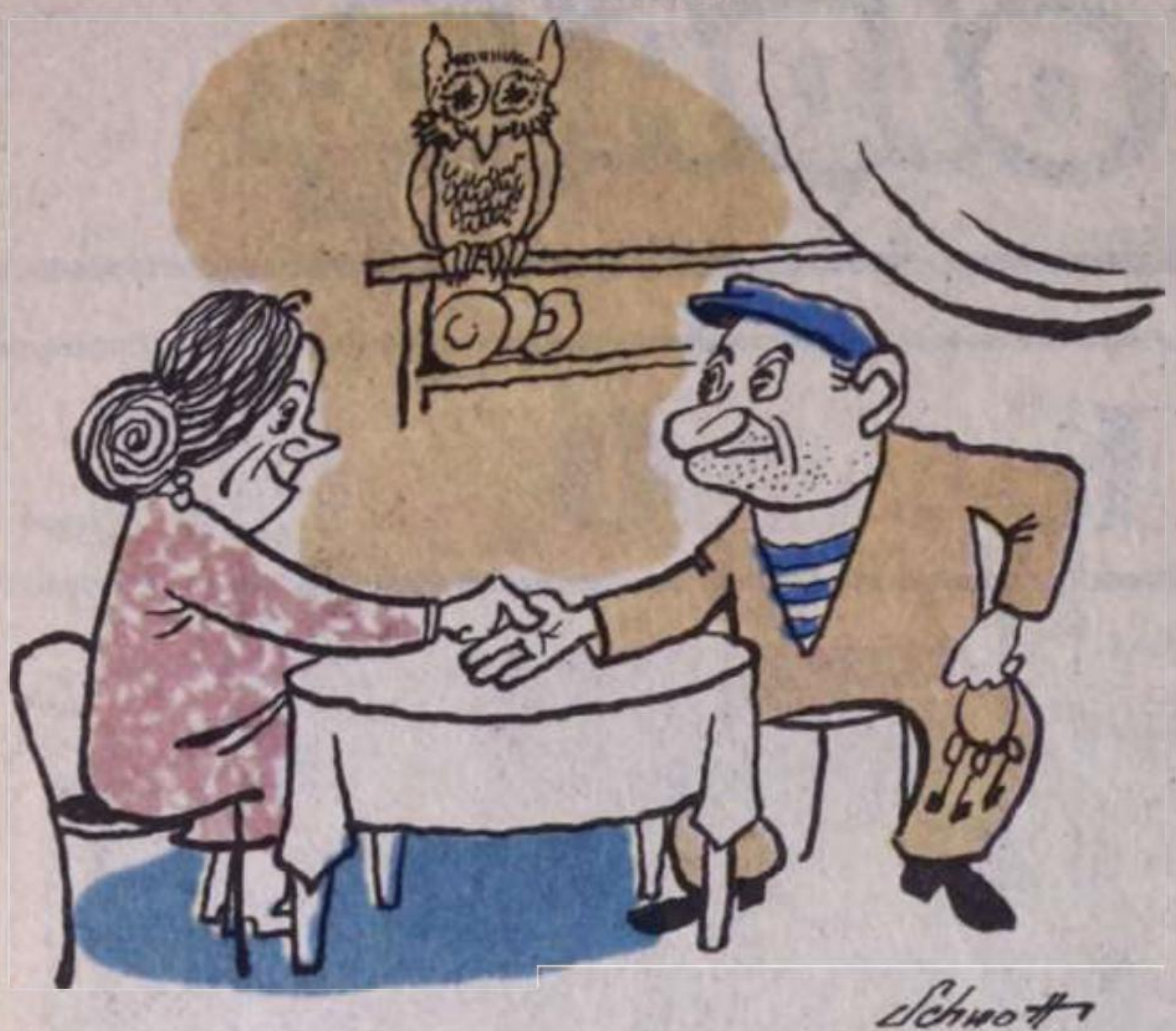

– Rövidesen nagyobb pénzösszeghez jut . . .

TRIBÜN

Diego Maradonát – úgy is, mint az Év Labdarúgóját – megkérdezték, mi a különbség közte és Pelé között. A válasz:

– Pelének sötétebb a bőre.

* * *

Részlet a mainzi Allgemeine Zeitung tudósításából:

– A Leverkusen középpályásai időnként olyan iramot diktáltak, amellyel a labda sem tudott lépést tartani.

A Detroit Red Wings csapata vereségek sorozatát szenvedte el. Otthon is, idegenben is.

– Az én hibám – mondta Harry Neale, az edző. – Képtelen voltam más helyet találni a mérkőzések lejátszásához.

* * *

A kölyökcsapat ünnepséget tartott, fiatal edzőjük az öltözőben készülődött.

– Az életnek három szakasza van – filozofált közben. – 1. Hiszel a Mikulásban, 2. nem hiszel a Mikulásban, 3. te vagy a Mikulás . . .

És felragasztotta szép hosszú vattaszakállát.

* * *

Az elnök kijön a pályára, csodálkozva látja, hogy az egyik pályamunkás létrát támasztott az almafának, ölében a kecskével felmászott rá és a kecske jóízűen eszi az almát.

– Hát maga mit csinál ott? – kiált fel neki.

– Mit csinálnék? Etetem a kecskémet.

– De hát így rettentő sokáig tart.

– Na hallja. Ráér az a kecske!

(p. p.)

SZAPORODNAK A KRÓNIKAÍRÓK

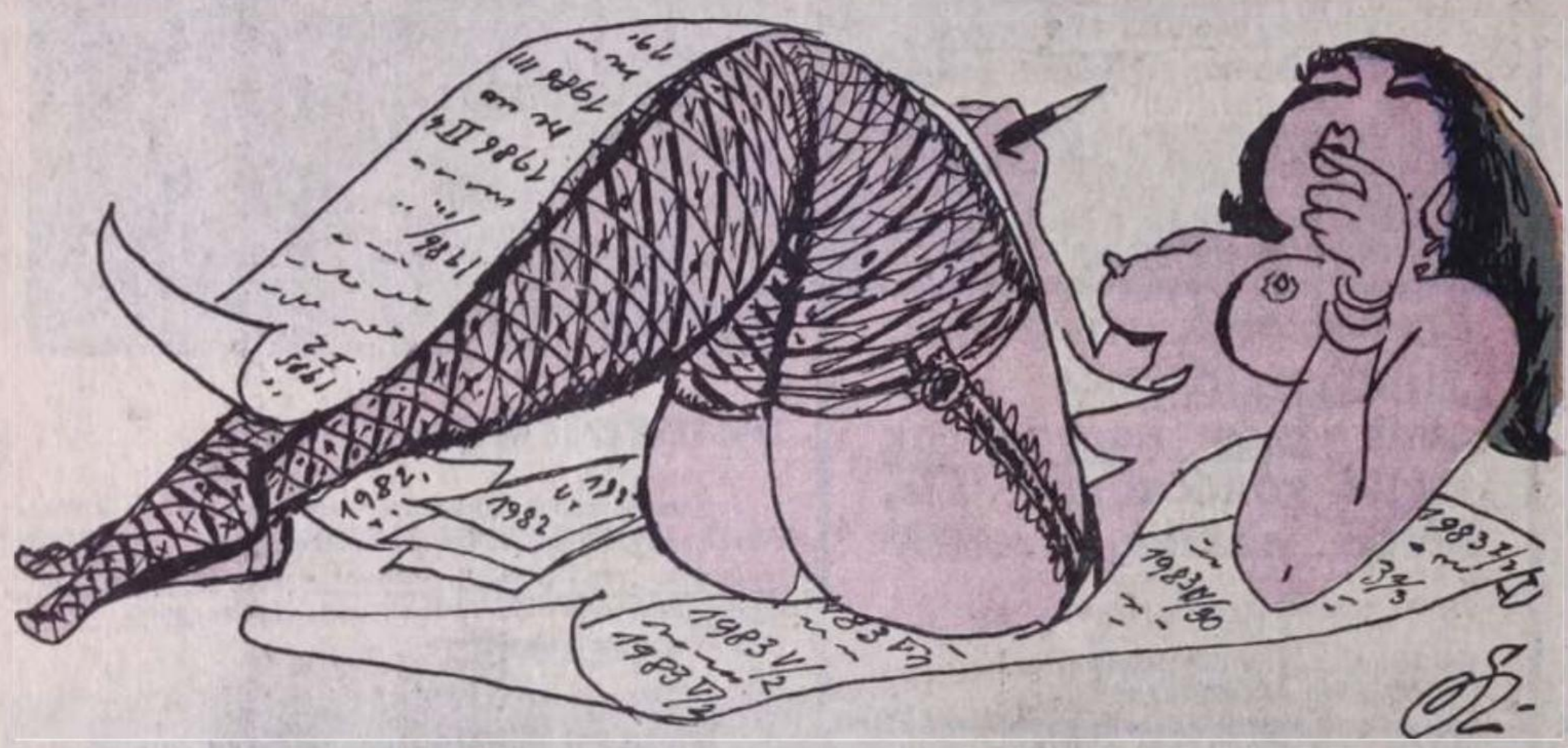
1986 III
1986 II 4
1984
1982
1982
1983 V/2
1983 V/3

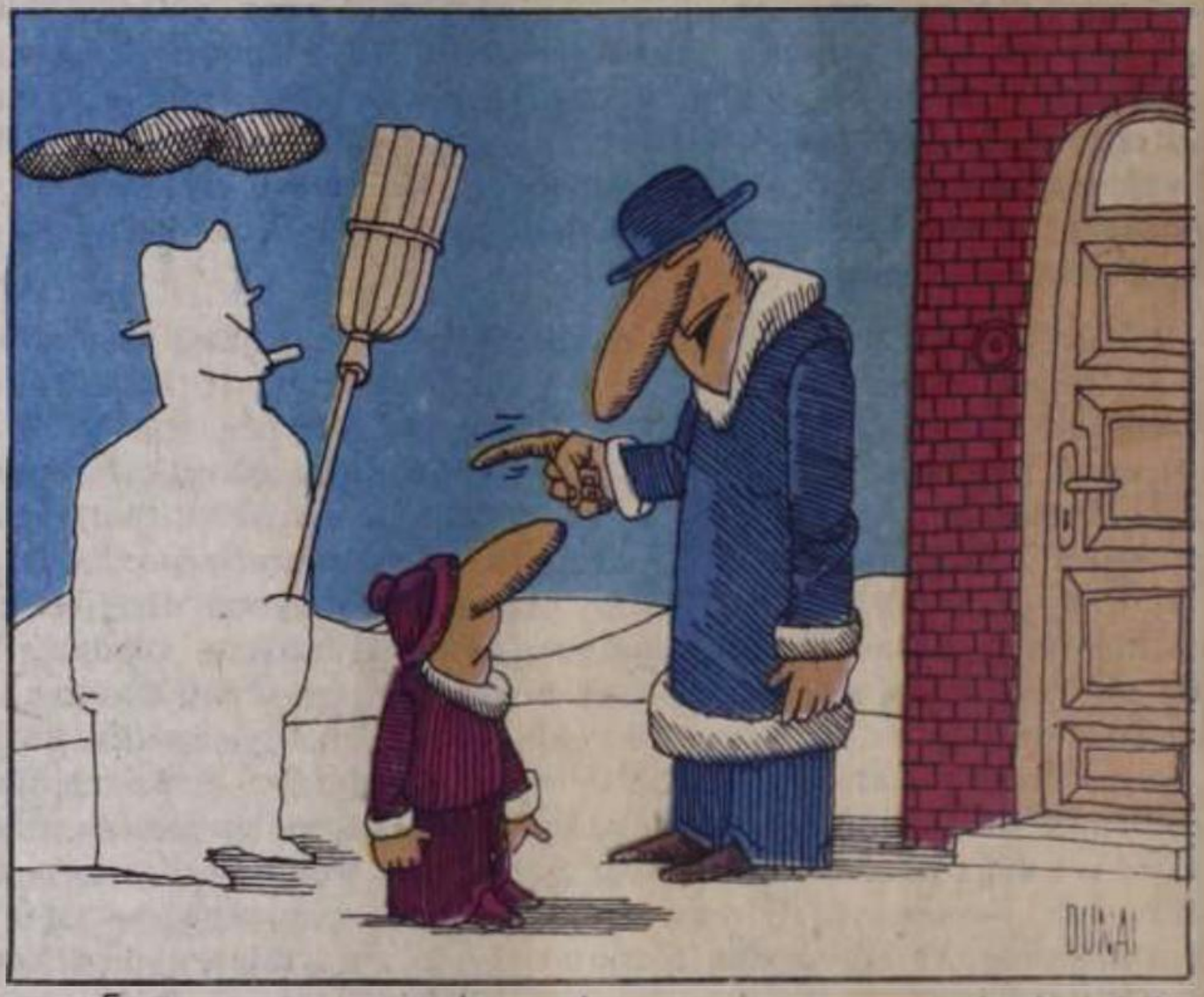

– Ezerszer megmondtam, hogy ne a nagyapát hozd ki hóembernek!

ADÓSSÁG

– Nézze, kedves barátom! – szólítja meg a hitelező adósát. – Én nyugodtan szeretnék aludni, ezért jó volna tudnom, mikor fizeti meg végre az adósságát.

Az adós válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 22-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

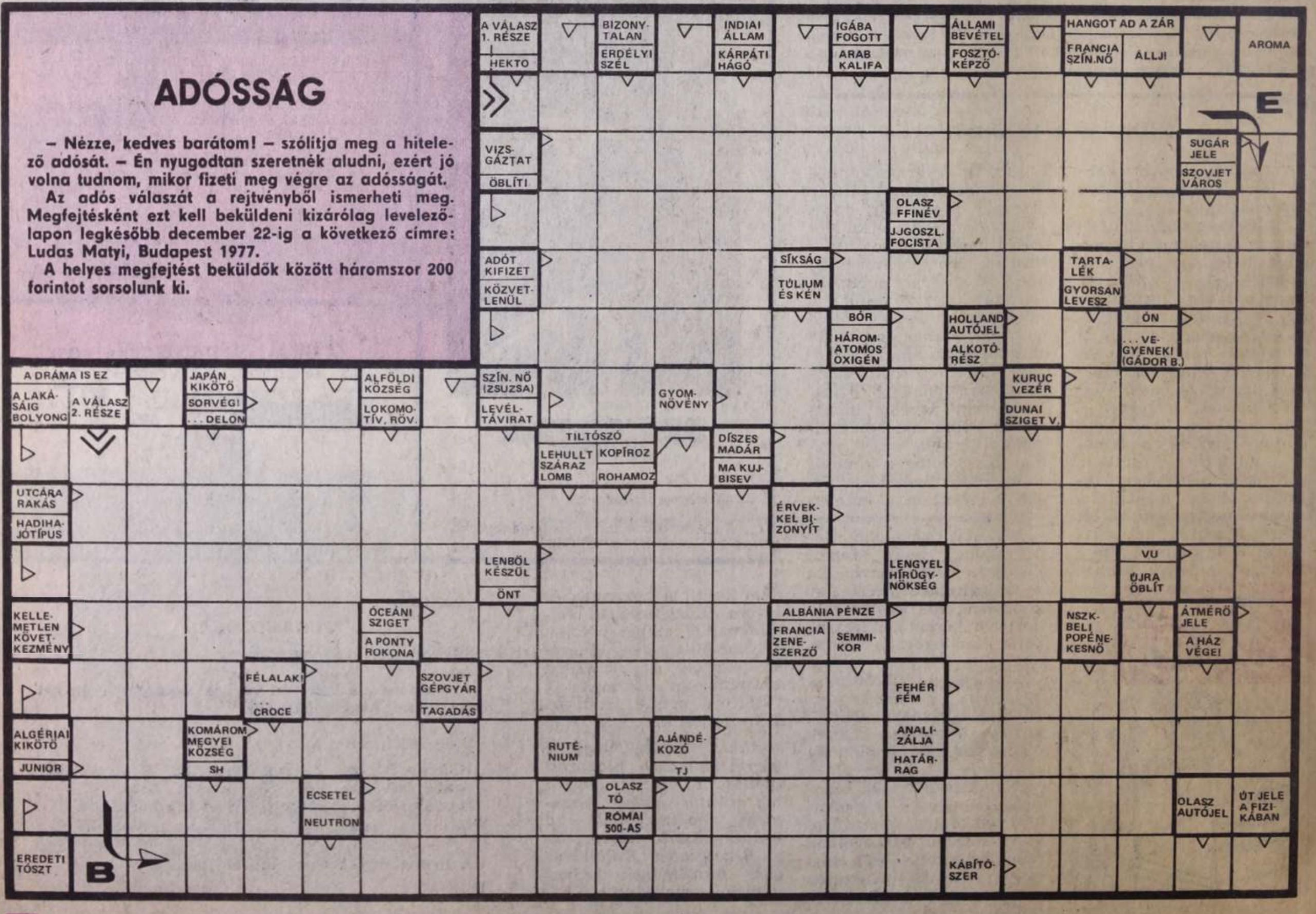
A VÁLASZ 1. RÉSZE
HEKTO
BIZONYTALAN
ERDÉLYI SZÉL
INDIAI ÁLLAM
KÁRPÁTI HÁGÓ
IGÁBA FOGOTT
ARAB KALIFA
ÁLLAMI BEVÉTEL
FOSZTÓKÉPZŐ
HANGOT AD A ZÁR
FRANCIA SZÍN.NŐ
ÁLLJ!
AROMA
E
VIZSGÁZTAT
ÖBLÍTI
SUGÁR JELE
SZOVJET VÁROS
OLASZ FFINÉV
JUGOSZL. FOCISTA
ADÓT KIFIZET
KÖZVETLENÜL
SÍKSÁG
TÚLIUM ÉS KÉN
TARTALÉK
GYORSAN LEVESZ
BŐR
HÁROMATOMOS OXIGÉN
HOLLAND AUTÓJEL
ALKOTÓRÉSZ
ÓN
. . . VEGYENEK! (GÁDOR B.)
A DRÁMA IS EZ
A LAKÁSÁIG BOLYONG
A VÁLASZ 2. RÉSZE
JAPÁN KIKÖTŐ
SORVÉG!
. . . DELON
ALFÖLDI KÖZSÉG
LOKOMOTÍV, RÖV.
SZÍN. NŐ (ZSUZSA)
LEVÉLTÁVIRAT
GYOMNÖVÉNY
KURUC VEZÉR
DUNAI SZIGET V.
TILTÓSZÓ
LEHULLT SZÁRAZ LOMB
KOPÍROZ
ROHAMOZ
DÍSZES MADÁR
MA KUJBISEV
UTCÁRA RAKÁS
HADIHAJÓTÍPUS
ÉRVEKKEL BIZONYÍT
LENBŐL KÉSZÜL
ÖNT
LENGYEL HÍRÜGYNÖKSÉG
VU
ÚJRA ÖBLÍT
KELLEMETLEN KÖVETKEZMÉNY
ÓCEÁNI SZIGET
A PONTY ROKONA
ALBÁNIA PÉNZE
FRANCIA ZENESZERZŐ
SEMMIKOR
NSZK-BELI POPÉNEKESNŐ
ÁTMÉRŐ JELE
A HÁZ VÉGE!
FÉLALAK!
. . . CROCE
SZOVJET GÉPGYÁR
TAGADÁS
FEHÉR FÉM
ALGÉRIAI KIKÖTŐ
JUNIOR
KOMÁROM MEGYEI KÖZSÉG
SH
RUTÉNIUM
AJÁNDÉKOZÓ
TJ
ANALIZÁLJA
HATÁRRAG
ECSETEL
NEUTRON
OLASZ TÓ
RÓMAI 500-AS
OLASZ AUTÓJEL
ÚT JELE A FIZIKÁBAN
EREDETI TÓSZT
B
KÁBÍTÓSZER

IMPORT HUMOR

MÉRLEG

Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból

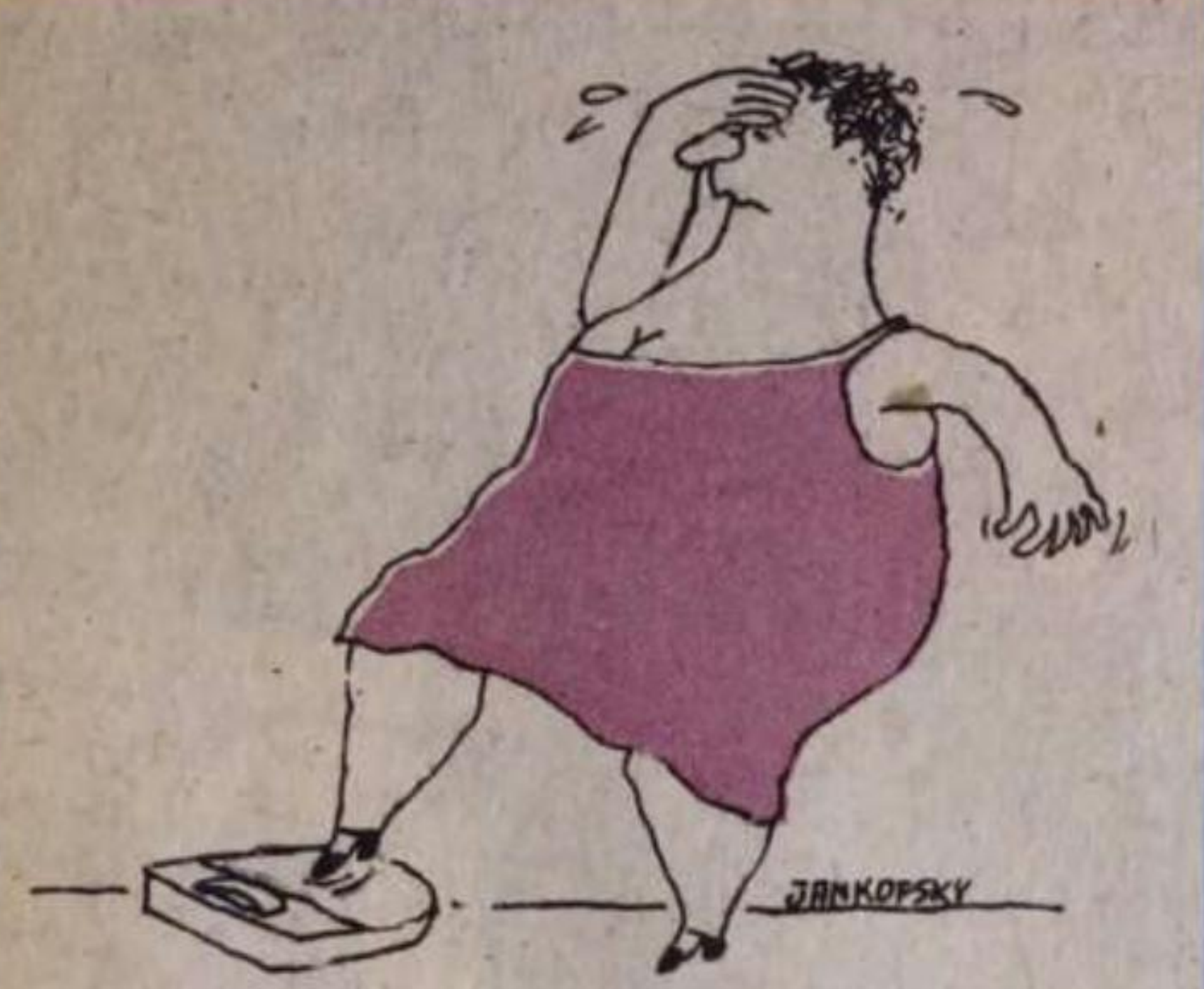

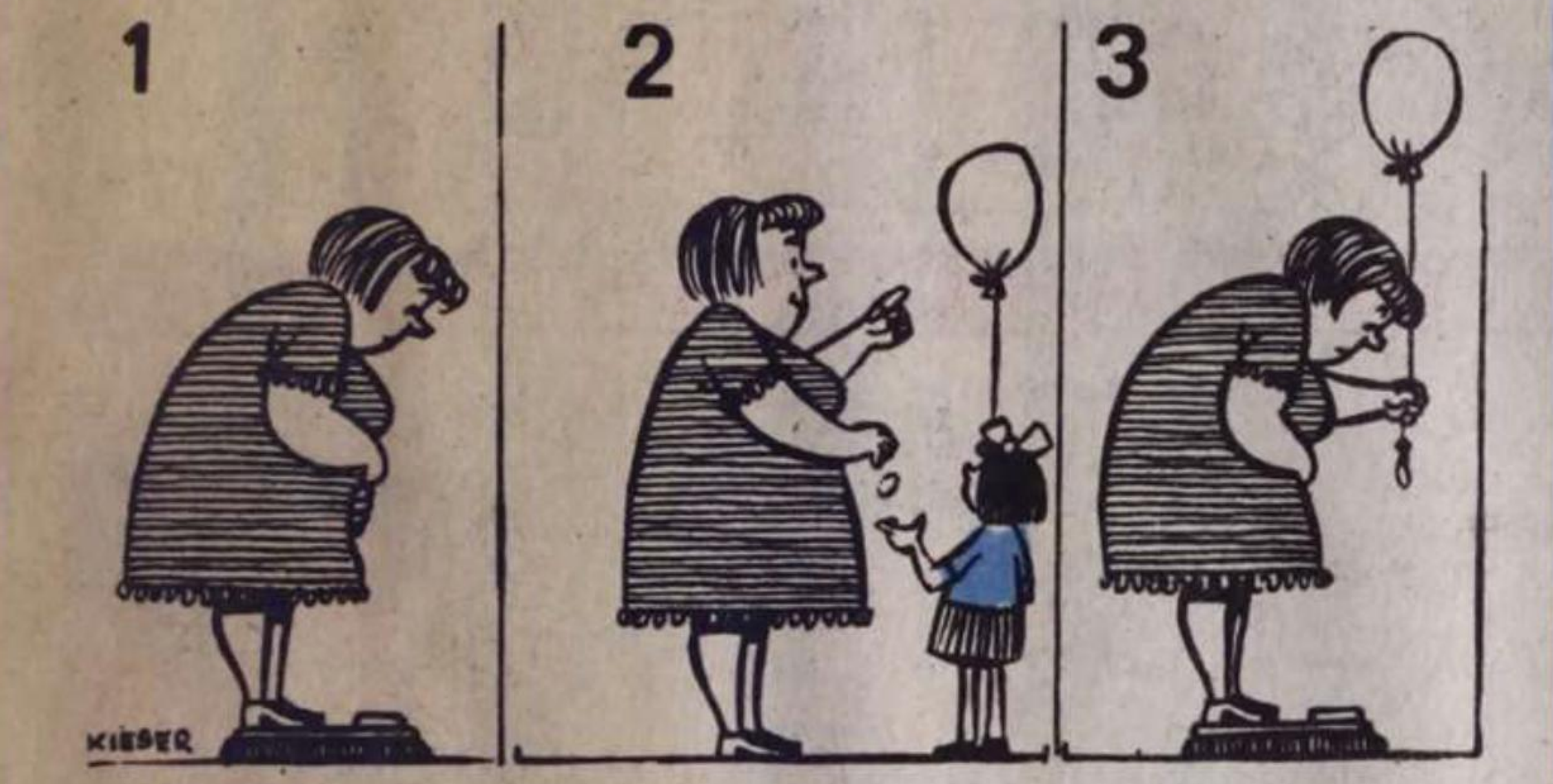

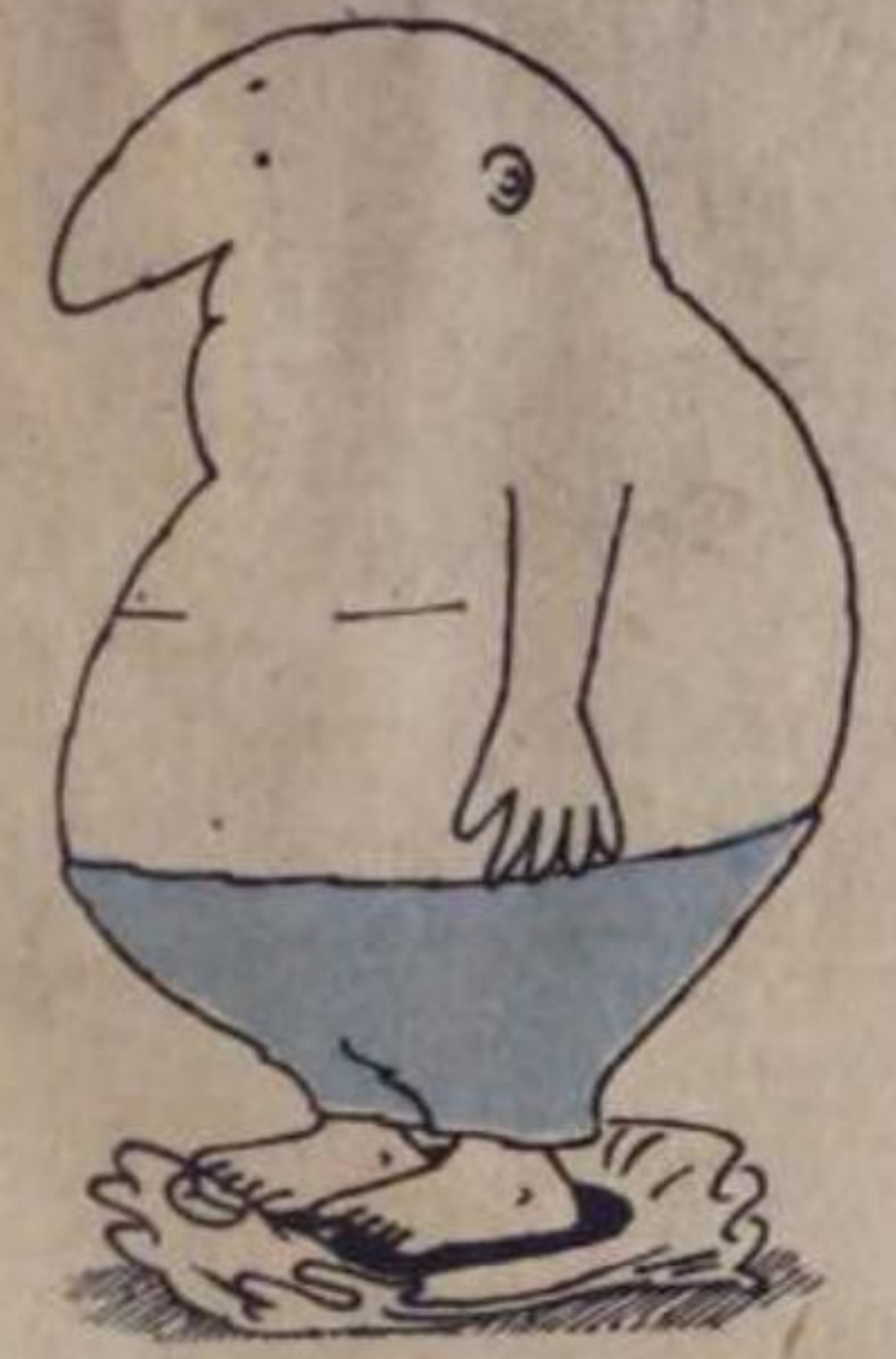

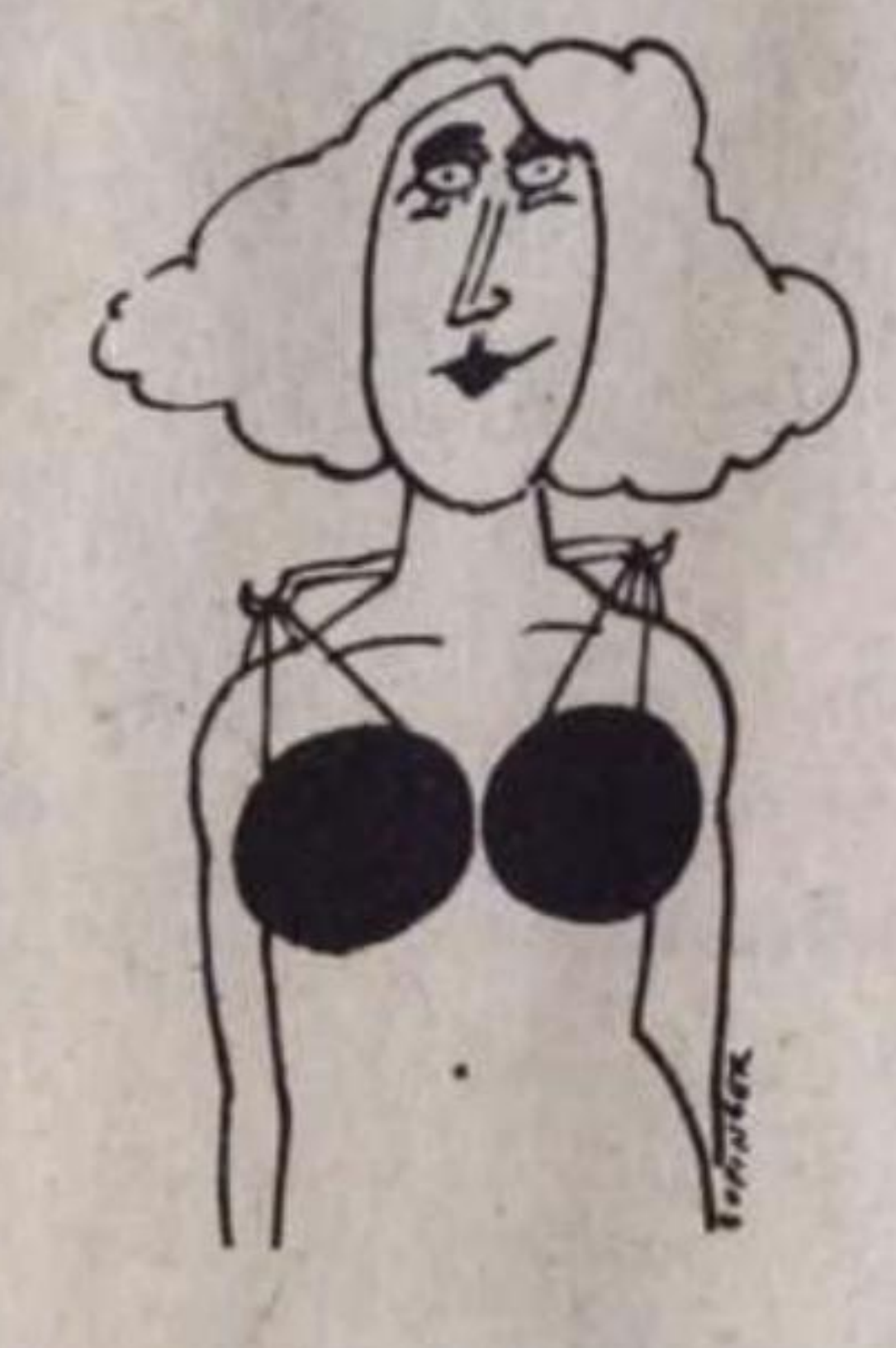

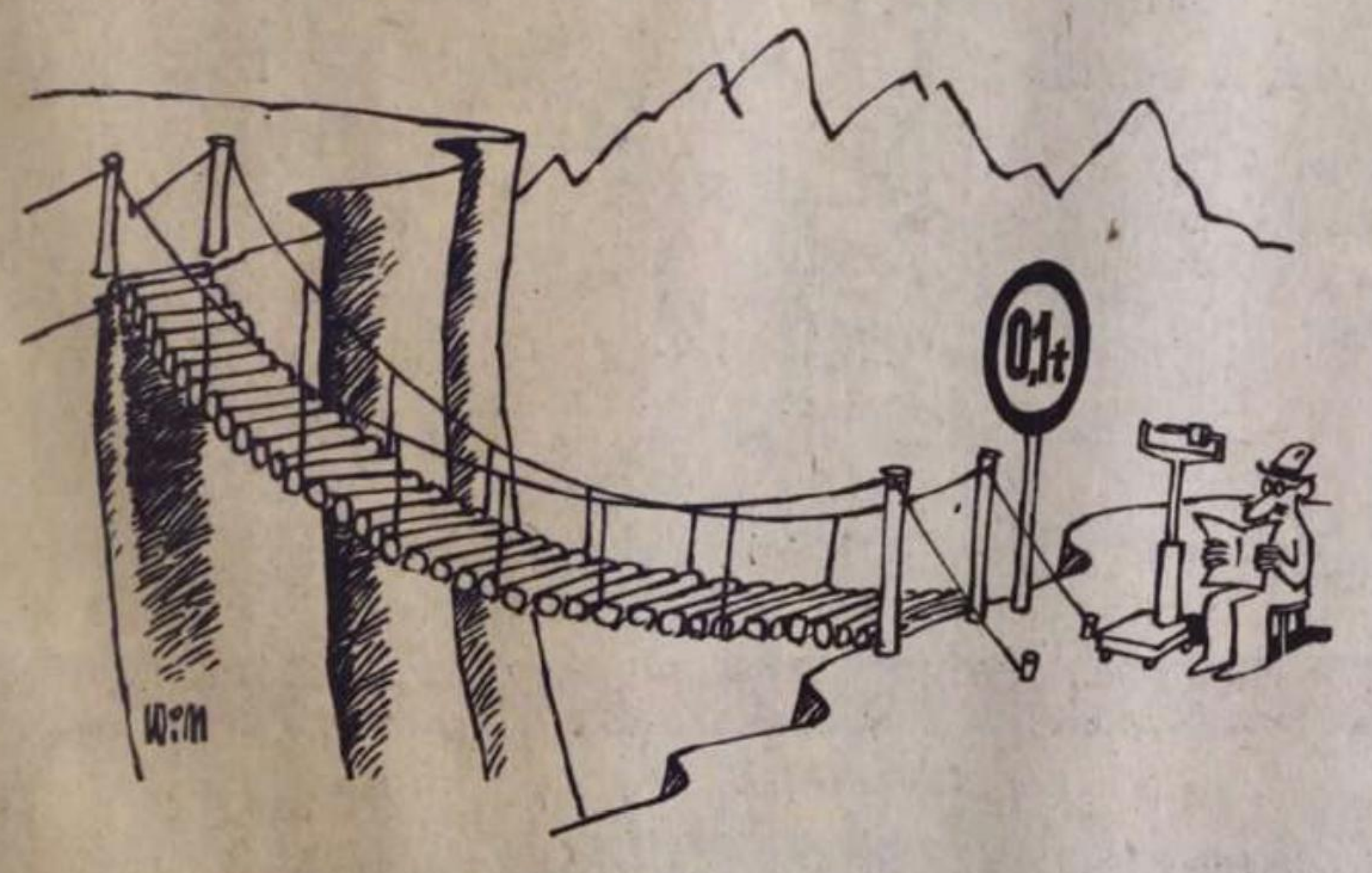

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Főszerkesztő-helyettes: **FEKETE GÁBOR**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

86.2308/20-51

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0611

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

32 oldalon, több tucat rejtvénnyel, szórakoztató logikai feladvánnyal

megjelent az Agygyakorlat rejtvényújság 4. száma

Ötféle pályázat értékes nyereményekkel.

Kétfordulós szuperpályázat.

A díja képmagnó + színes televízió.

A REJTVÉNYÚJSÁG KAPHATÓ AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL.

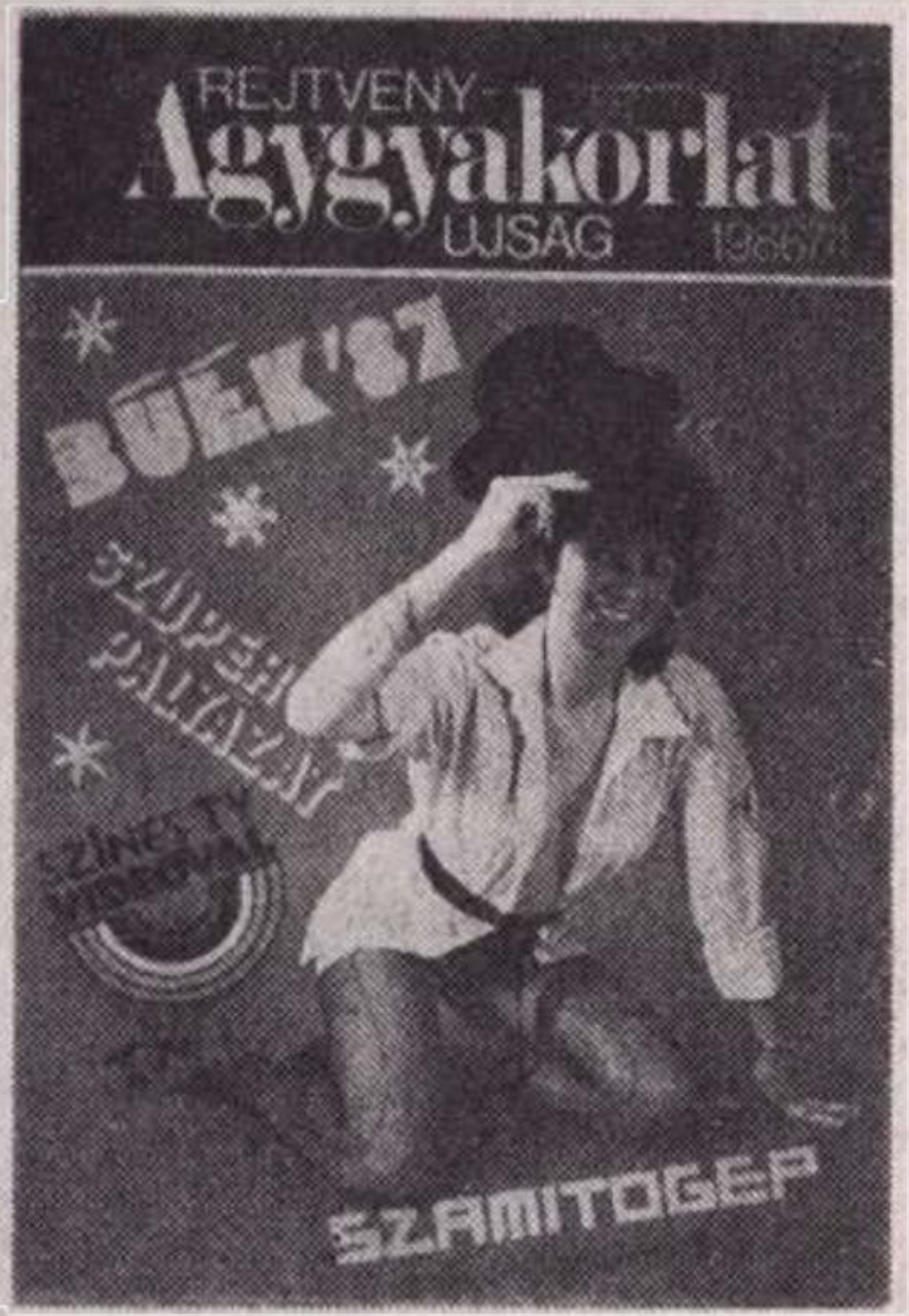

Karácsony, szilveszter és farsang 1001 programjával

MEGJELENT A

PM
PESTI MŰSOR

KÜLÖNSZÁMA

Nemcsak program, szórakoztató olvasmány is:
Érdekes találkozások
Kerekasztal a Nemzetiért
A legendás Sárdy
Epizódok Honthy Hanna életéből
A Telefeceréről Vitray Tamással
Rejtvények, játékok.

Nagy nyeremények:
30 ezer forintos ÁPV-ékszerutalvány,
5 ezer forintos autónyeremény-betétkönyvek
1 ezer forintos Röltex-utalványok
színes televízió
5 ezer forintos Express utazási utalvány

Érdemes mielőbb megvenni a PM különszámát, mert a színes tévét talán Ön viszi haza karácsonyra.

MASNAP

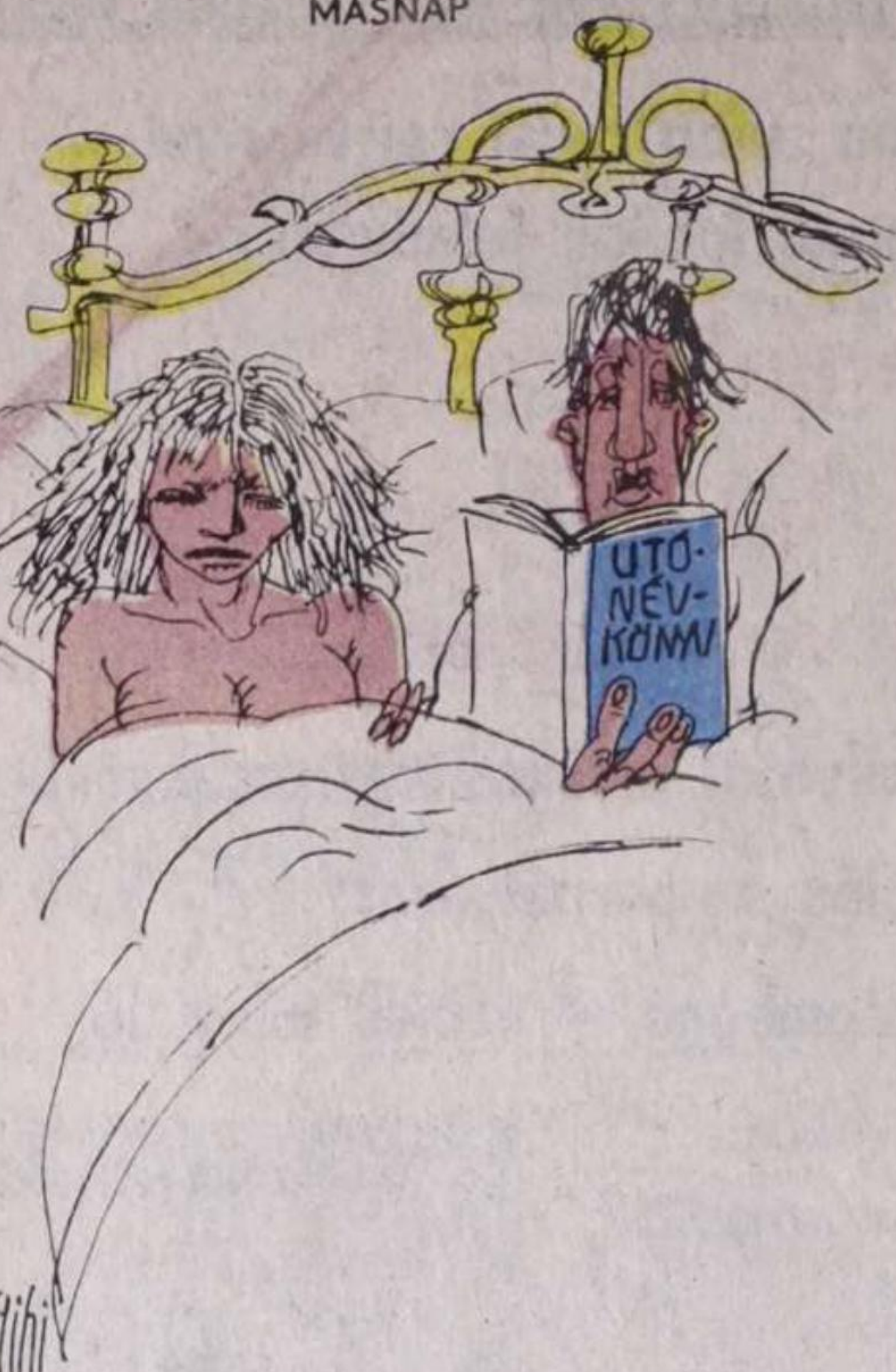

– Ne durcáskodj, ki fogom találni a neved . . .

HEGYVIDÉKI KÖRZET

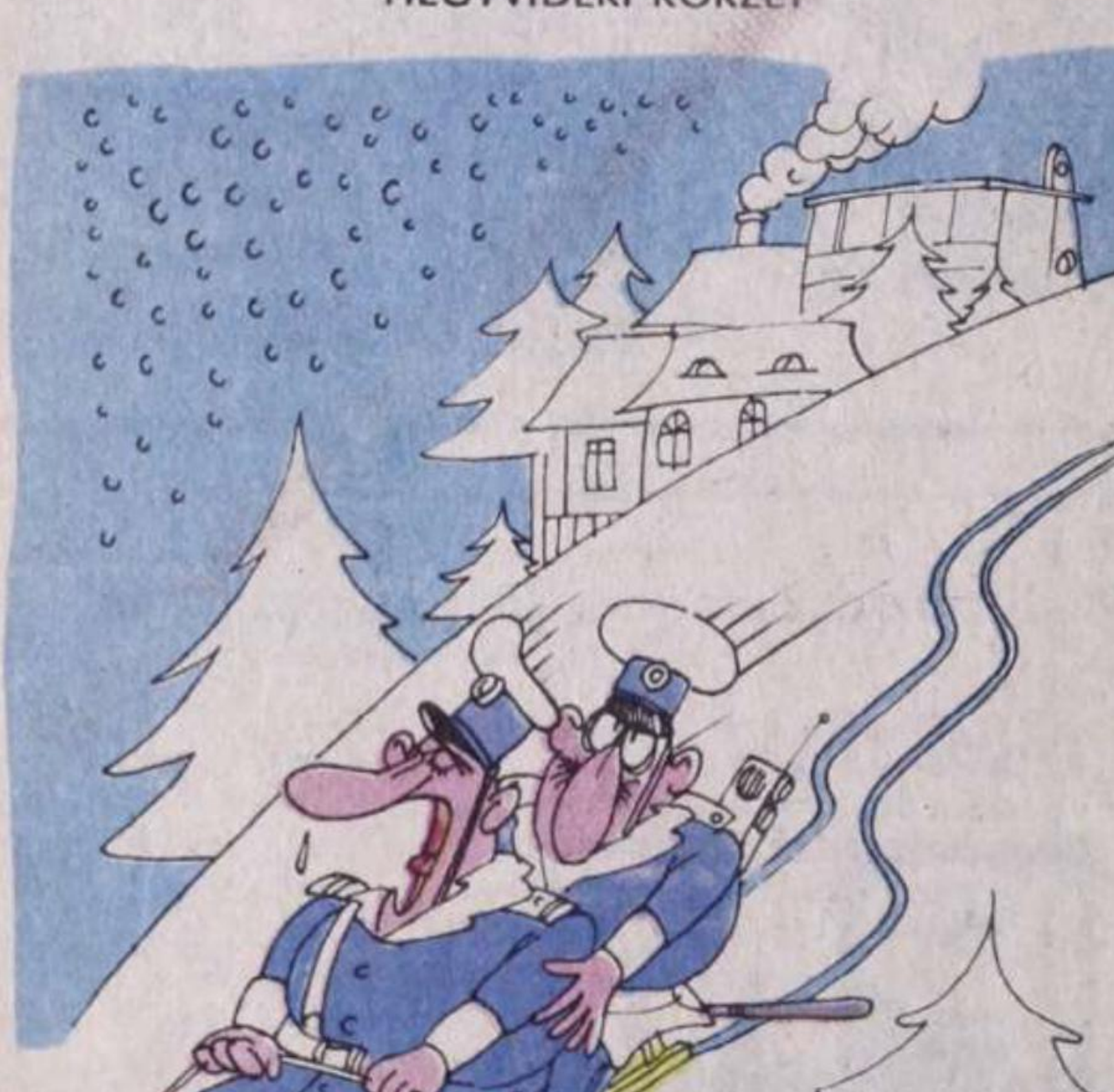

– . . . nem gondolod, hogy az őrsparancsnok egy kicsit túlzásba viszi a takarékoskodást?

MAI MESE

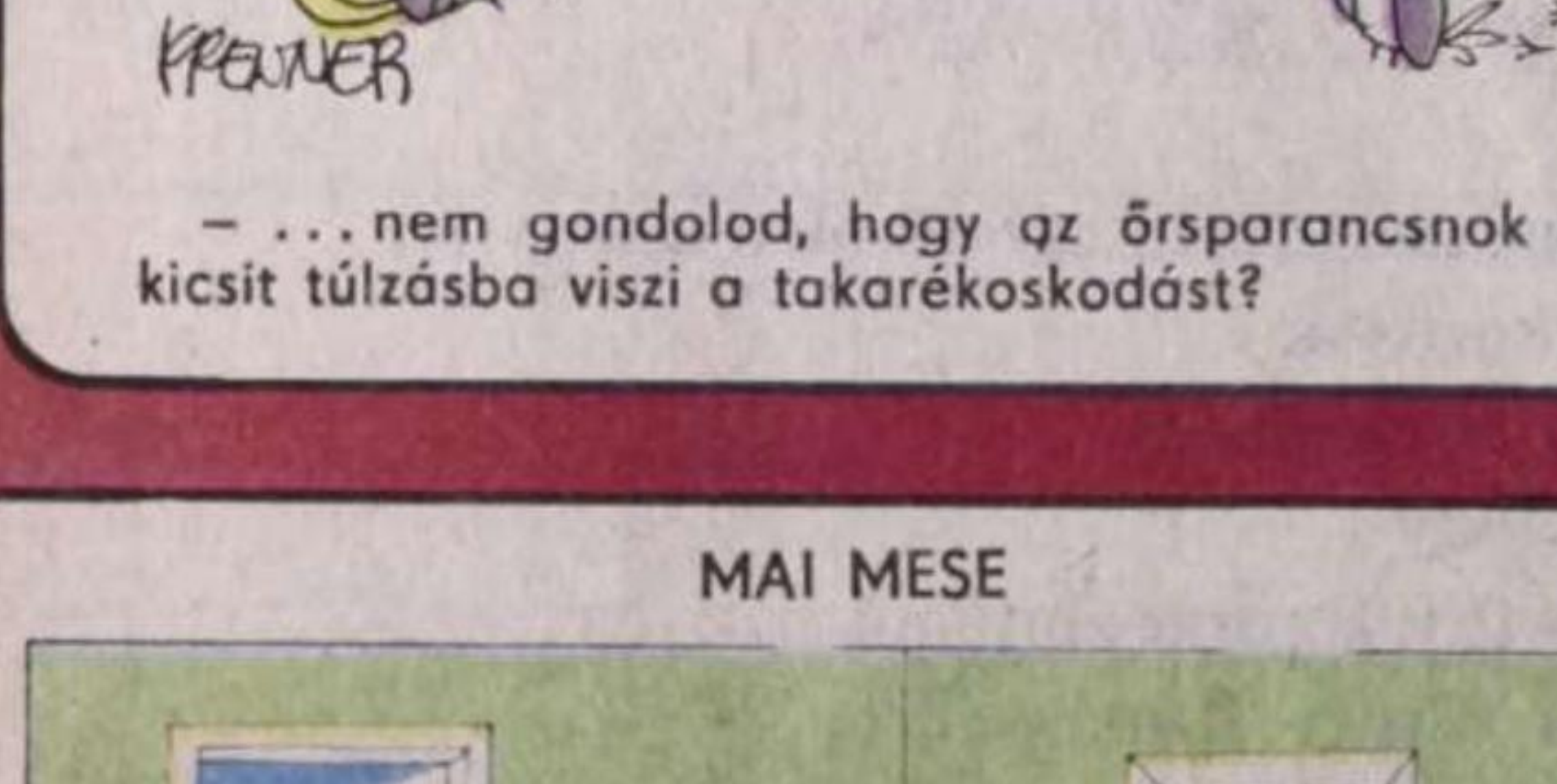

– . . . és akkor a legkisebb fiú elindult kötvényt vásárolni.

ADD TOVÁBB!

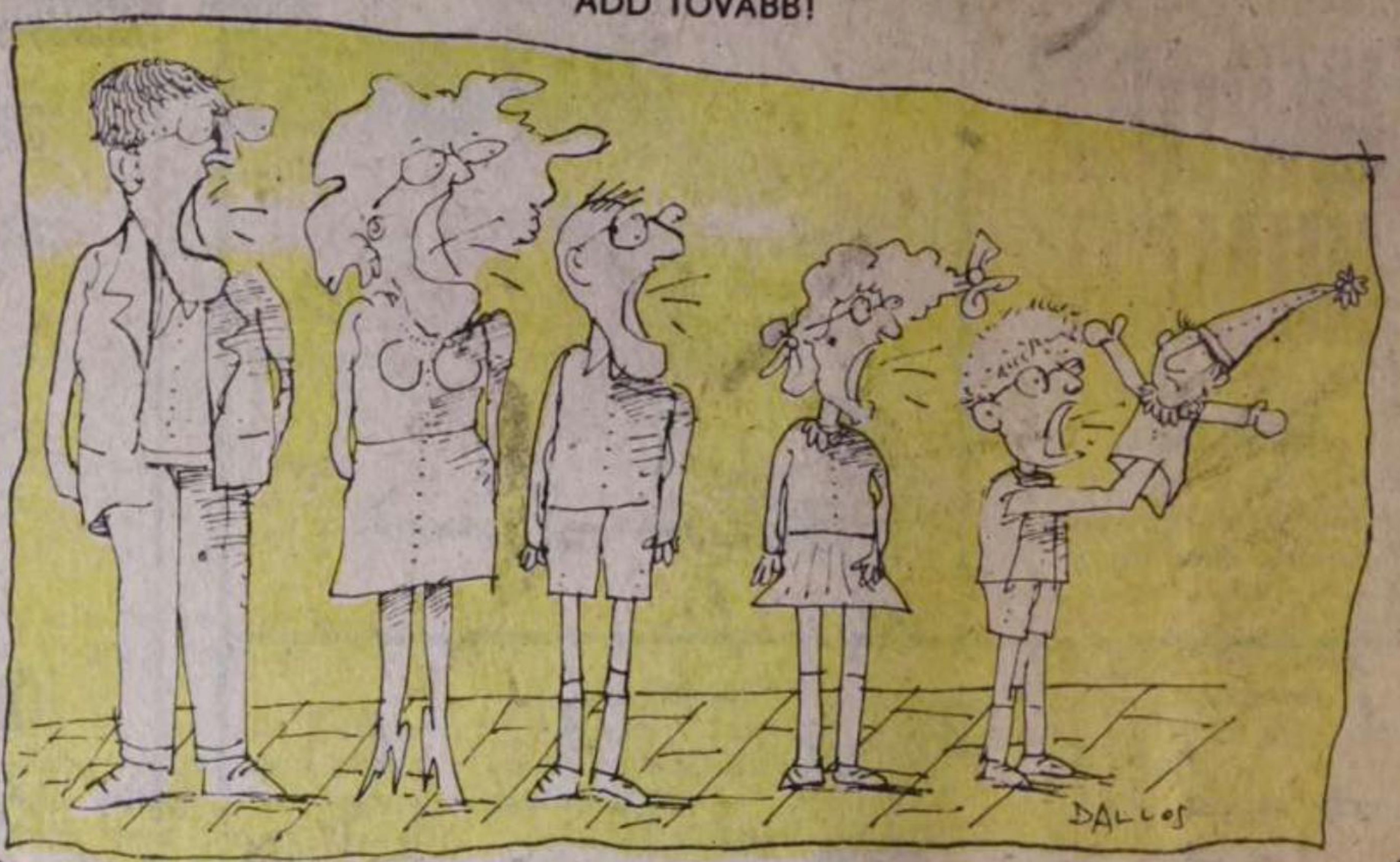

FELMÉRÉS A BORRAVALÓRÓL

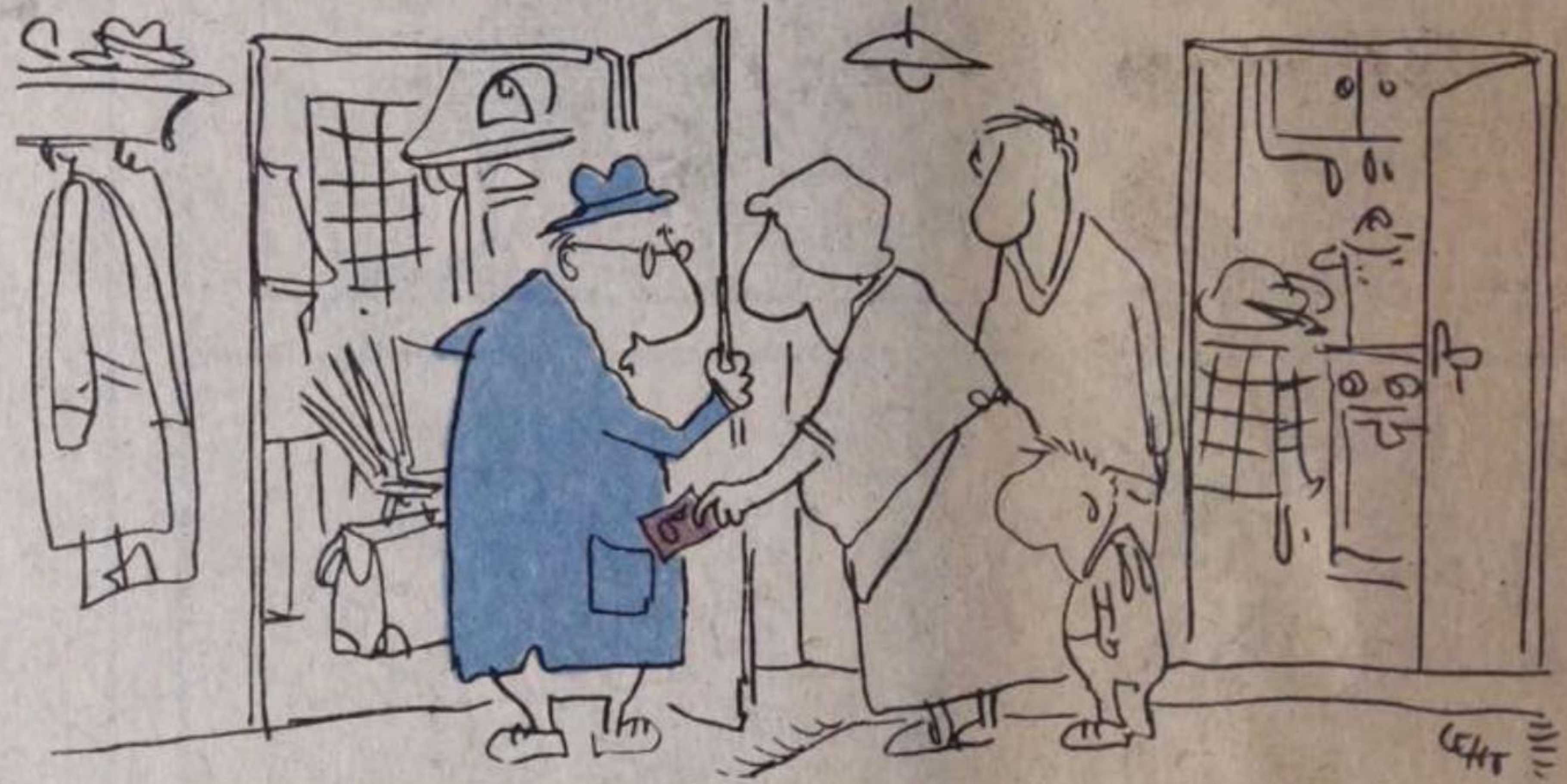

– Köszönöm szépen! Ha tudná, hogy mennyiért csinálom én ezt!

JOTÉKONYSAG

– Én úgy adok csúszópénzt a Rózsikának, hogy sosem nézek a mérlegre.

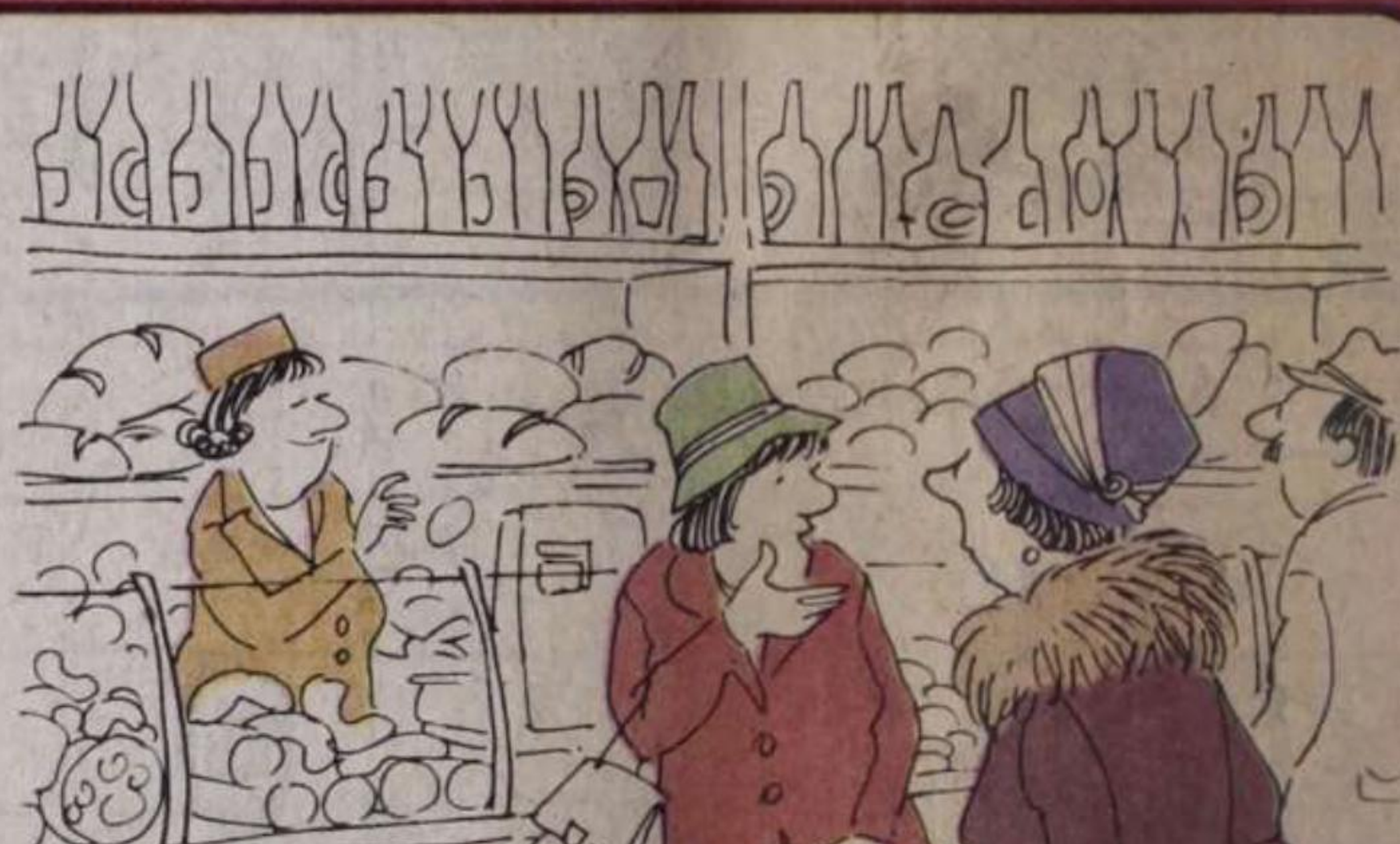

SZOBORAVATÁS

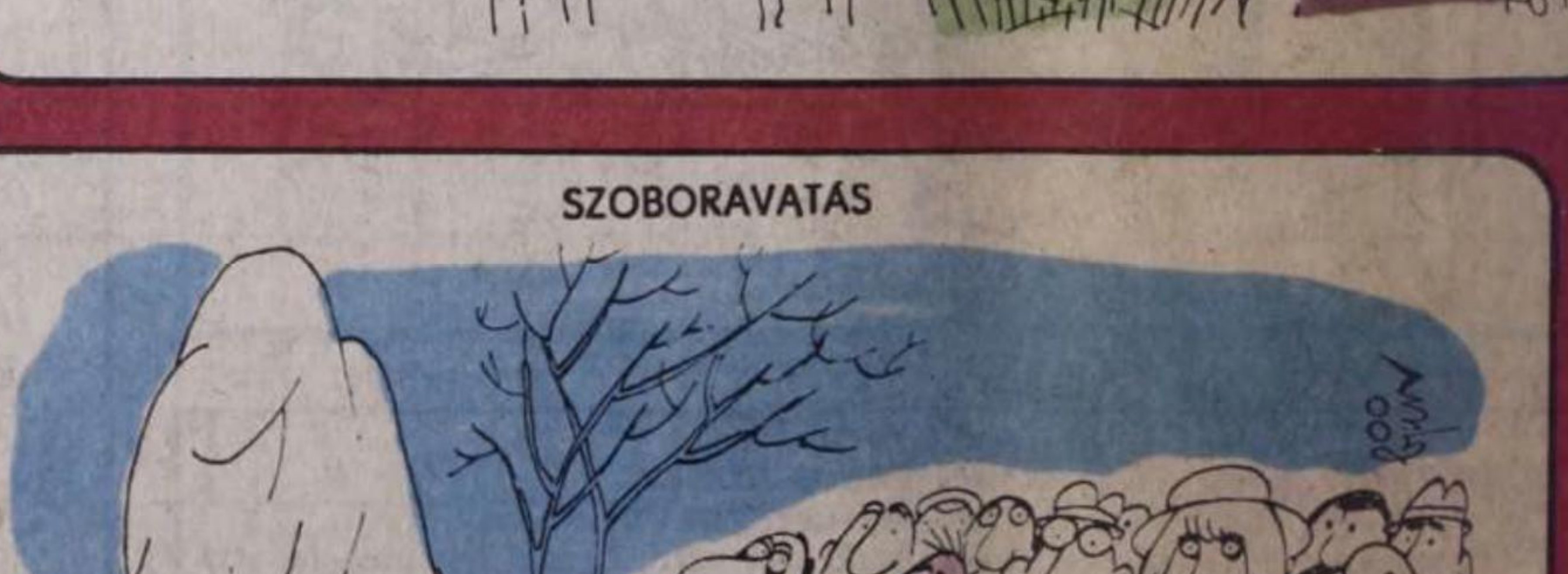

– A zsűrinek az a véleménye, hogy jobb lenne rajta hagyni a leplet . . .